

Arap Kurt

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

31.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arap Kurt

1965 yılında Çorum'un Alaca ilçesinde doğdu. İlkokulu orta ve liseyi Alaca'da bitirdi. 1985 yılında girdiği Anadolu üniversitesi iktisat fakültesinden 1988 yılında kendi isteği ile ayrıldı. Evli ve bir kız, iki erkek çocuk babası olan şair, ticaret ve tarım işleri ile uğraşmaktadır.

Hitit üniversitesi ve çorum il kültür turizm müdürlüğünün katkılarıyla çıkarılan "Çorumlu aşıklar,ozanlar,şairler antolojisi"nde beş adet hece şiir yer almıştır. Ayrıca ikincisi 2014 yılında basılan"Sözden dizeye Çorum şiiri" antolojisinde de yine beş adet hece şiiri ile yerini almıştır.

2011 yılında başladığı dünyanın en kısa şiir sanatı olan "haiku" ile tanışması onu bu kısa şiire yönlendirmiştir. Haiku çalışmalarını bir kitapta toplamak en büyük arzusudur.

Halen " Alaca Lider gazetesi" nde köşe yazarlığı ve muhabirlik yapmaktadır Şiire olan ilgisi ortaokul yıllarında başlamasına rağmen yazdıklarını paylaşmaya 2006 yılında başlamıştır. Serbest şiir ve kısa şiirler tarzı olmakla birlikte hece şiirleri de bulunan şairin eserleri çeşitli antolojiler de ve yerel gazetelerde yayınlamıştır.

Bunlar;

Aya Düşen Seçkiler şiir antolojisi, Çorum Halk Şiiri Antolojisi, Sözden dizeye Çorum şiiri,Kardeşlık dergisi, Edebiyat bülteni,Ece dergisi, Kırık Kalemler, Birikim, ve Aşkın e- hali dergileri ile Alaca Birlik, Alaca Lider, Çorum Hakimiyet ve Malatya Hakimiyet gazeteleridir.

Gün batımı Düşleri Sanatçının ilk şiir kitabıdır.

Bitmek Bilmiyor Gece

ayın yüzünde peçe
sözün gidiyor güce
uykular haram oldu
bitmek bilmiyor gece

yıldız ile konuştum
yele akıl danıştım
karanlık nazlı yarım
sensizliğe alıştım

serçelerle üşüdüm
ben yolumu şaşırdım
yitirdim anıları
neyi,nerde düşürdüm

kurtoğlu da yoruldu
can evinden vuruldu
şafak sökmeden önce
acılarla sarıldı

Arap Kurt

Acımsı

hala anne sütünün ılıkliğı içimdeyken
ve
sen
hayat
ne çok acı biriktirdin dimağıma...

(günbatımı düşleri...sy.28)

Arap Kurt

Açgözlü

ve
açlığımdan artan
bir lokma ekmek
onu da kuşlara bölüştürdüm
istemeyerek...

Arap Kurt

Adaletsiz dünya

yazık
ne yazık ki
çok yazık
dünyanın gözü önünde
cereyan ederken her şey
elden bir şey gelmemesi
ellerin bağlanması
çaresizliğin
beceriksizliğin
tefekkür addedilmesi

dünya, kimsenin vazgeçmek istemediği oyuncak
yani çocukların renkli bilyesi!

bir yanı güllük gülistanlık
yeşil ve mavi
bir yanı ateş
yangının kurşuni külleri
bu hengame
bu kargaşanın sebebi
yeşili küle
külü yeşile çevirme çabaları

...

kırlangıçların tükürüğüyle tutturduğu
çamur kadar güçlü değilmiş insanlığımız

al yanaklı bir kızın düşlerini
kabusa çeviriyor
siyah peçeli bir adam

çanlar sizin için çalıyor
çanın dilinde istikbaliniz
el değmemiş kumsallarda villalar
yeşile endeksli hayatlar
çocukların kanına girdiğiniz kadar insansınız

ve
adalet, terazinin kefelinde dokunulmaz ateş

köşe başlarını tutmuş haramiler
suyun önünde yatıyor devler
kirli havadan fırsat bulup doğarsa eğer
mazluma bedava güneş
yazık
ne yazık ki
çok yazık

hakim olduğunda Allah korkusu
kendiliğinden sona erecektir
karabasanların çöktüğü insanların uykusu

Arap Kurt

Adam desinler

insanlık köreldi insanlar sağır
insanım diyenin yükü çok ağır
bir şey bilmiyorsan boşluğa bağır
başkaldır düzene adam desinler

ölüyle dirinin kalmadı farkı
gözyaşı sel olsa doldurmaz arkı
zamane puştları çevirir çarkı
başkaldır ezene adam desinler

sen ağlarsın onlar güler geçerler
köşe dönmek için köşe seçerler
tarlasız tapansız ekip biçerler
başkaldır düzene adam desinler

din iman torbada fetvalar hazır
saraylar kurulmuş denize nazır
gariban sofrada tencere kazır
başkaldır ezene adam desinler

kurtoğlu acına kimseyi katma
her gün bir şehit var uzanıp yatma
yurduna sahip çık davanı satma
başkaldır düzene adam desinler

Arap Kurt

Adamlar ve kadınlar

adamlar
ve
kadınlar!
çocuklarını unutup
kendi hırslarını büyüttüler
o kadar büyüktü ki hırsları
kendileri küçüldüler

sevgi: saksıda kurumaya bırakılmış çiçekt
su vermediler
aşk: usanana kadar oynayacakları oyuncaktı
bittiklerinde kendi mantıklarıyla kırdılar

adamlar
ve
kadınlar
başkaları için yaşayıp
başkaları için öldüler

(günbatımı düşleri...sy.30)

Arap Kurt

Adamlar ve kadınlar...2

aldattığı kadar
aldanır adam
seri yalanlar üreten
bahane fabrikası sanki
şeytanda melek der
kendi kendine
vicdanı susturur
mantığı ters çalıştırır
bile bile ateşin kollarına atar
gibi
bir
şey
yaptıkları

adamı kolundan bacağında asar kadın
öfkeli
ve
titiz
temizlik hastası
suça meyilli
suç ortağı ince bir ip
bir de çamaşır mandalı
tahammüden adamı öldürmek
gibi
bir
şey
unuttukları

sitemi bırak keyfine bak
böyle gelmiş böyle gider
dünya nasılsa döner
çiftetelli
mastika
aşağıdan yawrum
aşağıdan
harmandalı
misket
haydaaaaa
tahammüden kadını güldürmek
zararı bölüşmek
kârı cebe indirmek
gibi
bir
şey
yaşadıkları

aşırı güven
güven bunalımından kör olan gözler
canım
cicim
aşkım

vıcık vıcık iltifat
kıskançlık yapış yapış
olur olmadık zamanda
kuyruğu yanmış kedinin acısıyla miyavlamak
günde beş vakit
ezana karşı
uluyan köpeğin inancıyla havlamak
gibi
bir
durum
içine
düşükleri

adam melek melek
kadın kıdemli melek
apoleti omuzlarında
neredeyse kanatlanıp uçacak
hiç bir meleğin günahı yoktur
günah yazan melekler silemez yazdıklarını
hiç bir zaman
geriye dönmez
hiç bir zaman

öyle de geçiyor zaman, böyle de geçiyor zaman

uyumak ve unutmak
her derde deva
sorunlardan kaçmak için
ilaç
gibi
bir
şey
içtikleri

adamlar ve kadınlar
saygılı
seviyeli
tebessüm ve cilve
olmazsa olmaz
anlayışlı
höşgörülü
çekirdek çitleyip
dizi seyrederek
birbirini uyutur.
e
e
e bebeğim e

Arap Kurt

Adamlar ve kadınlar...3

bir film daha
ama, senaryo farklı
konu; aşk
bir çok kadın
bir çok adam
ve
figüran

senaryo ilerledikçe
diğerlerine benzemeye başladı sonu
gördüm ki
figüranların rolü hep aynı
başrol esas oğlanın
dayak yiyen figüran
vazgeçtim izlemekten

...
bilinmeli ki; gerçek hayatta
baş roldedir figüran
figürandır esas oğlan

Arap Kurt

Ağır yük...söz

omuzlarımın en ağır yükü,iki damla gözyaşı

Arap Kurt

Ahras

asırlık aşkları yazdım okudum
ölümsüzlük sana yıl bana kaldı
ömür tezgahında kahır dokudum
ağyar murat aldı fal bana kaldı

sitem etti dağa yalnız kardelen
yıllarca bekledi olmadı gelen
mezubun haline çok olur gülen
ahraz ağzında dil,dil bana kaldı

doğru ayakaltı yerde sürünür
içimi gizlerim dışım görünür
çıplak beden ile yol mu yürünür
arsız aba giydi çul bana kaldı

yarini çağırır yusufçuk kuşu
ses seda gelmiyor taş olmuş döşü
ağlak bulutların kurur mu yaşı
serap gerçek oldu çöl bana kaldı

sermayem sevgidir paha biçilmez
muhabbet olmadan sırat geçilmez
aşk şarabı yersiz yârsız içilmez
alem Kârûn gibi pul bana kaldı

kurtoğluyum âşık oldum ezelden
güzel geçti ben geçmedim güzelden
sarıldım sabıra oldum tezelden
bülbül terk eyledi gül bana kaldı

Arap Kurt

Alaca Karanlık

Hüseyin ovayı sis mi bürümüş
naçar güvercine bulutlar ağlar
siyah saçlarıma aklar yürümüş
garip yolculara yurt olur dağlar

bozkırın ortası bir yeşil vaha
beklerim şafağı çok var mı daha
ömrü olanlar ki erer sabaha
büyüdükçe büyür dert olur dağlar

Alaca karanlık ay üşür gece
nazlı yârin sözü gider mi güce
bu gönül elinden vay halim nice
yaralı yiğide sırt olur dağlar

tararken zülfünü düşürme yere
onulmaz belalar gelirmiş ser'e
feryat çığlıkları yıksa bin kere
eğilip bükülmez mert olur dağlar

aşarım da ben bu dağı aşarım
yollar çatallaşır düzde şaşarım
çile dolu kabım sığmaz taşarım
yol vermez sulara bent olur dağlar

Alaca yolları bükülür gider
ardından yüreğim sökülür gider
gözyaşı güllere dökülür gider
sevdanın emsali aht olur dağlar

(Alacageceler) 26.11.2008

(günbatımı düşleri...sy.33)

(sözden dizeye çorum şiiri...sy.446)

Arap Kurt

Alaca türküsü... turnam 1

hayalin belirdi göğün yüzünde
buluttan buluta koşuyor turnam
canlandı anılar aşık gözünde
gece gülüşünle ışıyor turnam

rüzgarın önünde durur mu gazel
derdimin dermanı sen olsan güzel

karanlık içinden uzanır elin
kulağımda çınlar o tatlı dilin
ey benim sevdiğim karalı gelin
zülüflerin yana düşüyor turnam

gecenin dördünde sorgular ezel
derdimin dermanı sen olsan güzel

Alaca karanlık sıyrılmaz perde
seherde sümbülün menekşen nerde
çare olmuyorsan derdimi bil de
bıraktığın eller üşüyor turnam

salıver saçını saba ile gel
derdimin dermanı sen olsan güzel

Arap Kurt

Alaca türküsü...güzelim- 2

gönül yangınlarda ateş içimde
yılların acısı siyah saçımda
bilmem ki nerdeyim hangi biçimde
halime sevinip gülme güzelim

soğuk olur meşelerin duldası
kahır taşır karlı dağın cılgası
yiğidin başında geçim kavgası
garibin yurduna gelme güzelim

nilüfer titredi dere geçerken
hayalin belirdi suyu içerken
turnalar ağladı burdan göçerken
ayrılık acısı bilme güzelim

nice güzel gördüm reyhan bezeli
narpızlar içinde ceylan güzeli
yüreğime ateş kondu ezeli
güller gibi sende solma güzelim

hüseyin ovaya çöktü bir duman
amanı bilirsin dilersen aman
"kurtoğlu" dediğin öldüğü zaman
kahredip saçını yolma güzelim

Arap Kurt

Alaca türküsü...güzelim 1

sıralanır buğdayların sırası
yakar beni kaşlarının karası
yozgat ile Alaçanın arası
sende bu dağlarda yolsun güzelim

koku saçar iğdelerin çiçeği
gelincik endamlı uğur böceği
şu yalan dünyanın gönül gerçeği
sende bu bağlarda gülsün güzelim

sular yürür ağaçların dalına
sevda düşer papatyanın falına
Mevla'm aşık eder kulu kuluna
sende bu çağlarda dilsin güzelim

"kurtoğlu" bozoktan inme ovaya
yücelerden yönel hakka duaya
kırlangıçlar ezgi taşır yuvaya
sende bu dağlarda yelsin güzelim

Arap Kurt

Aldırma

say ki; çölden gelen bir yolcuyum;
suya hasret!

bir yudum su için koparsam da fırtına
esip geçen rüzgarım ben
aldırma...

(Günbatımı düşleri...S.31)

Arap Kurt

AIGı

kum ve kar
o kadar birbirine benzer ki

kumu kar
kar'ı kum zanneder rüzgâr

Arap Kurt

Allah var

ay yine ay/nı yerde
sabah gün/eş doğuracak

senin anlayacağın
sancılı olur gelgitler

sıkıntı çok
Allah var
gaile yok

Arap Kurt

Alparslan Türkeş'in ardından

acısı derindedir yetim kalan bir kurdun
harami düğün eder yas tutar senin yurdun

Türk Türk'e düşman oldu ayak altında turan
siyasete malzeme o kutsal kitap Kuran

Ebed müddet devletin temelini oydular
iskeleti duruyor ciğerini soydular

savaş çığığı atar oturmuş ince dala
Osmanlı torunuymuş hayalperest budala

her gurubun bir dini başlarında tanrılar
yusuçuk kuşlarıyla hasım oldu kumrular

nasip kısmet kesildi toprak isyana durdu
hasat harman kalmadı umudu dolu vurdu

özgür uçmuyor kartal göğre ağı gerdiler
kulun hakkını kula gram gram verdiler

kamlara ayırdılar cephelere yayıldık
sizden bizden diyerek tane tane sayıldık

cahiliye devrinde yaşar oldu adamlar
balkonda bir diktatör çökecek gibi damlar

çocukların elinden geleceğı aldılar
okullar bitti amma sokaklara saldılar

ülkenin kaderini teslim ettik bir kula
ülkümüzü unutup savrulduk sağa sola

ilahi adaleti unutmuş olamazlar
ahlak lazım olunca vallahi bulamazlar

acısı derindedir yetim kalan bir kurdun
harami bayram eder yas tutar senin yurdun

kurtoğlunun Başbuğı yaşasaydı gürlendi
illüzyonist cambaza kim bilir ne söylediler...

Arap Kurt

Amele

geceye amelelik eder sevenler
çekerler kahrını,
gün ağarmadan sineye dönerler
elleri bomboş
uçup giden hayalleri yevmiye!

(Günbatımı düşleri...S.32)

Arap Kurt

Amelelik

ne var
ne yok
nasılsın diye soranlara çok kızarım
laf olsun
torba dolsun misali

ya yıktığım duvarları örüyorum
ya da ördüğüm duvarları yıkıyorum
amelelik yapıyorum dünyaya
görmüyor musun...

Arap Kurt

Anadoludanız

Alperen'e

Üç
Elimiz nasırlı
gözümüz pek
kalbimiz ipek!
sözümüz sözdür
özümüzde yok ihanet
ser verir sır vermeyiz
tekiz,tek!

sevdalarımız yüce dağlarca
efkarı atarız terkimize
yüreklerimiz kavruk
aşkımız iremde renktir,
renk,renk!

sabır,şükür,erdemimiz
duada her an elimiz
sağlam yerde temelimiz
ilaği bir aşka denk!

gönlümde yanıyor sevda
istemem, hiç,etmek veda
ve bu kalbim bir Uludağ
hayalimde çelenk çelenk!

harmanda savrulur tozumuz
tane verir özümüz
yiğidin harman olduğu harman
Anadoludanız biz...

(Günbatımı düşleri...S.36)

Arap Kurt

Ankara'da yiğidim...

amca oğlu Kadir Tokmak,a ithaf

...

ankara da yiğidim.
elinde mala ve kürek
tek sermayesi
bileğiyle teriyle mücadelesi
karman çorman karılmış harç
aynen anlamadığı hayatı gibi gurbet

ayrılık onun kaderi
sürer özenle harcı kırmızı tuğlaya
sevgilinin saçını tarar gibi
sıvacı ceritin Yiğitleri

ilkokulu bitirince çıkar köyden
daha anaya doymadan
çocukluğunu yaşamadan
atar yorganı sırta
istikamet Ankara

çocuksu masumca sevdiği kızı arkada bırakarak
elleri koynunda kapı eşiğinde
devamlı gözü yolda
kulağı gurbetten gelen havadiste

ankara da onlara ev sorun olmaz ki
bir göz oda çevrilir inşaatta eve
cam yerine naylon pencere
tahtadan ranza
bir küçük tüp
bir kazan dibi kara
devamlı pişer en güzel melemen onda.

çiviye takılı iş elbisesi
naylona sarılı smokini
olur ya kızılaya inerse oradan Çankaya
bahçeli yedinci cadde
sosyeteye rezil mi olsun yiğit bön bön bakmasın kimse
otobüse binince iş elbisesiyle belki sevmez süslü abla
birde vıcık vıcık jöle metrosexüel abisi yok mu otobüste
ne der sonra iş elbisesiyle görürse.

atlar otobüse yiğidim
necati bey tunalı hilmi ata kule
uzaktan baktığı mekânlar yan yana

akşam dönünce eve çıkar tahta ranzaya
gözü sıvasız tavanda
ceritin yolları dağı taşı
ve
köydeki yavuklu aklında

dalar rüyaya
İyi uykular yiğidim sana
sen aldırma olanlara
II.
masum duygular
gecelerde dönüşür canavara
kodoşlar fink atar kaldırımlarda
kadın erkek karışmış bir birine
müşteri bekliyor fahişe
fahişe kaldırımında
bir anlam veremez yiğidim olanlara

yüzlerine tükürür gibi tükürür
fahişe kaldırımlara

tüter köyü gözünde
gecesi bakire
yolu bakire
kaldırım zaten yoktur ya
ay masum
yıldızlar masum
ve
duygular saf, temiz utangaç
ekmek parası içindir bekleyiş
karadır gurbet
onun için hep karadır ankara.

iyi uykular yiğidim sana
sen aldırma olanlara...

(günbatımı düşleri...sy.34-35)

Arap Kurt

Anlamak için...

I.

adımlarım,
menzil arayan adımlarım
ömrüm iki adımmış meğer
biri gülistanda
diğeri çukurda adımlarım

ölüm, aldığıını vermeyen
haset komşu
kapıları kapalı
perdeli pencereleri
en dip odada sönmüş bir ışık
baykuş tünemiş bacasına
sanki; diken ekilmiş bahçesine
diğerlerinden çok farklı
karmakarışık
rüya gibi
bir dünya

bu ev
bu dünyada değil
yaşamıyor sakini
hayal ürünü mü?
düşüncenin ürettiği korku mu ne?
evet, evet
bu bildiğimiz ev değil
öyle ki bu; şairin evi,
mezara benzetmesi

II.

hala umudu var annemin o kapıdan
anlatamıyorum
aldığını vermeyeceğini
ulu orta girilemeyeceğini
bu sabah bir rüyasını anlattı annem
nefes nefeseydi anlatırken
gerçekmiş gibi
arkasından ne geldi dersiniz?
iki damla göz yaşı

bir abideydi babam
yıkılmadan önce
paha biçilmeyen sesi, nefesi
ahh nerede şimdi
cesaret aldığım
yerle bir olan gölgesi

oğlum, kızım etrafım dinleyin beni
etrafım salyangoz sürüsü
biri kurtulsa da ezilmekten

kurtulamıyor birisi
her şey çigerime batıyor
yer diken
gök diken
nerede yürüdüğümü bilmiyorum
kaldırmıyor yüreğim
gördüklerini
yine musallat oldu kırkikindiler
kan gibi ılık
her damlası.

III.

dinlemiyorsanız, anlayın

muhannet, sivrisinek hükmünde
önemsiz olsa da cüssesi
asabımı bozuyor
kulağımda uğuldayan sesi

benim için zevk değil yaşamak
sanki bir yumak verilmiş elime
sonunu bulmak için görevlendirilmiş gibiyim
arada bir düğümleri çözüyorum
çözemediğim kördüğüm
kan oturtuyor tırnaklarıma

zaman hızla daralıyor
oysa ne çok işim var hâlâ
bir çoğu yarı başlı
bir çoğu çıkmaza girdi çoktan
bir çoğunu da bırakıp gideceğim
tamamlayamadan

ölümün eşiğinden kaç kez döndüm
defalarca vardım o muhannet kapısına
kimseye söylemedim yaşadıklarımı
şimdi kendimi ihbar ediyorum
anlıyor musunuz beni?

IV

bilmezsiniz
en çok korkaklardan korkarım
can korkusu
can aldırır korkağa
bütün bunlardan kurtulmak için
yeniden doğmak isterdim
yeniden başlamak için hayata
ama çocuk olmadan
çocuk olmam asla

çünkü,ilk önce çocuklarını öldürüyorlar
yalan
bomboş
çirkin bu dünya

ne güzel olurdu aslında
korkulardan ve korkaklardan arınmış olsaydı dünya

Arap Kurt

Anlamsızım

anlamını yitirmiş inkarcı hayata
anlamalı sözlerle hitap ediyorum
ne kadar trajikomik bir durumdayım
anla sana

Arap Kurt

Anlık

her şeyi
ama her şeyi silip götürdü zaman...

şimdi
tarifsiz bir kuraklık hüküm sürüyor
toprak kokan avuçlarımda.

oysa;
ne çok şey sığdırmak istiyor insan
bir an/lık hayatına...

(Günbatımı düşleri...S.37)

Arap Kurt

Ansızın...

ansızın bir çift göz asılır göğe
sen geldin sanırım
o an bütün alemler kaplar varlığını

ve
benliğimde müthiş bir huzur
her şeyden vazgeçer;
o gözlerin peşine takılırım

Arap Kurt

Aptallık

bataklığa gül ekmişse rüzgar
kendisi koklayıp
kendisi okşar

ey bataklıktan gül dermeye kalkan aptal
sen rüzgardan hafif misin?

(günbatımı düşleri...sy.42)

Arap Kurt

Arap Kurt – köşe yazıları -Gün olur yaşlanır insan...

Her canlı gibi insanda doğar, büyür, yaşlanır ve ölür. Bu bizi yaratanın bizlere layık gördüğü bir kaderdir. Yani ölümlü olmanın neticesinde karşılaşacağımız sondur. Fakat insanı diğer canlılardan (hayvanlar ve bitkiler) ayıran birçok özellikten birisi de akıl, his ve şuurunun olmasıdır. Ama bütün bunlar zamanla yaşlanmamızı engelleyemez. Sadece kendimize özen gösterip, sağlığımıza dikkat etmemizle hastalıklardan uzak bir hayat geçirmiş oluruz o kadar.

Ölümden kaçmak mümkün olmadığı gibi, yaşlanmanın da önüne geçilemeyeceği bir dünya gerçeğidir. İnsana dair ve insanların gönül, ruh ve bedenden oluşan hallerini ve dahi beşikten mezara kadar geçirdiği evreleri birçok yazımda ve şiirimde dile getirmeye çalışmışımdır. Bu hafta onlardan iki adet şiirimi açıklamalarıyla birlikte siz sevgili okurlarımla paylaşmak istedim. Umarım beğenirsiniz.

İlki 25 Mayıs 2013 te yazdığım doğumdan ölüme kadar olan safhada kısa ikiliklerle edebiyatın bir kolu olan şiir sanatı dili ile insan...

(çocuk doğar çocuk ölür)

bir doğuş hikayesi dünyaya gelir kardeş
tırmalarken rahmini ruhuyla olur sırdaş

insan denilen kale muhteşemce yapılar
alemleri geçerek aralanır kapılar

emeklerken hayatı gölgesine yabancı
umutlar yığın yığın başında kral tacı

büyüyüp serpilirken tanır dostu düşmanı
gönülden gelen duygu ateşler deli kanı

varlık yokluk arası çetin olur savaşlar
zemheride kavrulup yaz ortasında kışlar

hayatın g/öbeğinde savururken harmanı
kalkıp gider içinden gün batımı zamanı

yorgun seyyahlar gibi yaşlanır bir duvara
gözlerde perde olur duman duman sigara

dere tepe dolaşan yolcu yolda yorulur
hazan girer bağına gazel gibi savrulur

ve dünkü çocuklara ölüm gelir yaklaşır
koca koca insanlar bir anda çocuklaşır

(yirmibeşmayıs alacageceler)

Birde bizi her defasında hayata bağlayan avuntularımız vardır. İnsana has, insana dair bu duygu ve düşünceleri şiir sanatının güzelliği ile kelimelerin sihirli gücü ile anlatmak ise ayrı bir önem arz eder bunu yapabilenlere de şair denilmektedir. Şairleri diğer insanlardan ayıran en önemli özellikleri ise iyi bir gözlemci olmalarının yanı sıra sürekli soran, sorgulayan yanlarının olmasıdır. Bir nevi aykırı insanlardır şairler dedikten sonra

neymiş bu avuntular birde onu görelim

(Avuntu)

ömür denen hikaye göz açıp yummak mıdır
göçebe insan oğlu gelmeden gider imiş
yarım yarım düşleri tamamına ermeden
hayallerin peşinde perişan heder imiş

bu günün yarını var tesellisi avunmak
her gönülde bir aslan gülmeye neden imiş
feryat figan son bulur unuttur acıları
olmasaydı unutmak kinini güder imiş

yaşamanın gayesi farklı farklı her kulda
birisinin sevinci birine keder imiş
gücü yetince ben'lik ulaştırır zirveye
yenilgiye fatura bahane kader imiş

dün bugün yarını var hapsoldüğü dünyada
yarı ölüm uykudan uyanmak yarın imiş
bir gün fazla yaşamak ele geçmez hazine
alanlar sefil yaşar satanlar kârûn imiş

biri birine benzer eller yüzler ayaklar
yaratanın damgası parmakta izi imiş
ne kadar inkar etse kafa tutsa ölüme
teslim alırken Allah "Allah" son sözü imiş

üçüncü şiir ise sadece yaşlılığı anlatmaya çalıştığım ve birçok edebiyat sitesinde
beğenilen, insanların yorum ve eleştirileriyle daha da anlam zenginliği kazanan şiirim
Gün olur yaşlanır insan

(gün olur yaşlanır insan)

nice güzellerin düştün peşine
kalbin sığmıyordu yanık düşüne
baharlar uğramaz gayri kışına
sessiz zulümlere diyar yaşlılık

bil ki bu kaderi yaratan verdi
gençlik sebilini önüne serdi
ölümlüsün gönlüm sorma bu derdi
depreşince mazi yorar yaşlılık

elin tutmaz baston düşer geriye
sinek konar buruş buruş deriye
dolaşan ayaklar nasıl yürüye
ömür hanesine zarar yaşlılık

gözündeki sular çileyip akar
ağırlaşır yükü canından bıkar
umut kesilince çukura bakar
son nefese kadar sürer yaşlılık

musalla üstünde yatar bir deli
gören de sanır ki bu adam veli
kaskatı yatıyor uzanmaz eli
bu yalan dünyadan firar yaşlılık

-gün olur yaşlanır insan, yaşlandıkça hislenir insan.-

diken ucunda yaşar, zihnimde yatan uyku
yıllanır benliğimde, zulmet denilen korku...

Bu korku ölüm korkusudur. Bilemediği göremediği karanlıkta onu ne gibi bir sonun beklediğini bilememesidir. Hem dünyada hem ahretteki akıbetini bilemiyor olması insanın en zayıf noktasıdır. Gelir gider yoklar. Çoğu kez ölümün eşiğinden döner insan Ve der ki;

bir tufandı geldi geçti
gelme/di ölüm
varsın beklesin çukur... Vesselam

Arap Kurt – köşe yazıları -

Arap Kurt

Arap Kurt Haikuları

gelişin baharı andırır
gidişin eylülüsü
yokluğun buz gibi soğuk

bütün ağaçlar
birbirine benziyor
yapraktan yoksun

yıldızlar ve ay
anlamını yitirmiş
üstüne üstlük

ayaza inat
mışıl mışıl uyuyor
saçak altında

garip bir kuşun
duyar çığlıklarını
kalbi olanlar

güldü, gülecek
al yanaklı bir elma
ayaza rağmen

Ve bir isli gaz lambasının etrafına toplanırdık hepimiz.
Ama
Bugünden daha aydınlıktı o günlerimiz

Arap Kurt

Arzuhal

feri tükenmiş gibi
sokak lambasının
belli belirsiz sisin içinde
öyle ki
beyaz pamukçuklar üşüşmüş
erik ağacına ayazdan

şimdi
ılık bir rüzgar gelse
ve usul usul dokunsa
merhametli eliyle
yada üflese bütün gücüyle

sokağın başında ışık kurtulsa sisten
bahçede erik ağacı
kim bilir kim
nerede mahzur
kaç yürek üşüyor
gecenin soğuk koynunda

güzellikler adına senden isteğimiz
bir umuda
bir duaya
muhtaç değil mi hepimiz?

Arap Kurt

Asalet

öylesine tok ki
kurt ulumasında açlığın sesi
çığ koparır dağların zirvesinden
asaleti kendi işini kendi görmesi

ne kadar cılız
ne kadar gösterişsiz riyakâr çakal uluması
nasıl etse de leşten payını alsın
boşa gitmese çabası

Arap Kurt

Aslı ne

eşime

neden mahzunlaştın ömrümün varı
yüzündeki damlaların aslı ne
hüzne yar olur mu yığidin yarı
biriciksin, leyla şirin aslı ne

(günbatımı düşleri... s. 39)

Arap Kurt

Aşıkar

gerçekleri konuşanın sevilmediği aşık
biraz da
tatlı yalanlar söyleyelim
birbirimize...

Arap Kurt

Aşk

Aşk; içimizde ölen umut
kalbimize gömdüğümüz sevinçtir...

körükler yangını dudakta ismi
seven gönüllere nakşolur resmi
toz pembe bulutla gelince cismi
od düşer içime yanar/ım aşkla

bazen kardelendir bazen çöl gülü
bazen nilüferdir bazen kır gülü
papatya gelincik dağın sümbülü
hazana yenilir kanar/ım aşkla

Arap Kurt

Aşk çiçekleri

bu günlerde gözlerime bakmıyor annem!
ikimizde sus pus oluyoruz.babamın bahsi geçtiğinde

karamsarlık umuda dönüşürmüş
ayaza kafa tutan gülde
dokunmak imkansız olsa da
bir serapmış aşk
güneşin kavurduğu çölde

mutluluk kiminin hayâlidir
kiminin rüyası
kimi de kalbinde taşır
ruhun derinliklerinde saklıdır inci
ve
Azrail'in cânân'a bağışladığı vefa
yarın kutsallık bilinci

ey koca çocuk
tek başına büyüyen adam
nasılda gözlerinde parlıyor
sevgi denilen duygu
belli ki bertaraf etmişsin ezilmişliği
sanki bir nilüfer gibisin
şimdilik
berrak suda dans eden balıklar gibi...

arınmışlığın tadını çıkarır kuşlar
yenilerken tüylerini
şeytana teslim olunca nefisler
insan denilen varlığın arınmaz oluyor kiri,

zalim zulüm ederken mazluma
dünyayı kıyamete taşır günahları
şüpheye mahal yok belki
kibri mağlup ederken melek yüzlü çocuklar
bir salyangoz kadar korunaklı
kelebek kadar neşeli
ölümü düşünmeyecek kadar kaygısızlar
çünkü içlerinde yuvalanır yaşama sevinci...

ve
annemin dilindeki dua
elindeki bereketmiş
yüreğime ektiği aşk çiçekleri

(Günbatımı düşleri... sy.40-41)

Arap Kurt

Aşk ı yaren

Güneşin önüne bir bulut durmaya görsün
Ansızın kaybolur o yoldaş/ım gölge
Güneşe sitem eder miyim?
Bir anlayanım olsa
Anlamı olur muydu et ve kemiğin
Aşk yarensiz kalsa

İsterdim ki gölgemin de canı olsun
O da acı çeksin
-bedenimde-
İstirabı kat be kat artsın azalarının
Göğüs kafesimde çırpınan
-kalbimin de-
Yani
Bir şeyler alıp götürsün benden
Gün azalırken ufukta
Bir yanıms eksilsin istiyorum
Ellerim boş kalsın
-onun da-
Doyumsuz bir tat alıyor yalnızlığım
Zamansız dönüşünü beklerken
-yokluğunda-

Amma
Onca yarenliği unutmasa
Çekip gitmese minnetsizce
Yüzü yüzüme baksa
Gözlerinin güldüğünü görsem
Hasreti koklarken
Dile gelse pişmanlığı
Yani: bir diyeceği olsa vefasızlığa...

Biliyorum
Sebep bulut diyecek gitmeme
Muhtemelen hisleri olmadığını söyleyecek
Bahane ve gerçek ne kadar bağdaşırsa...

Oysa benim
Manasız yansımammış güya
Suskun halimmiş
Duyarsız yanımmış
O gitmese ben gidermişim
Kalakalırılmış sahipsizce ortada
Ben olmazsam o olmazmış
Ben onsuz da olurmuşum
Ama
Güneşin önündeki bulut takılı kalırsa!
...

Ne kadar dertliymiş gölgem
Bir dokundum
Bin ah çıktı o dilinden

Gel!
Sana canımı vereyim
Sen ben ol
Bende gölgen
Sevinçlerim
Acılarım
Biriktirdiğim neyim varsa senin olsun
Aniden irkil!
Yüreğine d/okunduğumda

Er ya da geç ayrılık var kaderimizde
Nasıl
İkimizde mahrum kalacağız birbirimizden
Güneşin olmadığı kabirde...

(günbatımı düşleri....sy.18)

Arap Kurt

Aşk kervanı...söz

yüreğime yükünü indirdi,aşkın ağırlığını taşıyamayan kervan...

Arap Kurt

Aşk olsun...

söyletme ateşle sınanan buzu
suyun imtihanı erimek olsun
yüreğime düşen o harlı közü
yelin imtihanı sürümek olsun

her canlının canı kendine tatlı
avcı av peşinde denmez şefkatli
dağlar zalim olur binbir suratlı
sisin imtihanı bürümek olsun

dönemem geriye geldiğim yoldan
çok şey beklemişim vefasız kuldan
meyveyi yüklenmiş yeşilden aldan
dalın imtihanı kurumak olsun

yürüdüğüm yollar dikenli taşlı
mevsimlerden geçtim baharlı kışlı
tek sanılır amma sanki çift başlı
nefsin imtihanı çürümek olsun

kurtoğlu bu kuyu derin mi derin
cehennem çukuru altında yerin
cennet bahçesinin her yanı serin
aşkın imtihanı yürümek olsun

Arap Kurt

Aşk ve Saadet

vefâ ile taçlandı, gönüldeki muhabbet
ey benim ayılmazım, sarhoş olduğum haslet

öfkemi dizginledim, sulha vardım gönlümle
vazgeçince her şeyden, yâren oldum ömrümle

(günbatımı düşleri...sy.38)

Arap Kurt

Aşk...söz

her durak arası bir soluklanma/dır aşk
kimilerinin ömrü geçerken farkında olmadığı durak

Arap Kurt

Aşk/sızım

gelişin baharı andırır
gidişin eylülüsü
yokluğun buz gibi soğuk

Arap Kurt

Aşkı teselli

aşkla bahara erdi şu titreyen kardelen;
aşkın marifetiymiş dağdaki buzu delen.

kayıp giden yıldızlar elde tutulmaz ateş;
ay, vefasız olsa da içime doğar güneş!

gönül ferman dinlemez dün de arar teselli;
mecnuna döner insan hali halimden belli.

isterse hüznün yağsın dökülüversin bulut;
gökkuşağı ile gelir gamı dağıtan umut!

(Günbatımı düşleri...sy.43

Arap Kurt

Aşkı sevdim...söz

seni değil aşkı sevdim,sen aşkta,aşk sende güzel.

Arap Kurt

Atatürk

Atatürk diyor ki:haydi ileri
Geride kalanlar kimin neferi
Önünde önderi Türkün zaferi
Dağıttık düşmanı yar/dı Atatürk

Hainler terk etti vatanı yurdu
Eldeki imkanla birliği kurdu
İşgalci güçlerin azmini kırdı
Cephede siperde var/dı Atatürk

Liderler vardır ki daima yaşar
Kucaklar ulusu bağrına basar
Böyle bir kahraman tarihimde var
Açılan yarayı sar/dı Atatürk

Arap Kurt

Ateşin gözü

Görmedin ki ateşteki öfkeyi...

Her şey can derdinde sönen mum bile
Ölüm denen gerçek götürmez hile
Ateşin gözüyle bakınca küle
Yanmak neye denir anlarsın belki

Bahar olur elbet; yaz gelir dile
Kardelen kaderi çekilen çile
Zemheri eliyle değince güle
Donmak neye denir anlarsın belki

Ey yalan dünyanın yorgun hamalı
Söküğün çoğalmış urban yamalı
Neylersin seninle gelmeyen malı
Kanmak neye denir anlarsın belki

Yağmura su dersin güneşe ışık
Harama tat vermez altından kaşık
Tersine dönünce aynalı beşik
Sanmak neye denir anlarsın belki

Kibrin kiskacında kalabalıklar
Suyun ezgisiyle ağlar balıklar
Zikir'e dalınca bütün varlıklar
Anmak neye denir anlarsın belki

(Günbatımı düşleri...sy...7)

Arap Kurt

Ateşin yüzü

düştüm bu dünyanın derdine düştüm
kendi ellerimle ateşi deştim
bu nasıl yangındır inan ki şaşım
külüne beleyip savurdu beni

tutmak istedikçe yaktı elimi
yüküm ağırlaştı büktü belimi
geçer dedikleri bir söz gelimi
Ateş-i narında kavurdu beni

gelip geçti yıllar baharlı kışlı
unuttum gülmeyi gözlerim yaşlı
sevdanın yolları dikenli taşlı
menzile varmadan çevirdi beni

gönlümün gözünde dünyaya yeğdim
nefsime aldanıp göklere değdim
başa çıkamadım başımı eğdim
kökümünden ayırıp devirdi beni

kurtoğlu sıcaktır ateşin yüzü
baharı görmeden getirdin güzü
doğarken vermişim ölüme sözü
görünmeyen bir el evirdi beni

Arap Kurt

Avuntu

ömür denen hikaye göz açıp yummak mıdır
göçebe insan oğlu gelmeden gider imiş
yarım yarım düşleri tamamına ermeden
hayallerin peşinde perişan heder imiş

bu günün yarını var tesellisi avunmak
her gönülde bir aslan gülmeye neden imiş
feryat figan son bulur unuttur acıları
olmasaydı unutmak kinini güder imiş

yaşamanın gayesi farklı farklı her kulda
birisinin sevinci birine keder imiş
gücü yetince ben'lik ulaştırır zirveye
yenilgiye fatura bahane kader imiş

dün bugün yarını var hapsoldüğü dünyada
yarı ölüm uykudan uyanmak yarın imiş
bir gün fazla yaşamak elegeçmez hazine
alanlar sefil yaşar satanlar kârûn imiş

biri birine benzer eller yüzler ayaklar
yaratanın damgası parmakta izi imiş
ne kadar inkar etse kafa tutsa ölüme
teslim alırken Allah "Allah" son sözü imiş

Arap Kurt

Ay ağlar mı

ne gökyüzü yas tutar
ne de ay ağlar gecede
sanma ki gül konuşur
şair ağlar hecede

Arap Kurt

Ay balam

Aybala Nakıp kızıma

yıllardır görmediğim
benden uzakta büyüyen yüreğim
bu anı bekleyen kaderimmişsin
sana kavuşmak
bir babanın hasretinin bitmesi
lavları içinde kaynatan yanardağ misali
bu ateşi bilir misin aybalam

kendimi zor tuttum inan gözlerine bakınca...
ılık ılık kan damladı yüreğime
ağlayan toprak gibiydi kokun
seni Kerkük diye kokladım
yağmur sonrası aybalam

ceylan endamlı keklik sekişli güvercin yüreklim
sen zincir kabul etmeyen ay parçası bala
sen kutsal davaların parlayan yıldızı
diğer yarım ay balam

dünyaya zirveden bakan
gönlü yücelerde uçan kartal
çiçeğe benzetemem seni koparıyorlar
kırıyorlar yoluyor hoyratın eli
ulaşılması zor uçurum gülü Ay balam

her an yürekten vurmaya hazır kirpiklerin
ne kadar benziyoruz birbirimize
kaşları hilal gözleri derya
özüme özlem ay balam

bir anlık duygu bu
kanatlarını açıp yüreğime konarken
hani sinemi yuvan sayıp sarılmıştın ya
hala oradayım
yüreğimi bıraktığım yerde aybalam

(günbatımı düşleri...s.44)

Arap Kurt

Ay güzel...söz

ve ayın yüzünde takılı kalır gülüşün,gülüşünle güzelleşen ay güzel

Arap Kurt

Ayaz

ne kadar anlamsızdır dolunay
gecenin ayazında
ay azalır üşüdükçe

(günbatımı düşleri...S.46)

Arap Kurt

Aykırılık

bazen çok hoşuma gidiyor
bazen de yalnızlığımın diğeri adı aykırılık
eşkiya ölüsü gibi ortada kalmakta var
kim bilir; el üstünde tutulmakta ihtimal

(günbatımı düşleri...s.47)

Arap Kurt

Ayna

neden kusurları yüzümüze vurursun
ayna

seninde sırların dökülür bir gün
zamanın avuçlarına

(günbatımı düşleri...sy.48)

Arap Kurt

Ayrılık Vakti -2

bulutlar sancılı tohum telaşlı
yağmur damlasına sal sorar oldum
terk eyledi güzel ah kalem kaşlı
düştüğüm ateşe kül sorar oldum

ayrılık acısı düştü bağıma
eylülün ayazı değdi ağrıma
sağır sultan kulak vermez çağrıma
dağlardan taşlardan yol sorar oldum

yediden yetmişe bir adım zaman
gözlerim ıslanır çoğalır duman
aşığın çilesi ayrılık yaman
kundakta çocuğa hâl sorar oldum

vakit geldi yaşım erdi kemale
kurudu reyhanlar çignendi lale
şöyle bir baktım da düştüğüm hale
sineğe böceğe bal sorar oldum

insanın insana dokunmaz hayrı
birbirine benzer kaderi ayrı
gidecek yer mi var ölümden gayrı
musalla taşına kul sorar oldum

kurtoğlu böyledir dünya düzeni
yiğit ol ki üzme seni üzeni
hakir görme mecnun olup gezeni
kurumuş ağaçtan dal sorar oldum

Arap Kurt

Ayrılık vakti -3

acıklı türkü gibi yüreğine dokunsam
hayal olup, düş olup yar koynuna sokulsam
dilinde dudağında şiir olup okunsam
dünya senin deseler, inan dönüp de bakmam

ateşle tanışığım kerem gibi yanarım
yalın ayak yapıldak çölde mecnun ararım
dağlar üstüme uçar ferhat gibi kanarım
canı tenden sökseler inan dönüp de bakmam

her şeyi unuturum bir seni unutamam
kurtar beni azaptan, ya hayır de ya tamam
sensiz kalan kalbimi, gönlümü avutamam
sultanları verseler inan dönüp de bakmam

anlaşıldı kurtoğlu sen yolunu şaşırdın
gönlünü kuşa verdin diyar diyar aşırdın
doldurdun şişeleri gözyaşını taşırdın
aşkı bulduk deseler İnan dönüp de bakmam

gözyaşı şişesi: gidenler, özlenenler ve beklenenler için dökülen gözyaşlarının toplandığı şişedir.

Arap Kurt

Ayrılık vakti

I.

ay'ı çalardım gökten ve en güzel yıldızı
mehtap inerdı birden gökyüzü ayağında
dolunay sarhoşuydu dans eden deniz kızı
kırmızı gülün rengi gülistan yanağında

olduğumdan fazla göstermişim kendimi
seni gözümde büyütmede aynı hesap
ölümsüzlük otunu ben de bulamadım
lokman gibi
yağmurdaki mana sağanağı
rahmette değil sözlerim
kendimi esirgemediğim doğru
korkularımı yenmiş olmaksın ayrı konu
umut olmak mı
ne haddime
o boyumu aşan mevzu
aynadaki kendime
gözlerine baka baka
sen iyi adam değilsin derken
sen ne bekliyorsun ki benden

II.

kuşlar uyku mahmuru akarken kızıl nehir
yol boyunda serviler çoktan dalmışlar düşe
uzaktan görünürdü gündüzü kara şehir
ayrılık vakitleri hepten giderdi neşe

ne tren geçer
ne de gemi bozkırdan
mendil sallayan da yok güverteden
pencereleri ıslatan gözler de ayrılırken
gelişler de doğal
gidişler de
gelen gidiyor
giden geliyor
her şey devri daimdir zaten
şiiirlerim yoksul
şiiirlerim mahzun
bahsi dahi abes oluyor
mahrumken bir çok şeyden

amma
kavruk toprakları öpen hoyrat rüzgar
ağıt biriktiren bulut
gözleri yaşlı
gökte süzülen allı turna
bakir dağların eşkiyası gönlüm

ille de çocukluğum
ille de hayallerim
şiiirlerimdeki yoksul imge

III.

eşsiz güzelliğınle benziyordun huriye
bir adımda başlardı gönlümün yorgunluğu
nasıl da zor gelirdi sensiz dönmek geriye
hâlâ atmış değilim içimden burukluğu

aynı kaderi paylaşan insanlar
bizi kimsenin hor görmesine izin vermiyoruz
işte varız

küserek gittiğim yoldan
koşarak geleceğimi sanıyorsan
boş yere bekleme şiir...

Arap Kurt

Babam.

14.05.2011.tarihinde kaybettiğim babamın ardından..

....

Seni beklemekle geçti şu ömrüm
Beş yaşından beri küserdim sana
Baba özlemiyle gamlanan gönlüm
İçin için yanar eserdim sana

İlk hatırladığım köyün yokuşu
Ve un değirmenin mazot kokusu
İçime sığmayan baba duygusu
Sel olup büyüdü taşardım sana

Almanya koymuşlar gurbet adını
O garip anam ki çile kadını
Onun ile tattık acı tadını
Her gece rüyamda koşardım sana

Gelecek sanırdım dağın ardından
Çocuk yaşta piştim dünya derdinden
Turnalar göçerken senin yurdundan
Bende onlar gibi aşardım sana

Kırk altı yaşında yitirdim seni
Kendi ellerimle götürdüm seni
Cennet mekân olsun yatırdım seni
Hakkını helal et; şaşardım sana

Kurt oğlu teke tek kaldın mı şimdi
Gözlerinden yaşın soldun mı şimdi
Ölümden dersini aldın mı şimdi
Her damla yağmurla düşerdim sana...

....

Mekanın cennet olsun:rahat uyu Babam

(günbatımı düşleri...sy.16)

(sözden dizeye çorum şiiri...sy.447)

Arap Kurt

Babamı gördüm

hannelore graf,ın anısına

.....

Hiç şahit olmamıştım
Gözlerinin dolduğuna

Amma

Babamı ağlarken gördüm
Deniz gözlü kadına...

...

Öysa yıllar yılı kulak tıkamıştı
Annemin feryadına

Şimdi

Gözlerine bir bulut oturdu annemin
Arkaları sıra kendiliğinden dökülüveren

Ve

Ben yine tutuldum
Annemin:çocukluğumdan beri kurtulamadığım
Sağanağına...

(günbatımı düşleri...sy.49)

Arap Kurt

Babamın ardından

anlamı kayboldu bütün âlemin
şimdi boynu bükük gülün lalenin
ışıkları söndü o meşalenin
dizlerim gitmiyor; gitmiyor babam

diktiğin ağaçlar kuşlara yuva
toprak kokuluydun derdime deva
sanki gök kapandı açmıyor hava
gözlerim yatmıyor; yatmıyor babam

Seherde kalkardın sabahla yaren
Amelince verdi rızkını veren
İmrenirdi sana halini gören
Yüzlerim tutmuyor; tutmuyor babam

ah bir tek sen idin derdimi bilen
hiç surat asmazdın yüzüme gülen
yine nazım sana düşüme gelen
nazlarım bitmiyor; bitmiyor babam

yokluğun şimdiden düşürdü dara
gözüne kurbandım gözleri kara
kapanmaz ki artık açılan yara
sözlerim yetmiyor; yetmiyor babam

son cumaya beni dilinle saldın
hasta yatağında Rabbinle kaldın
belki sende o gün namazın kıldın
kalp: ondan izinsiz atmıyor babam

Arap Kurt

Babamın has bahçeleri

babam aklıma düşer
düşer başım bir yana
kalanlar nasıl yaşar
yaşar sensiz bir ana

yuvada uyur kuşlar
kuşlarda seni düşler
çiçeklenir ağaçlar
ağaçlar amel işler

ellerinin izleri
izinde alın teri
vasiyettir sözleri
sözün bağlar bizleri

suya iner üveyik
üveyik renginde erik
madımak içi yemlik
yemlik bahçende şenlik

çeşit çeşit elmalar
elma dalı ırgalar
bağındaki asmalar
asmayı yârin sarar

kabrinde açsın güller
güle hasret bülbüler
sensiz garip gönüller
gönül dünyayı neyler

Arap Kurt

Bağlılık...söz

kırlangıçların tükürüğüyle tutturduğu çamur kadar, güçlü değilmiş bağlarımız.

Arap Kurt

Bahadır'a mektup

Duydum ki başında çok duman varmış
Elinin tersiyle kovsana oğul
Madem bu devirde yiğitlik ölmüş
Nağmerdi ininde boğsana oğul

Aklım sende kalır başın ağrısı
Yediğim zeh'r olur dışın ağrısı
İçim alevlenir gözün seğrise
Bana dertlerini versene oğul

Ayakaltı etme kutsal sevgiyi
Hak edene göster aşkı ilgiyi
Cehalete düşme kavra bilgiyi
Nef's denen şeytanı dövsene oğul

Değer verme sakın pula cüzdana
Paşa biçilir mi kalbe vicdana
Hep şükretmişimdir doğduğun ana
Mazlumu kollayıp övsene oğul

Aldanma dünyanın şatafatına
Çok fazla güvenme gençlik atına
Hak eden otursun gönül tahtına
Kibrin defterini dürsene oğul

En büyük servetmiş hayırlı evlat
Hainin gözünde bir hiçmiş devlet
Nasihatim sana değerli ziyet
Kadir kıymetini bilsene oğul

Farz et ki kurt oğlu saydı da gitti
Gökte yıldız idi kaydı da gitti
Ömür su misali doymadan bitti
Baba avazını duysana oğul

(günbatımı düşleri...s.17)
(sözden dizeye çorum şiiri...sy.448)

Arap Kurt

Bahane

Bir fırsatı imha ediyor bir bahane
Fırsattan medet umacak çağım geçti benim
Senden önce samimiyetimi sorguladım
Ki
Güçsüzden faydalanmayı kendime yediremem
Yediremedim.

Havaya
Suya
Toprağa
Ve topraktan olma insana söyleyeceklerim var.

Açlığa
Susuzluğa
Uykusuzluğa
Ölümsüzlüğe çare buldum
Kimseye söylemiyorum şimdilik

Ölümsüzlük bir uçurum gülü kadar çekici
Ulaşılması zor
Ölmek için uzanmaya değer biliyorum.

Kör ve sağır
Dilsiz gölgenin
göbeğine çukur kazıp
Sırlarımı gömüyorum
Kim bilir hangi çağda
Hangi define avcısının eline geçer bilmiyorum.

Her fırsatı imha ediyor bir bahane
Fırsattan medet umacak çağım geçti benim
Dilimin ucuna gelip gelip söyleyemediğim itiraflar
Yutkunmaların boğazımı yırtan acısı
Keşkeleri döndürmek için geriye
En kestirme yolu da buldum
Söylemiyorum
Söylemeyeceğim.

Boş verdim bu dünyanın şöhretine şanına
Günahsızdım, günah girdi kanıma
Gülü koklar iken diken değdi canıma
Ne senden geçebildim ne candan dünya

Ölümsüzlük bir uçurum gülü kadar çekici
Ulaşılması zor
Ölmek için uzanmaya değer biliyorum
Uzanmak için bahanem hazır
Uzanıyorum
Ve ölüyorum.

Arap Kurt

Bahane...Söz

hiç bir bahane gerçeğin kiblesini değiştiremez...

Arap Kurt

Bal tutan parmağını yalar....Arap Kurt -köşe yazıları -

Toplumdaki yozlaşma ve nedenleri nelerdir diye baktığımızda birçok neden sıralamamız mümkün. Ama bu hafta ülkeyi yönetmeye talip olanların toplumu nasıl gördükleri ve insanları nasıl yönlendirdiklerini üzerinde duracağız.

Din ve siyasetin birbiri içinde olmasının ne gibi sakıncaları vardır. Gördüklerimiz, gözlemlediklerimiz doğrultusunda dilimin döndüğünce izah edeceğim.

Dinimizde ahlâk, iman ve ibadeti kesin çizgilerle birbirinden ayırmak mümkün değildir. Ahlâk, Kur'ân-ı Kerim'de ve hadislerde birçok yerde işlenmiş, güzel ahlâk övülmüş, ahlâksızlığın her çeşidinden insanlar sakındırılmıştır.

Bir toplumda dinî inanış zayıflayınca, bunun arkasından ahlâkî ve hukukî suçlar gelir. Çünkü din olmayınca ahlâkın da bir yaptırım gücü kalmaz. Helâl-haram, Ahiret'te ceza-mükâfat inancı kalkınca toplumun düzeni sarsılır, suç ve anarşi ortaya çıkar ve böylece çeşitli sıkıntılar başlar. Hâlbuki her yerde kendini kontrol eden bir Hâkim Varlığa inanan insan buna göre davranıp iyiyi tercih eder, kötüden uzaklaşır. Dinin etkisini yitirdiği toplumlarda sosyal çözümler başgösterir. Bugün buna en çarpıcı misalleri bilhassa batılı toplumlarda görmek mümkündür. Ailenin çökmesi, ebeveyn-evlât ilişkilerinin çözülmesi, cinsî sapmaların normal hâle gelmesi ve bunların doğurduğu ferdî ve içtimaî krizler, hatta maddî hastalıklar, suç işleme oranlarındaki anormal artış, olabildiğince azmanlaşan ferdiyetçilik ve bencillik, toplumda yardımlaşma ve dayanışma duygularının yitirilmesi, meselenin önemini görmeye ve göstermeye yetmektedir...(Alıntı)

İşte tam bu noktada bu çağda ve günümüz toplumunda baş gösteren bağınazlığın ve yobazlığın en büyük sebeplerinden biri iman ve inanç eksikliği haramın ve helâlin her kesime göre farklı farklı yorumlanması. Çünkü din bir çıkar aracı olarak kullanıldığı gibi, kamplaşma, ayrıştırma guruplaşmak içinde kullanılmaktadır.

Bunun en belirgin örneği dinin siyasete alet edilmesi, farklı inançlarda olan insanların hor hakir görülerek etki alanındaki insanlara hükmetmek için tercih edilen ve sonuç alınan en kestirme yoldur.

Özünde insanlara doğru yolu göstermek, ahlaklı olmaya, insan olmaya davet etmek gibi değerleri olan bir felsefenin, gözü dönmüş siyasetçiler tarafından iktidara gelmek ya da iktidarda kalmak için kullanılan hali

Tarih boyunca insan topluluklarının ortak inançlarının güç sahipleri (veya sahip olmak isteyenler) tarafından iktidar aracı olarak kullanılışının en yaygın örneğidir. Ülkemizde hakkında çok konuşuluyor olmasının temel nedeni ülkemizde dini inançların önemli olması, iktidar namzetlerinin de bu pastadan büyük dilim istemeleri şeklinde Özetlenebilir.

Bütün vatandaşlarını bir ve eşit görmek zorunda olan yöneticiler. Din mezhep ayırımı yaparak kendilerine siyasi getirim(rant) sağlamak gayretine düşmüşlerse çok büyük sıkıntı var demektir. Bir kesime onlar " Fatiha suresini bilmez" demek, bir başka kişinin etnik kökenini onun aleyhinde kullanmak, son günlerde meydanlarda cereyan eden olay ben kuranla büyüdüm kuranla yaşıyorum diyerek siyasi rakibini kuran okumayı bilmemekle suçlamak... Yüce dinimiz de hiçbir kişiye ve kuruma verilmiş bir görev değildir. Din kardeşinin iyiliğini isteyen kişi, onu güzel şeylere yönlendirebilir ancak!

Yüce Allah Kutsal kitabımız Kur'anı kerimde şöyle buyuruyor "Aldatıcılar sizi Allah ile aldatmasınlar. (fâtir 5) Bu aldatıcılar her alanda olduğu gibi günümüzde en çok ticaret ve siyasette baş göstermektedir. Kişilerin ameli, dini inancı, etnik kökeni ne olursa olsun. Adil ve adaletli değilse, vicdan ve merhameti tek taraflı çalışıyorsa Allahın adını dilinden düşürmese ne olur?

Seçim meydanlarının ısınmaya başlaması. Siyasilerin birbirlerini suçlaması alışık olduğumuz şeyler, hatta küfürlere hakaretlere de alıştık. Ama gördüğüm kadarıyla sanki bu dönem daha seviyeli gibi. Çünkü birkaç yerde galeyana gelmiş yandaşlara "yuhalamayın" ikazını duydum. Hatta başbakanın M.H. P seçim bürosuna uğrayıp çay içmesi de örnek bir davranıştır. Ama gel gelelim din üzerinden yapılan siyasete ve dinin siyasete alet edilmesine, sanırım getirisi en fazla olduğu için bu yolu seçiyorlar dinin emir ve yasaklarını bilen insanların bunu yapıyor olması da içler acısı Allah ıslah etsin bu yola tenezzül edip, saf müminleri ve inanmış insanları sömürenleri!

Beni en çok şaşırtan ise en büyük günah olan "kul Hakkı"nın çekirdek gibi sürekli yeniyor olması
Tüyü bitmemiş yetimleri doğmadan borçlandıran zihniyet. Onun hakkını da yer elbette! Her neyse herkesin günahı kendi boynuna. Allah ıslah etsin diyerek o guruba girenler için iyi dilekte bulunup duamızı etmiştik.
Benim bir tarafım. Bir siyasi görüşüm olmasına rağmen bu dönem "en fazla gece namazı kılan" genel başkanın partisine oy vereceğim. Eh artık bunu duydular şimdi bekliyorum seçim meydanlarında kaç rekât kıldıklarını söyleyecekler mi acaba?

Kibir, riya, yalan kendinden başkasını hiçe saymanın ayyuka çıktığı toplumumuzda, insanların maneviyatı, ruh halleri. Dinlenme. Etkileşim ve paylaşma konularında seçim beyannamelerinde çok fazla bahsedilmediğini görmek beni üzdü, insanın sadece karnını doyurmaya yönelik ve birinin verdiği beş fazla vereceğim gibi söylemler geldiğimiz noktanın ne kadar acı olduğunu göstermesi açısından ibretlidir. Kültür, sanat. Spor, müzik ve güzel sanatlar toplumda bir incelik ve estetik güzellikler meydana getirerek insan ruhunu terbiye eder. Kimileri işin yok mu kardeşim diyebilir. Evet, işim bu benim derinleşen yaranın tedavi yollarıdır bu bahsettiklerim. Yoksa inançsız bir nesil, bağınaz, yobaz kişilikli, riya maskesi takmış birçok yüz ile karşılaşırız.

"gemisini yürüten kaptan" " bal tutan parmağını yalar" zihniyeti nereye kadar kardeşim Bizden olan bu tarafa, diğerleri beklemede kasılla toplumsal barış refah ve huzur yakalamaz.

Mustafa kemal Atatürk'ün işaret ettiği muasır medeniyetler seviyesine hiç ulaşamaz böyle devam edilirse. Çünkü bin yıllık bir medeniyetin devamı olan ve İslam dini ile şerefendirilmiş aziz Türk milletine yakışmayan tutum ve davranışlar hepimizi uçuruma sürüklemektedir.

Ben diyorum ki; bir yeniden onarım, açılan yarayı sarma ve insanlığımızı kemiren zararlılara karşı bir temizlik harekâtı şart olmuştur... Vesselam

Arap Kurt - köşe yazıları -

Arap Kurt

Baston

karınca toprağa
toprak karıncaya
döker derdini

kalbur mişali karıncalar
küçük dağlar oluşturur
toprağı eleyerek

basıp geçer üstüne çocuklar
umarsızca
şarkılar söyleyerek

gül gülistan
bağ bahçe
geride kalan yediverenler
ve hayatın içini boşaltır
anlamsızlaşan mana
dahası yok
birer birer inilir
çıkılan merdivenler

önce toprak duyar
yaprağın ahını
hazan gibi soğuk elleri
el ele
diğer ellerinde baston
yaşlı bir çift
eylülün matemi gözlerinde
yapraklar arasında yol arar
ölüme yürür gibi yürüyerek

koşar gelir
yine o yaramaz çocuklar
geçmiş i geleceğ i
bir çukura çeker
bastondan tutup sürükleyerek

Arap Kurt

Bekleyiş

sak mı sak
ürkek mi ürkek
güvercin uykusunda gözlerim

ha geldi
ha gelecek
tedirgin bekleyişte yüreğim

Arap Kurt

Belki

vücuda gelir anılar
dillenir belki
birimiz öldüğünde
anılarla yaşar öteki

Arap Kurt

Beni unutma

ve nihayet
bahar ilerliyor
tadını çıkaracaksın yazın
göge yükseldiğinde kendini bulacaksın
aşkı, sevgiyi özgürlüğü
belki de bir yırtıcı kuşun pençelerinde son bulacak ömrün
canhavli'nin cinsiyeti yoktur
ölüm yaklaştığında
beni unutma

Arap Kurt

Benim türküm

feryadım ulaştı dağdaki taşa
dünyalar başına yıkılır sandım
ağıtlar söyledim o ahraz döşe
dönüp de geriye bakılır sandım

mahpusum sürgüler dayandı sona
yufka yüreklilik eziyet cana
merhamet bilmeyen ne derki buna
nefreti kökünden sökölür sandım

mevsimi şaşırdım saymadım yılı
baharı neylesin kuş konmaz çalı
zemheride açan nadide gülü
yarın saçlarına takılır sandım

yıkık gönüllere yurt olmaz saray
soğuk gecelerde gülmez dolunay
bu bendeki sızı ne sayarsan say
gözündeki yaşlar dökölür sandım

"kurtoğlu" ne sandın aşkı sevdayı
nankör ayağına serdin dünyayı
birde hibe ettin gökteki ayı
çekilmez bu derdi çekilir sandım

Arap Kurt

Benizm...Söz

insan kendini çok mühim zannetmesin bir kere,nefsinden başka her şeyi düşman bilir

Arap Kurt

Beşik

ne garip bir icattır Şu beşik
mezara kadar avutur çocukluğumuzu
aynı dünya gibi...

(günbatımı düşleri... s... 50)

Arap Kurt

Beşinci mevsim

ayaklarım gül bahçesinde
zirvemde kar
ne zaman koklamak istesem
eğilsem yere
gül dönüşüyor dikene
umutsuzluk
umut fideletti
beşinci mevsime

arada kaldı yüreğim
zirvem kar
ayaklarım bahar
ne kışım oluyorsun
ne de baharım yar

Arap Kurt

Bıçak

bir ağaca demirlenir
bıçağın kesme arzusu
gözlerine bata çika iştahını doyurur
nefretle konuşan cinnet...

Arap Kurt

Bilerek lades

bizimkisi kelebek arsızlığı aslında
öleceğimizi bile bile sarılmak aşka

(Günbatımı düşleri...S.51)

Arap Kurt

Bilinmez

duyulmaz oldu artık,başakların tınısı
yorulan tarladan mı,tohumdan mı bilinmez
anlamını yitirdi,bende kalan yarısı
kırılan kalbimden mi,ruhumdan mı bilinmez

Arap Kurt

Bilir misin?

bilir misin
neden
gözlerimi
gözlerinden alamam

bilemezsin
gece
içimdeki ahı
nereden bileceksin ki
ruhuma zincir vurmuş siyahı

Arap Kurt

Bilmem ki

yüzümdeki izler
derinleşirken

ne gerek vardı bilmem ki
saate, takvime, yıla

kim bilir
kaç sevgili gömüldü
kalbimdeki çukura

Arap Kurt

Bilmiyorum

gözümden kaçanları yakalamak gibi
bir sıkıntıya giremem
gözüme batanlar varken

en çok dikkatimi çekenler
sorularının cevabını yerde arayanlardır
neden derim
neden gözleri düşer yere
göz ardı edemem işte
gördüklerimi

ve
avuç içlerini okuyanlara
hayranlığımı gizleyemem
ellerinden kayanları
ya da elde ettiklerini
sıkı sıkı tuttuklarını
sakladıklarını anlarım nedense
belki de
gözlerin
utangaç
hüzünlü
dokunuşlarını seviyorum
avuçlarına

acaba
kendimi mi arıyorum
başka ellerde yok/sa

Arap Kurt

Bilmukabele..İğde gibi

sarhoş edip
aklımı baştan alan
iğde çiçeği
kokulu kadın

ve
giderken
sonbahara meyletti mevsim
kızıl kırmızı dikenleri
hançer gibi
kalbime batıran da sensin

Arap Kurt

Bilsem ki

bilsem ki;
mutluluğun tadı zehir/e sinmiş
gözümü kırpmadan içerdim...

(Günbatımı düşleri...sy.53)

Arap Kurt

Bir çift kardelen büyür bağrımda

gel seninle anlaşalım.
bahar senin olsun, yaz senin
sonbaharın hüznünü, kışın ayazını ben alıyorum
ne dersin?

işte bahar, ömrü; açıp soluncaya kadar
sancı ve telaş iç içe
yeniden dirilirken aşk
çiçek, böcek bahane

ve yaz unutkanlığımın başladığı mevsim
en çokta bu mevsimde aklımdan çıkar ölüm.

ey sonsuzluğa imrenen gönlüm
gönlümden geçenleri bilen tanrım
doğdum
öldüm
dirileceğim
ne anlamı var ki
zamana kurulmuşsa mevsim

yaprak döken ağaç gibi
sonbaharda yakama yapışır hüznün
sis çökmüş dağa benzer
çoğalan yalnızlığım
ahh sen ne güzelsin eylül
saçları sarı
gözleri yaşlı sevdiğim
senle ortaya çıkar
içime attıklarım

severim puslu havaları
kurtlara eşlik eder avazım
zirveme kar düştüğünde
senin için bir çift kardelen büyür bağrımda

doğdum
öldüm
dirileceğim
ne anlamı var ki
zamana kurulmuşsa mevsim...

Arap Kurt

Bir gıdım

bir gıdım akıl arıyorum
akılsız başta
bir gıdım merhamet arıyorum
kalp denilen taşta

şu
kışta, kıyamette
sığınacak yer bulamıyor
bir garip serçe
ey insanlar
yeriniz genişledi mi
saçakları ördünüz de?

beton üstüne beton
tuğla üstüne tuğla
insanlar üst üste
önce kendini hapsettin
sonra duygularını
şimdi mutlumsun
başın göğe erdi mi
demirlerle ördüğün kafeste?

Arap Kurt

Bir gün mutlaka

kayıplar
yenilgiler
çoğaldıkça
bir ses çağırır beni
düş ülkesine
iliklerime kadar yorulduğumu hissediyorum
senin anlayacağın
bütün gücümü yitirmişlik hali bu

ama
düşüncelerimin tadı, tuzu
gökkuşığı rengi düşlerim
hayal gücüm
ve içimdeki ölmeyen umut
göçmen kuşlar
hasret taşımaktan,vazgeçmediği sürece
bir gün mutlaka diyebiliyorum ancak

/ bir gün mutlaka

Arap Kurt

Bir Şey

bir Őeydi her Şey yanmadan 6nce
ateşin y6z6 kızardı
k6ldeki hiĒliĒi g6r6nce

Arap Kurt

Bir şeyler söyle

haydi
bir şeyler söyle
şiiir söyle
türkü söyle
ne söylersen söyle
yeter ki
içinde aşk olsun

aya
güneşe
rüzgâra karşı söyle
etrafına bakınıp durma öyle
varsın olmasın kimse
nasılsa bir duyan olur
boşluğa söyle

inan ki
umurunda değil
kimsenin
kimse...

Arap Kurt

Bivefa

anlamış değilim
bu gidişin sebebini
şeytan kadar vefalı değil misin?
oysa şeytan hiç terk etmiyor beni

Arap Kurt

Boş ver

yağmurdan sonraki
sessizliğe
hayran kalırım

otlar
ağaçlar
ve dahi toprak
derin bir uykuya dalar
öncesini unutarak

bir el uzanır huzura
allı, yeşilli
tam tamına yedi rengi ile
aniden çıkagelir gökkuşağı
hayallerimizi boyalıyarak

bu şiirde
baharı müjdeliyorum sana
kıştan sonraki baharı
zordan sonraki kolayı
sabrı
şükrü
neşeyi
heyecanı
umutsuzluğu nasıl yeneceğini

kış çocuklarıyız biz
yürekllerimizde erir kar
boş ver çocuk
boş ver
boş vermişliği seçersen
bugünlerde geçer
çünkü; bizi bekliyor bahar

Arap Kurt

Bu Adam

anlatacak bir hikayen olsun torunlarına
kendini ateşe atan bir adam vardı dersin
sakinmazdı gözünü budaktan aşkı uğruna
toprak gibi cömert, toprak gibi kokardı dersin

sakin iç geçirme yanlarında, anlamasınlar
uzaktan tanırdım, şiirini okurdum dersin
deliydi, doluydu amma haindi sanmasınlar
o adam, okuduğum şiirde heceydi dersin

şafakta vurulduğunu anlat yarenlerince
gurup kızılığında kendinden göçerdi dersin
daim sıkışır kalırdı kor düşüncelerine
başı dumanlı dağdı, yıldızsız geceydi dersin

şaşkın şaşkın bakarlarsa sus, yaşlı gözlerine
gözyaşıma ona değil, kötü kaderine dersin
sorarlarsa eğer garipmiş yaşıyor mu diye
o adam masal oldu, ve de çoktan öldü dersin

(günbatımı düşleri...sy.29)

Arap Kurt

Bu gece dedem gelecek

Uçardın bana doğru bulutları yara yara
Yolunu gözlerdim hayallere dala dala
Tüm varını sığdırırdın o ipli bavullara
Şaşar kalırdım içinden çıkanlara

Diz çöküp bakarken gözlerine ara ara
Düşünürdüm, neden gelmedi bana sıra...
Kiminde sevinçten uçardım havalara
Kiminde dudak büker küserdim sana
Anlamazdım, çocuktum o zaman ama
Şimdi son sarılışın gibi sarılısana bana...

Çıkıp desene 'oğlum şu küreği düzgün tutsana'
Her sabah kalkıp bahçende naralar atsana
Son ses dinlediğin kasetleri bir daha çalsana
Dağ bayır demeden son kez atını mahmuzlasana

Bahçenden yolduğun dikenler gül olsun mezarına
Yârin toprak, yurt oldu şimdi vücuda
Ruhun emanet yüce Allah'a
Melekler yoldaşın, cennet mekan olsun sana

Bahadır Kurt

Arap Kurt

Bu gün günlerden Cuma

şimdi arayıp sorarsın
nasılsın?
ne var ne yok?
havalar nasıl?
orada

sanki kaydı silinmiş
bazı harflerin
ne canım kalmış
ne de aşkım
lügat da

bu ne gereksiz konuşma
"sana ne" desem küsersin

sen sormadan ben söyleyeyim
yağmur yağıyor Alaca'da

hem bu gün günlerde ne?
cuma
hoca bekliyor camide
gitmeliyim,müsaadenle

Arap Kurt

Buğulu cam

alevlendirmek isterken
sönmeye yüz tutmuş ateşi
sanki kül üflüyorum ağızımdan

buğulu cam değil ki hayat
gönlüme şiir yazayım parmak ucuyla

unutmuş gibiyim
mevsimin sonbahar olduğunu

Arap Kurt

Bulamadım

yollara düşürdün divane edip
menzile varacak yol bulamadım,
içimde büyüyen korkuyu yenip
sıkıca saracak bel bulamadım

her gülün ucunda bir diken bekler
papatya falında kaldı dilekler
hazana yenilmiş nazlı çiçekler
gönlümce derecek gül bulamadım

zehir oldu gayrı, içtiğim sular
canlanır anılar gözlerim dolar
yitiği olanlar saçını yolar
teselli edecek dil bulamadım

ne geçti eline zalimin kızı
kar bastırdı yine, görmeden yazı
her günbatımında çoğalır sızı
derdimi diyecek kul bulamadım

(günbatımı düşleri... sy.121)

(sözden dizeye çorum şiiri...sy.450)

Arap Kurt

Bulut Sancısı

bir kalp atımı mutluluk/tu
çalmak istediğim hayattan

ama
yine bulut sancısı tuttu gözlerimi
yorgun düştü duygularım ağlamaktan...

(Günbatımı düşleri...S.54)

Arap Kurt

Bulut sancısı...1

önce pamuk şekeri gibiydi bulut
tatlı mı tatlı
elimi uzatıp almak istedim gökten

göğün kederlerini toplaya toplaya
simsiyah kesildi birden
hüsran umutla karılmıştı
anladım ki
zamanla lekeleniyordu her şey
ve
kıvranmaya başladı bulut sancısından...

Arap Kurt

Bulutlar ağlamaz artık

bulutlar tasalanırdı bizim için
ağlardı için için
onlarda anladı bizi
bir damlaya değmediğimizi
şimdi damla yok gözlerinde

serinlik olurdu damlası
yanan yüreklerimize
nasip
bereket olurdu
kuruyan topraklarımıza
akıtırdı bedenden birikmiş günahları
boz bulanık selinde götürürdü
kötülüklerimizi
onlarda anladı bizi
şükürsüzlüğümüzü
şimdi damla yok gözlerinde

ya Rab!
sanadır duamız
sana inanırız
günahkar nankör kullarız
bir damla bir damla da olsa
damlat kara vicdanlarımıza

(günbatımı düşleri...s.56)

Arap Kurt

Bulutlara binde gel

uykularım hep bezgin lal oldu düşün dili
geceden kaldı hüzün yorgun sabahın eli
koparmaya kıyamam sana benzeyen gülü
sana şiirler yazdım akarken hüznün seli

bulutlara binde gel göğre çizdim resmini
nakkaş gibi işledim yıldızlara ismini

savur o saçlarını her teli dönüşün güle
yükle buselerini kokunla birlikte yele
senle geçen günlerim bir gelirse dile
hasrettir aşıkların çektiği açığı çile

bulutlara binde gel göğre çizdim resmini
nakkaş gibi işledim yıldızlara ismini

Arap Kurt

Buyur buradan yak...

Kızım derki; baba sigara içme
Hanım derki; adam yanından geçme
Şimdi! sen ben ol da sağlığı seçme
Buyur buradan yak demesin kimse

Arap Kurt

Cambaz

ulan ne çok cambaz varmış memlekette
yoruldum seyretmekten
biri düşüyor
diğeri çıkıyor ipe
sirk kapandı deseler de
gitsek eve...

Arap Kurt

Cennet

yol yorulur yolcuların yükünden
umudunu kesmiş yaprak kökünden
harman olmaz yeni bitmiş ekinden
aşağısı dünya yukarda cennet

Arap Kurt

Cezb

gözlerimde zaman azgın bir nehir
nilüfer ağıdı süzmüş gibiyim
gönlün girdabında savruldu ömür
sanki yüreğimi üzmüş gibiyim

bilirim gülmekle şenlenmez hayat
içimde yaradır gizlenen niyet
bozulan huzurum ödenen diyet
boşluğa şiirler yazmış gibiyim

balçık sükuneti suyun duygusu
göğün beşiğinde ayın uykusu
içimde büyüyen günah korkusu
sanki karıncayı ezmiş gibiyim

zırhlı karanlıklar nöbete gebe
gecenin esrarı çekiyor dibe
üşüyen ruhuma güneşten hibe
sanki sabahımı sezmiş gibiyim

Arap Kurt

Cinnetin eline düşmek

gökte dolaşan ay gibidir hasretin
yetişmez elim
kelebek ömrüyle kıyaslarım her gidişindeki ölümü
güvercin matemini bilir misin
ayrılıklarda kanatlarının düştüğünü

bazen zor anlar yaşarım
kasılır beynim
cinnetin eline düşer yüreğim
kabusa dönüşünce tatlı düşler
kan ter içinde uyanırım

düştüğüm bataklıkta kaybolur mana
tavana asarım yüreğimi
yuvasından fırlamış gözlerimin önünde
kurusun isterim kan kalmasın hücrelerimde
yada bir kurşuna peşkeş çekerim düşüncelerimi
cinler halay çeker karşımda
lanet olası şeytan horon teper başımda
anşızın sis iner gözlerime
boğulur masum göz bebeklerim
kuşsal sayılan ne varsa
küfürden nasibini alır
içime girmiş yaratık bütün zaferleri kazanır

yaralı bir nefer gibi can çekişirken ruhum
baş ucumda nöbet tutar cinnet
doğruldukça vurur ha vurur
her vuruşunda genişler cehennem çukurları

ah bir uzansa dilim kurtuluşum olan
LA İLAHE İLLAHLAH'a
diyebilsem dokunabilsem o silaha
bismillah la yıkanırım
eririm feraha

iyi ki ayakta minareler
okunuyor ezan
bu günde isminle uyandım
şükür sana Mevlam

(günbatımı düşleri... s.20)

Arap Kurt

Cinquain Őiri

ve
insan oğlu
ne kadar 6zgürse
o kadar kendi içinde
k6le

Arap Kurt

Cinquain Őiri

o
kahve gözler
gölmeyi unutsa da
ağlamayı unutturmaz içten gelen
damlalar...

Arap Kurt

Cinquain Őiri

büyü
bozulunca
kolay değildir sevmek
kalpte tutabilir misin
küzü...

Arap Kurt

Cinquain Şiiri

kara
kıştan sonra
bu gelen baharın
benim gözümde farkı yok
güzden

Arap Kurt

Cinquain Şiiri

doğdum
dört bir koldan
kuşatma başladı
arkam önüm,sağım solum
dünya...

Arap Kurt

Cinquain Şiiri

kader
tabi tuttu
türlü sınavlara
kaybı kazancı yaşıttı
bize...

Arap Kurt

Cuma kazanımları

bu cuma
camide bir çocuk vardı
safların arasında dolaşıyordu
sanki oyuncaklarıyla gelmiş
kendi kendine söylenip
oyunlar oynuyordu

imam hutbede
bildiğini okurken
çocuk gül gibi kokuyordu...

Arap Kurt

Çanakkale

ey şanlı şehit
dünya kahramanlığına şahit
bir avuç toprak için hakka yürüdün
on beşinde olurken şehit
şimdi gel gör halimizi

uyan şehit
uyan
vatan ne halde
bastırmadığın postallar volta atıyor yurttta
hala yaşıyorsak
kanınla duanla vatan duruyor elde

çanakkale; kınalı kuzuların
destan yazan kahramanların yurdu
dünya; insanın azmini inancını sende gördü

uyan şehit uyan
vatan ne halde
mabede uzanıyor eller
inanca sövüyor diller
kendi bayrağını yakar oldu hainler
uyan
gör halimizi

öyle bir hengâmedeyiz ki
kimseler anlamıyor ahvalimizi

mümkün olsa da senin yerine girsem toprağa
kalksan da; bir kurşun daha sıksan bizdeki aymazlığa

ben seni kimseye anlatmıyorum
kahramanlığına cihan şahit
makamın cennet olsun
ey şanlı şehit

Arap Kurt

Çaresiz

ay/aqlarım götürmez ki beni
toplasam izlerimi

şimdi
bin yerden kırdın
sana gelen d/izlerimi

(günbatımı düşleri...sy.60)

Arap Kurt

Çerçici

bir bardak kırık leblebi
yanık kokulu
iki üç tane keçiboynuzu
unlu kırmızı iğde
çocukluğumuzun yiyeceği
tatlımı tatlı
çerçinin geldiği gün bayramdı sanki

elinde zincire bağlı terazi
ortasından tutardı küçük elleriyle
bizim köye gelen çerçici hamdi amca
bir atı
iki taraflı çuval heybesi
bütün sermayesi ötesi berisi
kırık leblebi keçiboynuzu
horozlu kırmızı şekeri

para lazım değildi
şimdiki gibi
kağıttan dünyalara rağbet yoktu...eskiden

-takas ederdik çerçiden-

naylon eskisi
yün çorap parçası
kümesten arakladığımız
çil tavuğun yumurtası
yalvar yakar
ebeye dedeye
koparabilirsen bir mucur
karakaçanın arpası
ve
köz gibi buğday...hediklik
ya da kavurgalık denilen geçmiş zaman eğlencesi
verilmez ya
mecbur kalırsak son çare
kıl çuvaldan
gönülsüzce çıkarılan
bir çinik güzelim üveyik buğday

şimdi hangi çocuk bilir bunu
musluktan akan çikolata varken
acaba bizim aldığımız tadı alırmı
tüm yeyip içtiklerinden

(günbatımı düşleri...sy.58-59)

Arap Kurt

Çığ

karlı dağın zirvesinden gelen taş gibi sağlam
duvarlara örölmek/ ti kaderi adamların...

mevsimleri geçerken boyandım renkten renge
peşimi bırakmıyor dilsiz düşmanım gölge
şekilden şekle girdim bir ustanın elinde
yuvarlanan ruh değil çığın bozduğu denge

(bu gün dünden daha soğuk) .

Arap Kurt

Çile

dikeni ayırsam gülden
kan gelmez mi iki elden
kaderdeki cılga yoldan
dönsem dedim dönemedim

senin için oldum deli
aşkın diyarında veli
mecnun gibi seçtim çölü
yansam dedim yanamadım

buzu delen iradeyi
sır kaplamış binbir şeyi
insan denen felsefeyi
çözsem dedim çözemedim

yâr elinden içtim bade
şifa oldu cümle derde
halep orda arşın burda
ölsem dedim ölemedim

Arap Kurt

Çiy

geceyi birlikte geçirmişler/di
hüzünlüydü vedaları
günaydın dedim güle
duymadı bile

başı eğikti
sanki ağlıyordu gül
çiy düşerken yere...

Arap Kurt

Çocuk doğar çocuk ölür

bir doğuş hikayesi dünyaya gelir kardeş
tırmalarken rahmini ruhuyla olur sırdaş

insan denilen kale muhteşemce yapılır
alemleri geçerek aralanır kapılar

emeklerken hayatı gölgesine yabancı
umutlar yığın yığın başında kral tacı

büyüyüp serpilirken tanır dostu düşmanı
gönülden gelen duygu ateşler deli kanı

varlık yokluk arası çetin olur savaşlar
zemheride kavrulup yaz ortasında kışlar

hayatın g/öbeğinde savururken harmanı
kalkıp gider içinden gün batımı zamanı

yorgun seyyahlar gibi yaslanır bir duvara
gözlerde perde olur duman duman sigara

dere tepe dolaşan yolcu yolda yorulur
hazan girer bağına gazel gibi savrulur

ve dünkü çocuklara ölüm gelir yaklaşır
koca koca insanlar bir anda çocuklaşır

(yirmibeşmayıs alacageceler)

Arap Kurt

Çöküntü

şiiir söyleyen
türkü çığıran
bir adım beri gelsin
yarasına bakacağım

çünkü!
kalemimi nasıl kırdığını gördüm
intihar eden şairlerin

Arap Kurt

öp

Masumdur her kibrit öpü
Yanana kadar
Öyle yangınlara sebep olur ki
Kendinden umulmadığı kadar

(Günbatımı düşleri...s.62)

Arap Kurt

Çünkü Allah

ağaçların ve otların
bu dünyada yaşama hakkı var
kafana göre kesip biçemezsin
çünkü
Allah dünyayı bütün varlıklara paylaştırdı

Arap Kurt

Çürük elma

çürük elma satıyordu bir bilge
hemde pazarın orta yerinde
bütün insanlar başına yığıldı
arayış içindeydi hepsi
bir umut sağlamını bulurum diye...

(seyrinedoyumolmayanhaller)

Arap Kurt

Çürük tohum

ne kadar yağmur yağarsa yağsın
gidermez yüreğimin kuraklığını

ellerini ovuştururken zaman
yaşarım hayatın berraklığını
gün olur işkenceyle geçer
gün olur heyecandır her an

daima kucağı açıktır toprağın
belkide vefası sadakati bundan
bir tohum çatlar gönül bağımda
aşkım yapar onun bayraklığını

amma
yeşermez bir tek insan...

(Günbatımı düşleri...sy.63)

Arap Kurt

Dağ avazı

ansızın bir çığ kopar yüreğimden
ölümü haber verir dağın avazı
ne çıkar ki; altında kalsam
nasılsa kardelen gibi dirilirim
yeni baştan

(günbatımı düşleri...s.64)

Arap Kurt

Dağ avazı...2

yolunu kaybetmiş yaralı bir ceylana
yol göstermenin hoşnutluğunu yaşarken
gidişine üzülmedim desem
yalan olur
yakışmaz dik duruşuma

elimin kolumun bağlı olması
başımın eksilmeyen duman
gözlerimi kan çanağına çeviren
o acımasız güneş
öfkeli olduğumda öfkeliydi
ve
öfkemi yenemedim bir türlü

tipiyi
boranı
kaşırğaları
göğsümde söndürdüm
lâkin
hiç bir şey yapamadım
patikalarımın düşe kalka ilerleyen
salyalı ağızla nara atan ayyaş avcıya

ceylanın nefesini saklarken
yanık yapmayan kayalarda
ayyaş narasını uçurumlarımın boğdum

amma!
öfkem dinmedi hâlâ

Arap Kurt

Dağlar

uzaklardan güzel sanılan dağlar
eteğinden tutmuş bir çocuk ağlar
hafızamdan çıkmaz geçtiğim çağlar
dağlar...kar'ın buzun erimedi mi

bölük pürçük duygu çıkardı yola
ayağımda yandı kara kundura
zirvedeki sular çekilir dona
dağlar...çeşmelerin kurumadı mı

Hüseyin ovada bağlandım kaldım
sılaya gurbetten bir haber saldım
gözlerim ıslandı maziye daldım
dağlar...çiçeklerin yürümedi mi

Alaca ovadır yoktur yokuşu
Ceritler yurdumdur çok zordur kışı
baharı beklerken geçirdim yaşı
dağlar...başın duman bürümedi mi

gölgelik dibinde kaldı oyunlar
kozalaktan sürü kuzu koyunlar
kütük söker amcam ile dayımlar
dağlar....meşelerin çürümedi mi

kurt oğlu bu ne hal hallerin vahim
mazlumun ahıyla yaşar mı zalim
bil ki kimse kalmaz dünyada daim
dağlar...ayaklanıp yürümedi mi

Arap Kurt

Daha vakit var

eğil, saçlarını tarasın rüzgar
kim bilir kaç yıldız düşer alınına
henüz erken gülüm daha vakit var
çocuksu hayaller koşsun yarına

Arap Kurt

Dalkavuk

öyle insanlar vardır ki:kendisi aç gezer
dalkavuğunu besler
dalkavuk da onu katıksız kuru iltifatla doyurur

...
bir
insan
bir
insana
olsaydı
ayna...
dalkavuklar
aç
kalırdı...

...
bir
insan
bir
insanın
görseydi
içini...
şeytanın
yaptıkları
hiç
kalırdı...

(günbatımı düşleri....s.65)

Arap Kurt

Darağacı

ve
kuruldu
el âlem mahkemesi
ipe verilecektir aşk şiirleri yazan şair
hep bir ağızdan haykırır kalabalık
-yakın bütün şiirlerini
-yağlı urgan geçirin boynuna
-son duası şiir olmasın
-en büyük acı ile kahrolsun
-tutup getirin saçlarından
-sehpayı sevgilisi devirsin
-aleme ibret olsun

son duası nasihat olur şairin
bağnazlığa
ağızlarından ateş üfleyen kalabalığa

ey ahali!
duymayayım mı duygularımın sesini
hissetmeyeyim mi hislerimi
yapmayın Allah aşkına

bir ot mu olayım dağ başında?
hâşâ
ota hakaret ettim
unuttum
rüzgâr denilen sevgiliyle danslarını
dolunayda

nafile feryat
nafile figan
neden yoruyorsun kendini şair
mümkün mü kurtulmaları
cehalet denen bu hastalıktan
yüzlerce, binlerce tanrı hükmediyor beyinlerine
nefisleri kadar varolmuşlar
demek ki
Allah aşkı değmemiş kalplerine

ve sen şair
sende mi bilmiyorsun onlar gibi
ölümdeki temizliği
beyaza sarılır ölüm
doğduğun gün gibi lekesiz
az sonra çıkagelir ölüm meleği
öper alnından
ne güzel bir yazgı aşk ile
güle,güle öleceksin

işte o aşk ki
ölenlerin yüzündeki tebessüm ondan...

Arap Kurt

Dava...Söz

Davalar yiğitlerin omuzlarında yükselir, korkaklar ise davalardan nemalanır...

Siz, davanızı sırtlamaya devam edin,
çünkü; hayatı algıladığımız ve anladığımız felsefemizdir o.

Arap Kurt

Dedikodu

dedikodumu yapıyorlarmış
aşk ile kol kola geziyor diye
inan ki yalan
yolda görsem tanımam...

Arap Kurt

Değirmenci ve oğlu

insanın aşına olduğu şeyler vardır.uzun yıllar hasret kaldığım babamı un kokusunda
mazot kokusunda aradım hiç bir zaman şen olmadı yetim yüreğim..sonrasında mı çok
para çok mal...oğul kız eş her şeyi fazlası ile verdi var eden lakin çocukluğum ve
babamdı ödenen bedel...
ah iflah olmayan yetim yüreğim ah

bir
sabah uyandığımda
kulaklarımın aşına olduğu ses sustu

arada bir gördüğüm değirmenci gelmedi evimize
ne ses vardı
ne seda
seste huzurum
değirmencide umudum gitmişti
ah çocukluğum

umutla
bekledim
bekledim
tam dört yıl
sabahları yoklarla uyandım
ah çocukluğum

yine beklerim
yeter ki umut olsun
bitmek tükenmek bilmez benim tesellilerim

(günbatımı düşleri... s.66)

Arap Kurt

Değirmenci ve oğlu...2

buğday olup taşa girdim
değirmende benim derdim
un öğüten babam emmim
geldi gitti anlamadım

yıllar yılı kovaladı
dünya bizi oyaladı
kah güldürdü kah ağladı
güldü gitti anlamadım

mazot kokardı elleri
gurbete düştü yolları
büyüttüğüm anıları
kaldı gitti anlamadım

karanlıkmiş dağın ardı
yokluğun kanadım kırdı
çocukça hayallerim vardı
sildi gitti anlamadım

işte ömür benzer kara
sinemdeki soğuk yara
gerçek değil yalan bura
aldı gitti anlamadım

(Mekanın cennet olsun baba)

Arap Kurt

Değişmeyen kaderimiz

sizin parkalarınız vardı
bizim bağrıaçık mintanlarımız
sıcaktı döşünüz bağrınız
biz üvey evlattık
üşürdü her yanımız...

toprak sahada top oynardı
suya sabuna dokunmayan millilerimiz
size ardına kadar açtı kapılar
biz hep dışarıda kalırdık
neden/siz
evinden, köyünden
kopup gelmiş Türk gençliği
aslında garibandık hepimiz

ve aynı mahallenin çocukları
birimiz bir sokakta öldü
öteki sokakta diğerimiz
bir sizden
bir bizden asardı
adaletli devlet babamız!

zaman aynı zaman
aynı oyun sergileniyor
formaları değiştirip
şimdi yeşil sahada millilerimiz
hatta halı döşeli dört bir yanımız
tribünlerde yoksul halk
ve
bizim evlatlarımız

...
çin, bildiğimiz kızıl çin
kıyım devam etmekte
moskof aynı moskof
hâlâ kin gütmekte
kapital aynı kapital
Müslümanı Müslümana kırdırmakta
değişir mi yahudinin zihniyeti
her yana ateş atmakta

hiç birşey değişmedi dünden bu güne
sadece üç beş kuruş sahibi oldu
kullanılan fukaralarımız!
zalim gücüne güç kattı
mazlum yine mazlum
yirmi birinci yüzyılda
değişmedi kaderimiz...

Arap Kurt

Deli

var mıdır bilmem ki
benim gibi delisi
örümcek sepetine ipek atarım
fikrimi söylerim fikirsiz
günlerce uykusuz yatarım

(günbatımı düşleri...sy.15)

Arap Kurt

Deli Mavi

kefeni biçer zaman,beden denen ölüye
dün gülerdik nedense,ağlıyoruz bu akşam
akıl verdim almadı,içimdeki deliye
mavi oda mavi cam,gece gündüz gün akşam

Arap Kurt

Deli saçması

Bir avuç toprak
Bir karış gökyüzü imiş
Dünya dedikleri
Ne fidelediğim umutlar sığıyor
Ne de hayallerim yer buluyor gökte

Avuç içimde kök salan ağaçlar
Yıldızlara değen alnım
Değilim kafes içinde
Değilim mahpus
Özgürüm aslında
Her şey büyüdükçe
Küçülüyorum
Aykırılığın verdiği sakatlık
Kafamdaki kırıktan sızan düşünce bu
Onca varlık içinde yalnızlık
Sanki bütün nehirler
Ve denizler
Çalkanıp duruyor
Damarlarımda
Beni benden ediyor o ılık kırmızımsı su

Olduğum yere çakılı kalıyorum
Çivi misali
Canım acımıyor desem
Yalanın büyüğünü söylerim
Canım acıyor
Canım
Ama acıyan yanımlı bilmiyorum
İşte içine düştüğüm tezat bu
Üşümek bir ince sızı
Yaprak kıpırtısı gibi sevincin sıcaklığı
Yani, gelip geçiyor anlık duygular
Hisler, hissettiğim kadar gerçek

Bazen hayret ediyorum kendime
Sığamıyorum
Dünya âlemin sığıdığı âleme

Kalıcı olamamanın verdiği hüznün
Bırakıp gitme endişesi
İçimde yer eden matem
Nasıl bir akıl ürünü ki aklımdan çıkmaz
Gönül dedikleri bu kadar
Aç olabilir mi?
Onu beslemeye bir ömür yetmez

Bir zamanlar uykularımı bölerdi
Düşündükçe korktuğum korkular
Onları yendim
Şimdi korktuklarım benden korkar oldular

Ne sayarsan say
İster deli saçması de
İstersen cahil cesareti
Senin adına savaşıyorum kendimle
Senin adına düşünüyorum
Yaklaşan kıyameti

Arap Kurt

Delinin günlüğünden...1

hangi yöne gideceğini bilmiyordu adam
bir ses gölgeni takip et "ey adem" dedi
ne tarafa yürüse arkasına düşüyordu gölge
döne döne başı döndü adamın
olduğu yere yığılıp kaldı
bir adım dahi gidemeden

Arap Kurt

Delinin günlüğünden...2

içi içine sığmıyordu adamın
çok mutluymuştu
sudan çıkmış sıpaya dönmesine rağmen
çünkü, birer birer toplayıp
zor bela bir el tespih yapmıştı yağmur tanelerinden

baktı ki, saçak altında sakın sakın oturuyor bir başka adam
elinde üç el tespih yağmurdan
önce çok şaşırıyor
mutluluğu yarım kalmış
morali bozulmuştu aniden
"nasıl yaptın diye sordu"
"ben yapmadım
gökten şimşek attı ağacın altına
bende gittim aldım oradan"

kendi kendine öfkeleniyor
"nasıl olur da ben bunu bilmem" derken
biraz buruk, biraz da neşeliydi
ağaç altına ölüme giderken...

Arap Kurt

DeLinin günLüğünden...3

her devirde
zeki insanların fikirleriyle alay eder
dalga geçerler
sonra deli damgası vururlar
yaşadığı topluma aykırı olanların
duygu düşünce
ve
icatları ile
hayatın tadını çıkaran akıllılar

(.)

Arap Kurt

Delinin günlüğünden...6...diyet

kapanıyor
toprağın bağındaki izler
karıncalar yolunu kaybetmiş
alın çizgimde yürüyorlar
seferden dönen kervan gibi

içimden bir şeyler gidiyor
belli belirsiz eksiliyorum
dışarıdan anlaşılmasa da
bunu ben biliyorum
damla damla kan
lokma lokma et
hepsinin ağzında
paylarına düşen diyet

bu kadar aç değildi karıncalar
yoksa ömrümü kemiren zaman mı aç
bilmem ki bu aceleleri niye
acaba
yaşarken bitirmek mi amaç

nasılsa bir gün düşeceğim toprağa
senden önce karıncalar gelecek kabrime

öldüğümde
kimine düğün bayram olacak
kimi de üzülecek
sadece
sevdiklerime
yetim anılar kalacak

Arap Kurt

Delinin günlüğünden...7...Aklım

zaman zaman değil
her zaman beklerim seni
terk edince deli diyorlar
ne olur başıma gel aklım
terk etme beni

Arap Kurt

Delinin günlüğünden...8...sokak

hiç kimse mutluluğunu ve huzurunu çıkarmaz sokağa

telaş ve sıkıntı,başı boş dolaşır
birbirine değe değe

ne güzel şeydir şu tekbaşinalık!
ah bir insanın diğer insanlara ihtiyacı olmasa

mutluluk ruhumun değişken hali
huzur içimdeki ihtişamlı dünya

sahi
ne arıyorum ki ben sokaklarda?

Arap Kurt

Delinin günlüğünden...

ara sıra göz atıyorum
delinin günlüğüne
beni içine çeken bir şey var anlamadığım
belki de hoşuma gidiyor
saçma sapan düşüncelerini okumak
duyguları kendisi kadar uçuk ve uçta
deli mi deli

uzun uzun
yürdüğünü anlatıyor
başka işi yokmuş gibi
erinmeden üşenmeden adımlarını saymış deli
bilmem kaçınıcı adımda aklını yoklamış
kalbi çıkacak gibi olmuş
durmuş, duraklamış
karşıdan geleni görünce değneğini saklamış
yüze yakın çöp bidonu devirmiş
on binlerce kaldırım taşına başmış
ota takılıp düşmüş
üstelik akıyla arası da yokmuş
nereye ve kime
nasıl
sığınacağını bilmiyormuş
sığınacak bir liman aramış
varım yoğum içimdeki nefes
olsun diyor; yokta var demektir
umudu varmış
şükrü varmış
bir de dıştan sürgülü
kendisini hapsettiği kafes

sonra: içini dökecek bir günlük bulmuş
ağladığını, güldüğünü yazmış
hatta
aşktan bahsediyor bir yerde
duyguları karmakarışık
anlaşılan
bu birini sevmiş
tarifsiz
çıkarsız
ve karşılıksız
kafayı sıyırılmış
kafayı yemek biraz imkansızdı diyor
sıyırmak kolayına gelmiş

yolundan döndüren yağmura
iliklerine kadar üşüten rüzgara
ayaklarına bulaşan çamura şiir yazmış
bıkmam, usanmam, yorulmam dese de
bıkmış, usanmış
üzerine yapıştırılan bu etiketten
belli ki çok yorulmuş

gece aşık olmuş gündüze
içip sızan horoza
delinin ettiği söze
gülersin, ağlarmısın bilemem?

Soru sormuş
Cevap vermiş
Anlaşılan biraz kafa yormuş
bazen çok akıllıca laflar etmiş
hani derler ya "boyundan büyük laf etme"
öyle ki; yerden göğe kadar
boşlukta ne kadar söz varsa
her ne konuşulmuşsa
duymamak için kulaklarını tıkamış
kavga
gürültü
ve tartışmalardan uzak durmuş
susmayı seçmiş
boyundan büyük laf etmiş
susmuş...

anladığım o ki; sebepsiz hiç bir şey yokmuş
içine kapanmış
kendine ve etrafına küsmüş
bir yerde öyle bir söz vardı ki
okurken hayrete düştüm
ondan size bahsetmeyeceğim
çünkü sırrını dışa vermek yakışmaz dostluğa
ancak
ufak tefek ip uçları verebilirim
kaçış diyor
kaçış kurtuluş
üstüne gitmek
üstüne gitmek korkaklık
vazgeçmek
vazgeçmek saygısızlıkmiş kendine
yaşamak nefes almak
yigitlik başka mevzu
insanlık uzak ihtimal hepimize
ölüm sahipsiz hazine
ölüme sahiplenmekse deliye kalmış

Arap Kurt

Demek ki

okuduğum Şiirlerin en dokunaklısı belki!
belki üşüyen anılar
belki de tutkuya dönüşen özlem
beddua barındıran dua belki

belki geçmiş
belkide geleceği olmayan hayal
belki isyan
belki de Şikayet
belki ahde vefa
belki de bağlanmak sımsıkı

belki içinden çıkamamak denizin
vurgun yemek ummadığın anda belki
belki de martılarla dost olmak
suya düşen gölgeleri sen sanmak belki

belki de bozkırdan rüzgar alıp
mutluluğa yelken açmak
belki acı çekmek
belki de acının sırrı yaşamak
belki gitmek
belki de iç içe geçip gidememek
ölünceye dek unutamamak belki

belki de mezara kadar götürülecek tek Şey aşk
hesabımız mahşere kaldı demek ki

Arap Kurt

Devr-i Adem

anası rüzgar
babası tipi
belli ki
su ve toprak yok mayasında
ekmeden biçiyor
üç beş zamane piçi

Arap Kurt

Devran

bozulmuşsa bağın olmuşsa talan
kurumuş dalları yeşertmez zaman
terk edip yurdunu gitmişse bağban
bekleme boş yere getirmez zaman

(günbatımı düşleri...S,68)

Arap Kurt

Devri sabık

günün orta yerinde karanlıkta oturur
derme çatma düzenden medet umar yalancı
erişilmez dağları ayağına getirir
yetimin sofrasından lokma çalar dilenci

dilinde yılan zehri ağzından ateş üfler
gizleyemez kinini kendi halkını yuhlar

işkenceyle merhamet birbirine girince
ateşleyip fitili bam telini gerince
vicdanı sabıkalı kararları verince
haramiyle kol kola bayram eder talancı

kibri güzel gösterir unuttur riyasını
dünyaya sultan olmuş anlatır rüyasını

Arap Kurt

Deyyus

keramet sanır deyyus
ettiği lakırdıyı
vahiy gibi anlatır
duyduğu tıkırtıyı.

Arap Kurt

DİLBİLGİSİ...söz

iradesi ve vicdanına aykırı konuşanlar,ağzında yılan besliyor demektir

Arap Kurt

Dilenci

hangî kapıyı çalsam
ağlamalı bir yüz çıkar karşıma
hangî göze baksam bir çift çeşme akar
hüznün oluklarına
eyy
beni o kapılara düşüren yüreğim

hiç mutlu insan çıkmaz mı
bu şehirde benim karşıma
bir bir kapanır kapılar yüzüme
kimi dilenir
kimi satar şefkati
karınca gelir aklıma
ya da çiggenmiş bir reyhan
düşüncesi içimi burkan
neden basarsın üzerine sevginin
eyy taş kalpli insan

alır başımı giderim
kovulduğum şehirden
hülyalarla fetih edilmiş masal ülkesine
bir kayıp kent bulurum
mutlu insanların yaşayıp, yaşlandığı
ateş böcekleri aydınlatır sokakları
salyangoz kabuğundan evler
ve
dilencisi olmayan diyar...

Arap Kurt

Dinle

ayın
güneşin
yıldızların
dili yok
güçlük çekiyor olabilirsin
konuştuklarını anlamakta

ama
şimdi
konuşma sırası kuşlarda
unuttuğun aşk
şarkılarını söylüyorlar
dinle

Arap Kurt

Diş ağrısı

kapıyı çalan rüzgâr değil
davetsiz bir misafir
iblisin ayak sesi
diş ağrısı denilen kâfir

(günbatımı düşleri... sy.69)

Arap Kurt

Dost / sızım

efkarım sığmaz ki üç beş heceye
deli divaneyim gezerim şimdi
nasıl güveneyim sensiz geceye
yokluğun koynuna sızarım şimdi

eylül dokununca garip gönlüme
içten içe sızı girer ömrüme
bu dertli başımı eğip önüme
hüzünleri bir bir yazarım şimdi

her düşen yapraktan bin ah duyarım
bil ki sen yok isen bir yanım yarım
ıslak kirpiklerden ey/vah duyarım
kanlı göz yaşımı süzerim şimdi

göçmen kuşlar gibi gurbete yolum
ellerim boş kaldı kırıldı kolum
delik deşik bağrım acıdı solum
hasretin derdiyle bizarım şimdi

hiç bel bağlamadım dünya malına
heveste etmedim kulun varına
umudum kalmadı artık yarına
söyletmeyin beni kızarım şimdi

kurt oğluyum için için yanarım
dostlarımı vefa ile anarım
rüzgardan atıma hemen binerim
varla yok arası tozarım şimdi

Arap Kurt

Doyum

hatırlayınca bir korku sardı içimi
çok çabuk aklımdan çıkmıştı karıncanın ölümü

biliyorum bu açlık hiç bitmeyecek
nefsinin piçi olmuşsa insan
haz verecek doyumsuzluk
dünya üzerinde var oldukça can

bütün köleler azat olsa
piyonlara gelmez af
hayat denilen oyunun anlamı olur mu
tatmin olmayınca şah
biri birinin kanına girmeli
ki
doymalı günah

(günbatımı düşleri...sy.74)

Arap Kurt

Duruş

geceler gündüzü boğar
Anadolu'm hüznü sağıar
elbet bir gün güneş doğar
beklemeli,beklemeli

bu alemin haydutları
yok sayınlar tabutları
yarım yarım umutları
eklemeli,eklemeli

yağlı kapının itleri
çalıp yemek niyetleri
garibanı yiğitleri
teklemeli,teklemeli

her cephede ayrı talan
can çekişir altta kalan
ışkembeye birde vicdan
eklemeli,eklemeli

Arap Kurt

Duvarın dili

susun
şimdi
sıra duvarda
duyduğunu
gördüğünü
anlatacak, bizlere

kim demiş
gözü kör
kulağı sağırdır diye

içinizden biri
dili de mi var duvarın?
diyebilir belkide!

...
ey
körler
sağırlar
dilsizler

aslında
duvar
herşeyi anlatmaz mı?
merak edene

kim bilir?

Arap Kurt

Duyum

emeklediğim kadar emek verdim her şeye
yıkılacağından korka korka duvardan destek aldım

şimdi hatırlamıyorum
önce hangi ayağımla hayata bastım...

(Günbatımı düşleri...sy.21)

Arap Kurt

Düğme...Söz

düğme ile iliğın ilişkisi bitmişse, öldün demektir

Arap Kurt

Düşlerim Düşüncelerim

bazen
kafamı alırım
avuçlarıma
konuşurum parmaklarımla
çökerim dizlerime
yorgun dirseklerimle
ve
yüklerim omuzlarımla yükünü üzerlerine

siğmaz başım
nasırlı ellerime
büyür de
büyür
kendi içinde

dünya sığarda kendi içine
bir ben
siğmam
düşlerime
düşüncelerime
ve
vurulur düşlerim
düşüncelerim
kahpeliklerle

Arap Kurt

Düşlerimi boyadım

elimi çabuk tutup
düşlerimi boyadım
günbatımından önce
çünkü
esiri oluyorum karanlığın
canıma okuyor gece

Arap Kurt

Düşünmek zamanı

ne kardelen
ne de çöl gülü

ve
sabaha karşı
ezan çiçeği gibi

eyy aklım
irkilip
düşünmek zamanıdır şimdi

Arap Kurt

Edem

bir ayağım çorumda bir ayağım Yozgatta
yağmur yüklü bulutun kurağıyım edem ben
dostluğu şiar bildim yaşıadığım hayatta
gönül dağının taşı çorağıyım edem ben

yaz gelince çoğalır dudağımın çatlağı
ovaları bayırı çiçeklenir otlağı
sevda taşır turnalar çamlıktadır yurtlağı
dağlardaki kekiğin varağıyım edem ben

nice derdin dermanı havasında suyunda
harman olmuş yiğitler ilçesinde köyünde
Orta Asya izleri folkloründe huyunda
ırgat elinde testi orağıyım edem ben

gündüzü ayrı güzel serin olur gecesi
genlerime işlemiş Anadolu hecesi
tüfekçiyle derdiyar ozanların hocası
sazlarına tezene çırağıyım edem ben

"kurtoğlu"nun gönlünde biri var ki sürmeli
yari candan seveni sevdiğine vermeli
düğün dernek kurulup muradına ermeli
aşıkların çeşmesi durağıyım edem ben

Ede: Kardeş

Arap Kurt

Efendim

Hak'kın hakikatin goncası nuru
alemlere sultan gülü efendim
adaleti insanlığın onuru
mazlumun yetimin dili efendim

Arap Kurt

El alem...söz

el alem ne der diyenler bilmeli ki
baskı ve bastırılmışlığın getirdiği sorunları el alem gülerek seyreder

Arap Kurt

Elma bekçileri

yağmurlu bir günden sonra
el ayak çekilmişti
yazıdan,yabandan
köye dönmüştü çobanlar çoktan

derken yola koyulduk
amca oğlumla ben
adımlarımız hızlandı
gecenin içindeki geceden geçerken

anayol biraz uzaktı
dolambaçlıydı hatta
ağaçların birbirine kenetlendiği yoldan gidecektik
yani kestirmeden
zifiri karanlıkta yürüyorduk
sesler geliyordu arkamızdan
duruyorduk çit yok
çok korkmuştuk
bildiğimiz bütün duaları okuduk içimizden
köye en son biz dönmeliydik
öyle tembihliyordu amcam

koşsak
belki de ödümüz çatlardı korkudan
birbirimize belli etmesek de
kalp atışlarımız hızlanmıştı
eşer yoktu erkeklikten
ağaçlar ve taşlar tuhaftı
sanki üzerimize yürüyordu her şey
bir kez huylanmıştık
olan bitenden

son dönemeci de dönmüştük
köyün ışıkları görünüyordu uzaktan
nihayet birden bire açıldı
gözümüzün önü
yıldızlar ve ay
masmavi gökyüzü belirdi aniden
bütün korkuları
üzerimizden atmıştık
çünkü; ortalık mezara gelmiştik
mezarlık dediysem mevkinin adı
yoksa nasıl geçerdik o saatte mezardan
hem
üç gulhü
bir elhamı bilmiyorduk ki o zaman
varsa yoksa sübhaneke

dedim ya
korkuyorduk
ve
çocuktuk

amca oğlumla ben

bu böyle devam etti aylarca
korca korca
korkmamayı öğrendik
karanlığa havlayan köpek misali
ıslıkta öttüremiyordum dudağımın çatlağından
rast gele bağıyor
türkü söylüyorduk
hatta sağa sola küfrediyorduk
elma bahçesinden
köye dönerken.

Arap Kurt

Elveda gönlüm

bir yerlerde yeni hayatlar kurgulanırken
bilmiyorum ki
senli geçmişimi nereye saklayacağım

içime batan bu yalnızlık
aynadaki suretim kadar gerçek
sanki
derinden bir şeyler çıkarmak istiyor gözlerim
ellerimin hali malum
kan ağlıyor avuçlarım...

her tebessüm
gerçeği gizlemek için
maksat unutmak belki amma
yaptığım
acının üstüne sürülen bir parmak bal
değil de nedir

ve
içimdeki boşluğa düşerken anılar
yaşama sevincimi bitirir zaman
ne kadar ömür vaat edersen et
ya da sahte istikbal
ağaran saçlarımla birlikte kaderimi yaşıyorum

bazen
ateş öfkesi sarsa da benliğimi
çoğu kez ayakucuma yığılır ölüm
işte o an gelince
kül kadar sakinleşirim

elveda gönlüm
seninde kapını çalacak ölüm

(günbatımı düşleri... s.71)

Arap Kurt

Eskici

bir Őhirden aldığı eskileri
bir başka Őhirdede satar eskici
ve b6ylece
yeni bedenlerde hayat bulur
hayat
içindeki adamı öldüren elbise

hatta
bir garibana bayramlık
bir başkasının üzüntü kaynağı olur
cebinde unutulmuş fotoğrafı görünce

(insandançokyaŐarkumaŐparçası)

Arap Kurt

Ettop

hani çocukluğumuzun
"ettop" dediğimiz bir oyuncağı vardı
hatırladın mı?

işte ona benzer kalbim
taşa vursan da,yere çalsan da
döner yine sana gelir

(geceyarısı inlemeleri)

Arap Kurt

Ev

iki tuğla
bir çatı:
serçe için saçak altı.
sardunyalı pencere
saman kağıttan tapu
ev; son kez tabutun çıktığı kapı!

(Günbatımı düşleri...S.75)

Arap Kurt

Evlerde ölür

hiç bir şey umurunda değil
saçak altındaki serçenin
vakitli vakitsiz açılan
giriş kapısı hariç

bir de
mışıl mışıl uyurken
kan uykusundan uyandıran
balkon lambası yok mu
gözlerini kamaştıran

yaşayan evlerde
civılcıvıl insanlar
bu evleri mesken tutar serçeler

gün gelir evlerde ölür
kargalar
ve
yarasalar
viraneyi sahiplenir

Arap Kurt

Eylül sorgulamaları

kendiliğinden düşüveriyor
renk değiştirmiş hayaller
eyy yaprakların dilinden anlamayan aşık

can suyunun kesilmesi
üşümek nedir
hissedeceksin
ağaca yasladığında sırtını

o anlatacaktır
nedenini
niçinini
vakti gelince
gidenlerin hikayesini

Arap Kurt

Eylül yargılamaları

bir bulut düşün
gecelerde üşüyen
beyazdan kurşuniye dönüşen
hüzün damlaları aniden dökülöveren
gözlerim işte,gözlerim onun kadar hassas
yüzüm ağlamaklı bir hal alır
aklıma sen düştüğünde

bazen sitem ederim
bazen bin şükür
hani bu günlerde ağaçlar yapraklarından vazgeçer ya
hani onlara inat güz gülleri aşka meyil eder ya
bir yanım yaprak döker
bir yanım çiçek açar
eylülde
hazana yüz tutsa da ömrüm
bahara benzer gönlüm
aklıma sen düştüğünde

gelip geçici bir hal olsa idi bu hal
düşmezdi bu şiir kağıda
şen olabilseydim keşke
gerek olurmuydu zamanlı zamansız ağıda
zorlamak ne kadar doğrudur kaderi
öfkemle savaşım nereye kadar
hayal kurmuyorum geleceğe dair
amma
sürekli düş görüyorum
aklıma sen düştüğünde

neden her şey üst üste gelir eylülde
neyin sevincidir bu
neyin hüsranı
tohumlar zevkle kavuşurken toprağa
topraktaki ikilemi anlar gibiyim
vakti gelen yapraklar birer birer öldüğünde
sen ki her şeyin sebebisin
sen ki benliğime çakılan çivi
sen ki hüznle sevinç harmanı
sen ki beklediğim son
ölüm ve dirilişe takılır kalırım
aklıma sen düştüğünde

ben kendimi anlamazken
seni tanımaya çalışırım
hangi akla hizmetse
farkındayım zor olanı seçtiğimin
farkındayım hayata tutunamamışlığın
yaşamak denilen savaş meydanında yara alırım
yorgunluğun ne demek olduğunu bilirim
aklıma sen düştüğünde

her Şeye gülüp geĉmek isterdim
adam sende boş ver demek arsızca
glemiyorum nedense
aklıma sen dŐtĝnde

(günbatımı dŐŐleri...sy.72-73)

Arap Kurt

Eyvah!

yıldızlar arasına salıncak kurardım bir zamanlar
ayı indirirdim gökten
kafdağına seferlerim vardı zamansız
bulutlar üstünde dans ederdim zevkten

eyvah ki ne eyvah
şimdi; kurduğum hayaller çok anlamsız
her şey yok olup gitti kendiliğinden

Arap Kurt

Ezeli kavga

söz dinletemedim deli gönlüme
her mevsim baharı yaşayım diyor
umurunda değil neler çektiğim
inan dirhem dirhem ömürden yiyor

duvarın içinde kurulu zaman
geceler saate vurulu zaman
benliğimde hüzün sarılı zaman
arızı bırakıp da gökte geziyor

ibret almış olsa solan yapraktan
ölünün gözüne dolan topraktan
belki vazgeçerdi düğün yapmaktan
her gün batımında canı üzüyor

yağmura rastlasam bulut gözünde
tiپیyle yüzleşsem dağın yüzünde
ağıta dönüşsem aşık sazında
olmadık zamanda esip tozuyor

kurtoğlu gönlüne geçer mi sözün
aşkın gözü kördür görmez ki nazın
ve gönül dağında yorulsa dizin
hiç bir şey yok gibi şiir yazıyor

Arap Kurt

Eziyet

mutlu
ve huzurlu
bir hayat

yaşamama izin ver
eziyeti meziyet sayan
ey! nefsimin işkencesi

Arap Kurt

Farkındalık

kalabalıklar içinden geçtim,yalnızlığımı alarak

...
mahşer kalabalığında
kendi mahşerini yaşarmış insan
sevinç; bulutları aralayan anlık güneş
keder; gölgeleri kadar peşlerinde
biri diğerinin aynası
hiç bir fark yok yüzlerinde
dalgın adımlar
bir omuza çarpana kadar acısız
acısı kadar biri diğerinin farkında...

Arap Kurt

Felaket Belirtileri

taban suları çekiliyor
damardan kan çekilir gibi
toprak ölüyor toprak
tıpkı insan gibi

anızları yakmayın
çanak çömlekte ot bitmez çünkü
o cehennemi gözlerimle gördüm
can havliyle sığıyordu çekirgeler
namludan fırlayan kurşundu sanki

kendine zulmeden insan
başka canlılara zulüm etmez mi?

dünya bu
işkenceye çok fazla dayanamaz
bir delilik yapıp
intihar etmez mi?

Arap Kurt

Feragat

bir el
yoldaki taşı, dikenini temizler
bir el
yola gül serer

sen
gül seren eli tutarsın
yaralı el kendinden ferağat eder

Arap Kurt

Feveran

yanarım halime soldurdu gülüm
aşk derdine her em naçar mı dersin
düşüm bir zalime savruldu külüm
zemheride çiğdem açar mı dersin

bu kadar yazmazdım, incittin beni
oysa hiç küsmezdim,sevmiştim seni
selamı kesmezdin, unuttun hani
mert olan meydandan kaçır mı dersin

hazan olur bahar el değse güle
çok zalimmiş kader düşürdü dile
aşk gazelmış meğer savruldu yele
kuru gül, mis koku saçır mı dersin

kurtoğlu gün bu gün, ver kararını
atıver üstünden tüm efkarını
göster güvenini,bütün varını;
yar elinden gönül biçir mı dersin

(günbatımı düşleri) sy...77

Arap Kurt

Fırça darbesi

bir köşeden değen fırça
tuvalde iştirak suça
ak düşmese siyah saça
ne güzel olurdu dünya

korkuları yenmiş olsak
yaramıza deva bulsak
ömrümüzde bir kez gülssek
ne güzel olurdu dünya

madde manayı yemese
tilki dalmasa kümese
kargalar gak guk demese
ne güzel olurdu dünya

gelen yolcular gitmese
şu ölüm gel gel etmese
çobanlar sürü gütmese
ne güzel olurdu dünya

iki satır şiir olsa
okuyan kendini bulsa
gidenler geri gelse
ne güzel olurdu dünya

bu kurtoğlu daim kalsa
sevdiceği ona gülse
o gençliği geri gelse
ne güzel olurdu dünya

Arap Kurt

Fikirsiz

ey zıplaya zıplaya giden
kara çekirge
bu sevincin niye?

bilmem ki ne istedin
hayata yeni fidelenen
domatesten biberden

biliyorsun zehir atmıyorum
ota toprağa
çünkü;
aç gözlü yaratsa da
merhamet vermiş yaratan
sende biraz anlayışlı olup
nasibini uzaklarda arasan

belki sorumlusu sen değilsin
bu düzen içindeki ölümün
ama ben seni gördüm
suç mahallinden giderken

Arap Kurt

Fiyaka

keçinin inadı onu yalçın kayaların zirvesine çıkarabilir
sen burnunun çizdiği bulutların üstünde gezersin
keçi düşer inadı ölür
sen düşersin adam denir

Arap Kurt

Garibin hikayesi

garip; bir kuş,
güvercin yavrusu...

bundan yıllar önce tutkunu olduğum güvercinlerim vardı.onlarda huzuru mutluluğu ve özgürlüğü tadardım.tabi hüznü de yalnızlığı da acıyı da,güvercin matemini de bilirim,sevincini de...

garip, kışın dünyaya gelen bir yavru idi,kardeşi yuvada ölmüş bu ondan büyük olduğu için hayattaydı,belli bir büyüklüğe geldikten sonra anne ve babası sevk-ü sefaya dalıp çiftleşme ve yumurtlama dönemine girince üzerine yatmıyordu haliyle ve henüz tüyleri onu ısıtacak büyüklüğe ulaşmamıştı.bende onu bir kutuya koyarak evde sobanın yanında bakmaya büyötmeye karar verdim.

önceleri ağzımla besledim üç beş gün,daha sonra yavaş yavaş bütün bütün buğdayları gagasından kursağına doldurmak suretiyle tok tutuyordum.
gel zaman git zaman,garip öyle bir güzelleşti.öyle parlak renkleri oldu ki anlatılır gibi değil (çoruma has çorum çıplağı gökale denilen bir cinsti) .
adeta evin mutluluk kaynağı olmuştu.aradan geçen kısa sürede,çocuklar seviyor yemini suyunu veriyordu.ara sıra dışarı çıkarıyoruz dolaşiyor.tabiki evin hanımı çok sevmesine rağmen şikayetleniyordu...

garibin kanatları uçabilecek ve kendini kurtaracak hale gelince.önceleri yuvası olan kutudan çıkıyor odanın içinde uçuyordu,sehpanın üstüne,televizyonun üstüne hatta dışarıya hücum edince tüllere perdelerle takılıyordu.
sonra bir gün yuvasına,anne babasının ve diğer güvercinlerimin yanına kümese götürmeye karar verdim.çok güzel günlerimizin olacağı umuduyla çünkü; babasını beş yıldır,annesini ise üç yıldır besliyordum.kümese bıraktım kümes büyük olduğu için içeride gönlünce uçtu,o gün ve gece evde bir boşluk hissettik ailece..

sabah uyanıp güvercinlerle ilgilenmeye gittiğimde hayatımın en zor ve acı günlerinden birini daha yaşadım.hiç olmayacak bir yerden kümese giren sansar (kedi büyüklüğünde,siyah ve geceleri ortaya çıkan bir yırtıcı) güvercinlerimin bir çoğunu öldürdüğü gibi diğerlerini de yaralamıştı.tabi elimizde büyütüp sonrasında böyle bir kaderi yaşayan garip bizi çok üzdü.pişmanlıklar ve ahlak bir fayda sağlamıyordu.
tam da o anda
isyana yeltendi dilim
kendi kendime dedim ki; şöyle bir düşün
ne kadar çok sevdiğin,kol kanat gerdin.yaşamaktan için
amma
ne yaparsan yap! kaderini değiştiremezsin bir kuşun...

"nerede bir kanat sesi duysam,başımı kaldırırim göğe,acaba giden güvercinlerim geldi mi diye"...

diyeceğim odur ki;
ne yaparsanız kaderi değişmiyor hiç bir canlının
ismini garip koymamızda ki neden,sanırım kaderiyle ilgiliydi bu garibimin...

Arap Kurt

Gece Süvarisi

sular kararırken
kurşun gibi gider vakit kızıl guruba
bir süvari kuşanır
çıkart benliğimden yola
çala kılıç gece gündüz
tutuşur kendiyle savaşa

sen kahrımı çeken
sen içinde saklandığım gece
yarenlik edersin yolcusuna
nal sesleriyle çınlar
ısınırın bindiğim atın nefesiyle

bir kenara bırakıp et yığınını
bekçi tutulmadı mı kemiklerimiz ona
hiç ayrılmadınız mı kendinizden rüyada olsa bile
bir fatihada mı göndermediniz ruhlarınıza

gün ağarır
şafak söker köklerini derinden
yorgun ve bitkin döner süvari geldiği yere
yıkart mezar taşlarını
kırgın deli tay birbiri üstüne
uyanın ahali uyanın
ruh giydirin ölmüş bedenlerinize

ömür
ne kazığa çakılı attır
nede kapıda bekleyen köpek

her insanın bir göçü vardır
bedenden ayrılıp gidecek

(Günbatımı düşleri...S.78

Arap Kurt

Geçmez akçe

iyiniyet geçmez akçe
gavurluk yapmak lazım
İblise karşı

kararını çoktan vermiş
elalem mahkemesi
bu nasıl adaletse

Arap Kurt

Geçmiş zaman hikayesi

ah bir dökebilseydim içimdeki ırmağı
yanardı o denizler kalbim düşerken suya
ayrılık ölüm gibi et terk eder tırnağı
geceyi korku sarar; gün düşerken suya

yağmuru sicim yapsam göğe ulaşır mıyım
değse turna kanadı aşka bulaşır mıyım
binsem yeveli taya alemi dolaşır mıyım
hayallerim yorulur; ay düşerken suya

san ki bir fırtınaydı bel bağladığım zaman
buğday başak vermedi artık kurulmaz harman
her şey yerle bir oldu aman Allah'ım aman
rüyalar kabus olur; yıl düşerken suya

çırpınmak nfileymiş falda gelir benimle
tutunacak ne kaldı dalda gelir benimle
kadere boyun eğdim salda gelir benimle
kıyamet kopmuş olur; ben düşerken suya

(günbatımı düşleri...sy.79)

Arap Kurt

Gen.im

annemden kalan mirastır hüznüm
babamın başı dumanlı halleri
yokluğun
yoksulluğun
umut tohumu

kim bilir
kaç yangının içinden geçtim
kaç ağıt çarptı kalbime
hatırladıkça ağlayışım ondan

gülüşüm
çivilenmiş dudaklarıma
henüz doğmadan

Arap Kurt

Gidenlere

Zaman su gibi akarken avuđlarımđan
Geride bir ıslaklık kalır
Tutamadıklarımđan

(günbatımı düşleri...sy.80)

Arap Kurt

Giderayak

sorun kimde
ve
nerede
bilmiyorum

ama
çürüyoruz giderayak
ağaçlar olduğu yerde
biz yürüyerek

Arap Kurt

Giderken

giderken bir çift söz koy çıkınırna
kat ettiğim yolu "geri dön"meye değsin

(günbatımı düşleri...sy.81)

Arap Kurt

Gitme

sen ki çöle düşen bir damla yağmur
sende ateş gibi yakıp da gitme
umutlar yeşerttin renklendi ömür
diktiğin fidanı söküp de gitme

saray dediğin ne? anlamsız çatı
batırdım ummanda binlerce yatı
sürerim sen varsan o saltanatı
geldiğin hanemi yıkıp da gitme

kılıktan kılığa girse de insan
aslı çamurdanmış bildirdi kuran
içten içe yanar tutuşur viran
insafsız el gibi yakıp da gitme

seninle gülmüştü bu mahzun çocuk
gönlüme konarken uğurlu böcük
gururla taktığım mas mavi boncuk
gözlerimden yaşı döküp de gitme

ben bilirim ancak bendeki seni
öptürme güneşe öptüğüm teni
aşk; keskin kılıçtır terk etmez kını
selamsız sabahsız çekip de gitme

aklımdan çıkmayan ey kızıl elma
uğruna can verdim yeter ki solma
kutsal hilalimsin yıldızım amma
uzaktan uzağa bakıp da gitme

Arap Kurt

Göç

İçimden kalkıp gider bir adam
hiç bir şey söylemeden

Arap Kurt

Gölge

sevişir gölgeler yüzsüz/ce
kimi altta kimi üstte
gölge üstüne düşmüşse gölge

kimi zaman önüme geçer
keser yolumu
kimi zaman arkaya düşer
idare eder durumu
bazen benden uzun
bazen kısa
gün tepeye durduğunda
ayaklarıma dolaşır gölge

gün batımında uzar ha uzar
aniden gidiverir vefasız yar gibi
bu akşamda kendimle kalacağım desene
güneşin oynaşısı gölge

(günbatımı düşleri...S.82)

Arap Kurt

Gölgemin yarenliği

insanlığımın günahsız hali gölgem

düş önüme yoldaş
yolumuz uzun
güneş arkamızdan gelsin
dağları beraber aşalım
ovalarda çığlık çığlığa koşalım

sen ki
yalnızlığıma yaren
karıncayı ezmeyen
gülü incitmeyen
gölgem

Arap Kurt

Gönlüm

Gâh olur mülk-i cihana hân ider gönlüm beni,
Geh döner şehri gama derbân ider gönlüm beni.
"Muhibbi"

...

alır götürür beni bulutların sırtında
acep kır atım var mı sormaz anlamaz gönlüm
alıcı kuşlar gibi uçar göğün katında
acep takatim var mı sormaz anlamaz gönlüm

Arap Kurt

Gönül'e

dağ oldun; kar eğledin başımda
amansız kışlara benzettin gönül
volkanlar söndürdün; izi dökümde
yarınsız düşlere benzettin gönül

Arap Kurt

Gönül

derdimi söylesem gül açmaz olur;
sen böyle bir hazan gördün mü gönül?
sis çökmüşse göğe, yol geçmez olur;
sebebin turnaya sordun mu gönül?

akşamdan sabaha ömrü çürüttün;
yürümez denilen dağı yürüttün,
göz pınarlarında yaşı kuruttun;
dostun diyarına vardın mı gönül?

dikenler içinde gülümü gördüm;
aşkın diyarında zulümü gördüm.
kim diyorsa,yazık, ölümü gördüm;
bu rüyayı hayra yordun mu gönül?

suyu dinle, suyu; akarken ağlar!
gözlerim, gözüne bakarken ağlar
bülbül çilesini çekerken ağlar
yoksa yar sırrına erdin mi gönül

(Günbatımı düşler...S.83)
(sözden dizeye çorum şiiri...sy.449)

Arap Kurt

Gönül derdi

rast gelene gül verilmez;
yol bilmeze yol sorulmaz;
gayrı bu elde durulmaz
diz bağımı çözen gönül!

hal bilmeze, halim dedim,
dil bilmeze, dilim dedim,
diken imiş gülüm, dedim
gülstanda hazan gönül!

bozulmuş, düzenin çarkı;
terk eğlettin evi barkı.
ölüm ile hayat farkı,
kaderimde yazan gönül!

rüyalarım çıktı boşa;
şefkat verilmemiş taşa.
ne belalar geldi başa;
diyar diyar gezen gönül!

yaz ayında senin kışın;
değişmez ki, hiç, bakışın;
tükenecek ekmek, aşın;
yüreğimi ezen gönül!

yaren dedim, yardan attın;
altın idim pula sattın.
bir vefasız kula çattın;
otağımı bozan gönül!

gönül sana da kırgınım;
zaten, doğuştan yorgunum;
iflah olmaz bir vurgunum;
özge can-ı üzen gönül!

kurtoğlu, sitemi bırak;
yaklaşıyor o son durak,
cennet yeşil sense kurak;
ahirette mizan gönül!

(Günbatımı düşleri...S.84)

Arap Kurt

Görür

yokuşa sürersen işi
erken getirirsin kışı
biçare kalırsa kişi
çiçeği düşerken görür

ayın yüzü dalda ise
göz damlası gülde ise
emekleri yelde ise
umudu uçarken görür

çare gelmezse vaktinde
kullar durmazsa akdinde
kambur büyükse sırtında
sabrını taşarken görür

ak düşerse siyah saça
alkış tutulursa suça
gönül zorlanırsa göçe
kabusu yaşarken görür

Kurt oğlu söyledin durdun
darbeyi kendine vurdun
hiç bitmez mi senin derdin
yarayı deşerken görür

(Günbatımı düşleri...S.85)

Arap Kurt

Gözlerin günahım olsun

gözlerinin karalığına vuruldum
siperden sipere düştü gönül
bir damlası çağlayan nehir gibi
deniz olup içime aktı gözlerin

gözlerinin akında duruldum
kulaç kulaç yüzdü gönül
sığındığım liman
fırtınalardaki barınak gözlerin

bir bakışın dile gelen roman
içi gülüyor güldüğün zaman
dünyayı bir çift göze sığdırmış yaradan
dilsiz kelamın en güzelini söyler gözlerin

sevişmeler tatlıdır gözde
göz kırpışın eritir beni özde
bir günlük gurbeti bin yıla bedel
vatan hasreti sıla özlemine döner gözlerin

gönüle yol olur kaşların
ömrümü aldı mahmur bakışların
kırpiklerinde kışlarım
ölümlerden ölüm seçtirir gözlerin

günah mı ya Rab bu kadar sevmek
bir damla gözyaşında yanmak
gözlerde dünyayı görmek
alırken beni koynuna toprak

gözlerin günahım olsun
günahım olsun gözlerin

(günbatımı düşleri...sy.86)

Arap Kurt

Gözyaşımla doldu kâseler

babamın neşesi hüznü annemin
göbeğine düştüm ben bu alemin
ağıtlar ninniler bin bir nağmenin
büyüttüğü çocuk hoştu yaşamak

çocukluktan kalan bir sapan taşı
gençlik meyve vermez kuruyan aşı
yıllarca direndim zamana karşı
günahla tanıştım suçtu yaşamak

gözümün yaşıyla doldu kaseler
beni benden aldı kızıl buseler
güzel günlerimi geri verseler
çileydi, kahırdı güçtü yaşamak

savaştım, yenildim. sonra boş verdim
nefsimden kurtuldum murada erdim
yalnızlığı seçtim kalmadı derdim
kaçıp kurtulmayı seçti yaşamak

umudumu kestim gelmez umuttan
virane gönlüme yurt olmaz yurttan
tutulduğum sağnak hibe buluttan
tipiyle tufanla geçti yaşamak

Arap Kurt

Gubidik

kelamla ülkeyi çıkardık düze
kağıttan gemiler leğende yüze
ne hacet var dostum saz ile söze
çalmadan oynuyor yavrum abidik

Arap Kurt

Gün batımı düşleri

hiçlik her şeyi yutarken
yaprak yaprak eksilirim kendimden
yine içine çeker o deli gece
uyku girmez gözlerime
dünya kadar ağırlaşır başım
aklıma her düştüğünde

avuturum kendimi sağır dilsiz
duvardaki siluetlerle
sanki çığlıklarımı duymamış gibidirler
hiçbir şey hissetmemiş gibi yumruklarımdan
sorduğum her soru geri döner
ses yok
ne dilden nede dudaklarından
her zaman ki vurdumduymazlıklarıyla irkilirim
siyah bir mermere değer alırım
fırlayacakmış gibi damarlar şakağımdan

her şey yara alır
yorgun düşer
bitmek bilmeyen gönül savaşında

bir rüyanın kahramanları gibiyiz seninle
gerçekle yalan arası
rüyalar bitse de
kabusumun izi kalır
soğuk bir ter damlası yastıkta

ve
ay dalar bulutun koynunda uykuya
kaybolur yıldızlar birer birer
bir başınayımdır artık
gecenin en koyu vaktiyle

aşamdan sabaha bir ömür çürür
bu aylak gecelerin mahzeninde
daha kaç mevsim eskiyecek kim bilir
kahpe gülüşlü dünyanın sinesinde

II.

bir bahar akşamı bakarken düne
hayalin belirdi gün batımında

ey yar
vay yar
her gün batımında inip inip çıkmak zorunda mıyım darağacına

kuşlar yuvalarına dönerken el ayak çekilir günden
eliyle eteğini toplarken güneş
bir resim çiz zihninde
karaağaç yapraklarıyla öpüşsün güneş

yeşil çimenler üzerine serdiğim hüznü siyaha
ve
vişneçürüğüne boya hicranı
gazel rengine dönüşsün matem
çocukluğumun yarım yamalak düşlerine hediye olsun senden

şiiirler yaz.
daralırken zaman
hayata dair telaşlarını yaz
ve
bu sayfada kalsın hayallerin
o tuvalde can bulsun yaşayamadığım günlerim
kül misali savrulurken zamanın önünde ömrüm

ayrılığın işaretini verir gün batımı
yüregini ellerimden
gözlerini gözlerimden zoraki alırken
koskoca dağları bir anda kızıla boyar güneş
bakır rengi ellerimle tuttuğum her şey bakır tadı bırakır dilimde
bakışların söner
kuşların kanat seslerine karışır gülüşün
dudaklarının tadını ise çoktan unuttum
yusufçuğun yerini gece kuşu alır gecenin içine düşer keskin gözleri
yusufcuklar sevişirken
ayla güneşin arasına sıkışır kalır umudum
bir gözüme ay dolar
bir gözüme güneşin kızılığı

ağlayamam
utanırım senden
kan damlar ısırduğım dudaklarımdan
sıkarım yumruklarımı
döverim sensizliğin düşünü
kırmak gelir içimden bir biri üstüne örtülen kapıları

iki ayrı dalda birbirine hasret yaprakları düşün
deli rüzgâr set olur vuslata
sanki ellerini ayırır kıskançlığından
o dalların halinden anlar mısın
duyar mısın feryatlarını
engel olamayınca kopuşa
izin kalır
sızın kalır
bir sessiz çığlık atarım
dökülen yapraklar gibi
gidişine

ne acı değil mi
ruhumuzun huzur bulduğu
her şeyin sustuğu
suyun dahi ürkek aktığı an
karıncaların ayak seslerinde itina

seninle geçirdiğim kısa gün batımı: hayatımın düşü
ve bir türlü o ana erişemeyeceğim gerçeği
ve anılar
inip inip çıkarır beni darağacına

ey yar
vay yar
ne diyebilirim ki sana
güneş gibisin işte
hem hayatıma girişinle
hem de karanlığa itişinle
iyi ki ay var; ay yar
yalnız gecelerime yoldaş
senden aldıklarını damla damla kandilime damlatan ziya

sitem değil bu
sadece sana sesleniş
sakın ha sakın ağlama
toprağa yar etme gözyaşlarını
bırak da içime aksın
gün batımı gibi
terk ederken yalnızlığa

(günbatımı düşleri...Sy.8.9.10.11)

Arap Kurt

Gün Işığı

gecenin içinde ayaz çiçekler
gün ışığı geceyi
gece gün ışığını bekler

göklerden gelen emir
karı eriten kar
demiri kesen demir
isyana götüren inkar

hayatın başında
ortasında
veya sonunda gitmek
nefes
sevinç
ve ağıt
beyazdan siyaha dönüşen kağıt

ne fark eder
ana rahminde
ya da
doğunca ölmek
yaşamak tutunmak ise
tutunmak için biraz üşümek gerek

tesadüfen bulduğum bir fotoğraf
fotoğrafta bir kadın
bir de erkek
aralarında bir çocuk
samimiyetsiz bir duruş
bakışlarını kaçırmışlar birbirlerinden
ama aynı karedeler
araları oldukça açık
kadının saçları simsiyah
gözlerinde gülümseme
dudağı suspus
adamın suratı aşık
saçlarına kar yağmış belli
ağzı oldukça kalabalık
çocuk her şeyden bihaber
çocuk bildiğimiz çocuk

tesadüfen bulduğum bir fotoğraf
tanıdık değil
yabancı insanlar
yabancı etraf
yarım asır geçmiş üstünden
tozunu, pasını bırakmış zaman
zamanla kirlenir imiş insan

çocuk her şeyden bihaber
çocuk bildiğimiz çocuk
saf ve temiz
geçmiş ederken ihbar

köpükten dağlar
engeller çalı çırpı
babalar taş kesilmiş
analar yasta
her köşe başında çocuklar ağlar

boşluğa düşen düşene
her şeyi yutan sırlı karanlık
kurt ulumasını taklit eden köpekler
geceğin içinde ayaz çiçekler
gün ışığı geceyi
gece gün ışığını bekler

Arap Kurt

Gün olur yaşlanır insan

nice güzellerin düştün peşine
kalbin sığmıyordu yanık döşüne
baharlar uğramaz gayri kışına
sessiz zulümlere diyar yaşlılık

bil ki bu kaderi yaratan verdi
gençlik sebilini önüne serdi
ölümlüsün gönlüm sorma bu derdi
depreşince mazi yorar yaşlılık

elin tutmaz baston düşer geriye
sinek konar buruş buruş deriye
dolaşan ayaklar nasıl yürüye
ömür hanesine zarar yaşlılık

gözündeki sular çileyip akar
ağırlaşır yükü canından bıkar
umut kesilince çukura bakar
son nefese kadar sürer yaşlılık

musalla üstünde yatar bir deli
gören de sanır ki bu adam veli
kaskatı yatıyor uzanmaz eli
bu yalan dünyadan firar yaşlılık

Arap Kurt

Günaydın

öyle bir hava ki
yağmurdan sonraki hava
anlatılır gibi değil

toprak ayrı güzel
ağaçlar ayrı
yaşama sevinci veriyor canlılara
yalan olsa da dünya

Arap Kurt

Günbatımı Düşleri

düşümde yırtıldı gecenin zırhı
taştan perdeleri sıyırdı gönlüm
kaderin ömrüme koyduğu şerhi
dün gece rüyamda ben seni gördüm

zorladım kendimi uyanmak için
gelip de kapına dayanmak için
yıldızla bezenmiş o siyah saçın
dün gece rüyamda ben seni gördüm

bir gün oradayım bir gün burada
düş müsün gerçek mi kaldım arada
isterim ki senle ersem murada
dün gece rüyamda ben seni gördüm

açmıştı yüzünde gamzeli güller
yarın kokusunu getirse yeller
senin kıymetini ne bilsin eller
dün gece rüyamda ben seni gördüm

ırayan yolları yakın eylersin
dertli turnalarla selam söylersin
hevesim kursakta kaldı neylersin
dün gece rüyamda ben seni gördüm

görmesem cemalin candan özlerim
takılır sema ya arar gözlerim
yaban değil bunlar benim sözlerim
dün gece rüyamda ben seni gördüm

Arap Kurt

GÜNBATIMI DÜŞLERİ....Bir Kitap:

"Alaca Belediyesi Kültür Sanat Yayınları Şiir Serisi"nin ikinci kitabı olarak yayınlanan "Günbatımı Düşleri", şâir Arap Kurt'a âittir. "Günbatımı Düşleri"; Arap Kurt'un ilk şiir kitabıdır. 128 sayfalık kitapta, 93 şiir bulunuyor.

Şâir Arap Kurt; hemen hemen her mevzûya el atmaya çalışmıştır. Ağırlıklı olarak aşkın fizikî ve metafizik yönlerine temas etmiştir. Allah ve Peygamber sevgisi ile, bunları esas alan vatan, millet, bayrak aşkı, Arap Kurt'un vazgeçemedikleridir. Bir noktaya takılıp kalmak, mes'elelere dar bir açıdan bakmak demektir ki, şâir kelimesinin geniş muhtevâlî mânâsına da ters düşer. Bu bakımdan, daha dikkatli olunması gerektiği ve aşkı, bayağılıktan uzak tutmanın zarûreti bilinmelidir.

Bilhassa, hece vezninin 6+5, 4+4, 7+7, 4+3'lü kalıplarıyla yazdığı şiirlerinde gayet güzel numûneler görmekte ve gelecek adına da ümitlenmekteyiz. Bunun için; hem Alaca Belediyesi'ni, şiirin ve şâirlerin önünü açan bu faaliyetinden dolayı ve hem de bu şâirini tebrik ediyorum.

Dedim ki; Şâir Arap Kurt, " Bilhassa, hece vezniyle yazdığı şiirlerinde gayet güzel" örnekler vermektedir. Serbest vezinle yazdıklarında da-yer yer -güzel şiirleri bulunmasına rağmen, bunlar, hecedeki başarısını asla yakalayamamaktadırlar. Bu sebeple; " bilhassa hece" diyorum!
Bunun ispatı olarak, " Gönül" başlıklı şiirinden iki kıt'a sunuyorum:

" Derdimi söylesem gül açmaz olur; /Sen böyle bir hazan gördün mü gönül?
Sis çökmüşse göğe, yol geçmez olur; /Sebebin turnaya sordun mu gönül?
(.) Suyu dinle,suyu, akarken (ç) ağlar! /Gözlerim, gözüne bakarken (ç) ağlar!
Bülbül, çilesini çekerken (ç) ağlar! / Yoksa, yâr sırrına erdin mi gönül? " (sy.83)
Arap Kurt'un, kelime hazinesi yeterli olup, bu kelimeleri kullanmadaki rahatlığının daha da artarak devam edeceği kanaatini taşıyorum.

Her zaman söylüyorum: bizde (hepimizde ve her işimizde) , müthiş bir " acelecilik" vardır. Bir işi hemen bitirip, "oturmak " istiyoruz. Halbuki,şiirde, hayâl/his, sayfaya/sahaya indikten sonra, yeni bir "iş ameliyesi "- yeni bir merhale-başlamaktadır/başlamalıdır. Bu da; bu ham maddeye, aklın ve bununla da muhakemenin katılmasıdır. Nedense, bundan hep kaçıyoruz!

" Kerkük" başlıklı şiiri, kanayan büyük bir yaraya basılan şifâlî bir parmaktır:
" Bir ana düştü yere/Bağrı sürünür yere!
Başında bala ağlar/ Kurban düştüğü yere!
(.) Kerk'ün dağı taşı/Diktir Türkmen'in başı.
Dünyalar senin olsun/Vermem bir çakıl taşı! " (sy.99)
Sözlerimi, Şâir Arap Kurt'un, yine " Alâcalı" değerli bir şâir olan Salim Kanat Bey'e ithâf ettiği " Neler Oluyor Usta" başlıklı güzel şiirinden birkaç kıt'a sunarak bitirmek istiyorum:

" Bir kez gönlümüzce gülmedik diye,/Söyle kahrımızdan ölse mi usta?
Engelleri bir bir koymuşlar diye,/Söyle yolumuzdan dönsek mi usta?
(.) Yedik bol keseden kısa zamanı; /Bil ki, tane dökmez garip harmanı.
Ve yalan dünyanın yalan devranı,/Başımız dönmeden insek mi usta?
Delikse cebimiz dökülür hepten,/Neye yarar sırta ibrişim cepken?
Bırak bahaneyi, al unu ipten,/Aynaya bakıp da gülsek mi usta! " (sy.118)

M.Halistin KUKUL
Köşe Yazıları

Arap Kurt

Güvercin

bilirim ki sende olmaz ihanet ak tüy gibi sadakatin
saklarsın sevgiyi kanatlarında
yüreğinde essiz Őfkatin

(günbatımı düşleri...sy.87)

Arap Kurt

Güvercinim

siz hiç kuşlarla uçtunuz mu
ya hiç konuştunuz mu
en içli sevdâ şiirlerini kanatlarına yazdınız mı
kanatlarına hasreti
ayaklarına aşk mektubu bağlayıp
uzak diyarlara uçurdunuz mu

onlarla konuşurum kendimce
koptuğum dünyaya yeniden bağlanırım
göge bıraktığımda yâre giderler bilirim
saatlerce uçarım
buluttan buluta dalar özlemim
maviye dönüşür hayallerim

bazen dünya onlardan ibaret sanırım
sevişmelerine bağlılıklarına hayran kalırım
en güzel aşk nağmeleri onlarda
en güzel seranâtı onlar yapar eşine
sevgilinin etrafında döner
yüreğini sunar
sanki kursağını döker

ismini verdiğim güvercinim var ya
sebebi hayat
bazen bahri sebil olur içimde
mah cemalin yansır onun yüzüne
ellerime aldığım zaman
kokunu
yumuşak tenini
kalbinin kıpırtısını duyarım
bir anda senle dolar ellerim
avuçlarımdasın sen...

Arap Kurt

Güzel olsun

ben aşık değilim atışmak bilmem
aykırıyım doğuştan katışmak bilmem
öfkeye kapılır yatışmak bilmem
bülbul kıskandıran ses güzel olsun

yarenler dedi ki buyur gel hele
somurtmayı bırak biraz gül hele
aşkın ormanında bir ot ol hele
başındaki duman pus güzel olsun

eşikte bıraktım nefreti kini
dostluğun kuralı yok saymak ben'i
şu yalan dünyada üzmemek canı
beslenen duygular his güzel olsun

"kurtoğlu" ortamı sevdiği zaman
teller birbirine değdiği zaman
mızrap da boynunu eğdiği zaman
ezgiler konuşsun sus güzel olsun

Arap Kurt

Güzel...1 Dörtlük

söz vardır dille tatlanır
çiy olur gülle adlanır
gözlerimde nem'i güzel
yâr gönlümde yurtlanır

Arap Kurt

Haiku mür kadar kısa şiir

Ömür kadar kısa şiir
şair ölür
haiku kalır

Arap Kurt

Haiku Őiri

boş, bomboş
dünyayı doldurmak için
kahkaha atıyorum...

Arap Kurt

Haiku.. gece hayatı

(4ekim)

tuhaf bir koku
Çöpler zil zurna sarhoş
gece hayatı

... (5ekim)

kusturdu çöpçü
dünkü sarhoş çöpleri
eline sağlık

Arap Kurt

Haiku... Açlık

bir lokma ekmek
giderir açlığımı
gözlerim doymaz

Arap Kurt

Haiku... fasulye

yaz boyunca
bir kuru sırığa sarıldı
yeşil fasulye

Arap Kurt

Haiku... Soma Madencileri

hayat verenler
hayat arıyor Şimdi
yerin altında

...
helal lokmayı
tirnaklarıyla sken
o madenciler

...
büyük Allah'ım
yardım et kullarına
bir nefes dua

Arap Kurt

Haiku... Ve

Ve bir isli gaz lambasının etrafına toplanırdık hepimiz.
Ama
Bugünden daha aydınlıktı o günlerimiz

Arap Kurt

Haiku....Sabır

yarın tohumda
saklanıyor şimdilik
bahara kadar

Arap Kurt

Haiku....Soğuk duş

bazen üşütür
çok güvendiğın kalbin
yumruk kadar buz

Arap Kurt

Haiku....Söğüt

hüznünü tarar
saçlarını sarkıtıp
salkım söğüt

merhamet eder
titreyen serçelere
köklü şemsiye

alnı toprakta
sanki secdeye varmış
ibadet eder

irkildi birden
elde balta bir adam
korkulu rüya

gözyaşlarını
damla damla indirdi
karıldı toprak

bir kuru kütük
gelenler geri döndü
anlamsız hayat

...

Arap Kurt

Haiku...Ağaç kovuğu

ağaç kovuğu
hiçlik,döllenmiş rahim
teşbihe bakın

Arap Kurt

Haiku...Ağıt

ağıt yakarak
türkü söyler Türkiye'm
inceden ince

Arap Kurt

Haiku...Ailem

çocuklarımız
iki arı,bir çiçek
oğul verecek

Arap Kurt

Haiku...Akçaağaç tohumu

kelebek sanki
akçaağaç tohumu
uçuşuyordu

Arap Kurt

Haiku...Aklım

akıllı oğlum
diye severdi annem
çocukken aklım

Arap Kurt

Haiku...Aklıma düştü

kalbime yağdı
ıslak kirpiklerinde
yıllanmış yağmur

Arap Kurt

Haiku...Anadolu

hüznün tuz gölü
gözlerin kara deniz
sen Anadolu

Arap Kurt

Haiku...Anız yangını

duyar gibiyim
çekirge ıgılığını
siren sesinde

Arap Kurt

Haiku...Aralık

bütün ağaçlar
birbirine benziyor
yapraktan yoksun

yıldızlar ve ay
anlamını yitirmiş
üstüne üstlük

Arap Kurt

Haiku...Asma dalları

kış uykusunda
yorgun asma dalları
çıt çıkarmayın

Arap Kurt

Haiku...Aşk

Çölde gül yanar
kime göre nedir aşk?
kardelen donar

Arap Kurt

Haiku...Aşk limanı

aşkın elleri
demir attı bağrıma
yine bu bahar

Arap Kurt

Haiku...Aşkın N hali

günaydın dedi
gün gülüslü sevgili
aşkın eN hali

Arap Kurt

Haiku...atlar

ağzında köpük
taşın üstünde atlar
zaman su gibi

Arap Kurt

Haiku...Avanak

bir uzun kavak
gölgelenir avanak
dili dışarda

Arap Kurt

Haiku...Ay çöreği

azalıyor ay
fare kemirmiş gibi
olduğu yerde

Arap Kurt

Haiku...Ay dede

gece gökyüzü
yıldız motifli yorgan
uyur ay dede

Arap Kurt

Haiku...Ayak kokusu

sebebi belli
aya ayak bastılar
burnu buruşuk

Arap Kurt

Haiku...aynada adam

onca laf ettim
aynadaki adama
giki çıkmadı

Arap Kurt

Haiku...Ayrılık

kış evlerine
taşınıyor serçeler
ağaçlar üzgün

Arap Kurt

Haiku...Azim

savaş kazanır
betonu delen tohum
çiçek açarak

Arap Kurt

Haiku...Babam'a

turnalar gibi
göçüp gittin aniden
kanadı hayat

Arap Kurt

Haiku...bacalar

yarışa girdi
göğü ısıtmak için
bütün bacalar

Arap Kurt

Haiku...Bahçe

gündüz salyangoz
gece yeşil kurbağa
ayak altında

Arap Kurt

Haiku...Bahçemde sen

yüzünde allık
kiraz ağacında sen
utangaçlığın

...
ümuğu fideledim
toprak döşüne
karınca gibi

...
nâfile isyan
gittin, güneşle gelen
gün batımında

...

Arap Kurt

Haiku...Balçık

şeklini verdi
balçık yoğuran usta
eseri adem

...
duy avazımı
döşümü delen yağmur
bedenim balçık

Arap Kurt

Haiku...beyaz lale

ısıttığı kadar
üşütür çiçekler
inanır mısın?

Arap Kurt

Haiku...Boşluk

bir derin boşluk
kör kuyular içinde
hayal dolu su

Arap Kurt

Haiku...broş

ay altın broş
gecenin yakasında
kim iliştiirmiş

Arap Kurt

Haiku...Ceviz

tabii cevher
sandıkta neler saklar
anne şefkati

Arap Kurt

Haiku...Ceylan

ey ürkek ceylan
korku mu biriktirdin?
kirpiklerine

Arap Kurt

Haiku...Cuma

imam hutbede
bildiğini okurken
çocuk gül gibi kokuyordu...

Arap Kurt

Haiku...çam ağacı

ve çam ağacı
karanlığı deliyor
elinde iğne

Arap Kurt

Haiku...çelik çomak

keyif verirdi
çelik çomak oynarken
ağaç kavgası

Arap Kurt

Haiku...Çiğlık

garip bir kuşun
duyar çiğliklerini
kalbi olanlar

Arap Kurt

Haiku...Çivi

yıllanmış korku
aklımın köşesinde
bir paslı çivi

Arap Kurt

Haiku...Çocukluk

düŖer kalkardık
çocukluk yıllarında
kural deęiŖti

Arap Kurt

Haiku...çukur

çağıracıklar
vakit gelince bir gün
acıkır çukur

Arap Kurt

Haiku...defin

omzuma düştü
eceli gelmiş yaprak
yüküm çok ağır

Arap Kurt

Haiku...Dikey haikular

#haikukar

benek
benekti

taşın
yüzünde
karlar

dağa
çıkarken

...
#haikuçay

bir
ottan
o
renk

nasıl
çıkır
bilmem ki

kan
kırmızı
çay

...
#haikuşehir

o
şehir
kayıp

ve
göz
gözü
görmüyor

şaşılacak
şey

...
#haikuuyku

kurt
kuş
uyudu

iki
gözümde
iğne

gece
saat
üç

Arap Kurt Haikuları

Arap Kurt

Haiku...Dipsiz kuyu

dipsiz kuyuya
sal gözlerini, korkma
tanidik sular

Arap Kurt

Haiku...Direnç

içindeki aşk
kuraklığı da yendi
boy verdi sümbül

Arap Kurt

Haiku...Dolunay

bağdaş kurmuş
papatyanın üstüne
bir sarı dünya

Arap Kurt

Haiku...Duvar

gelir mi güneş
kovulduğu kapıya
duvar örünce

Arap Kurt

Haiku...düşünce hamalı

omuzlarında
ağır yük taşır şiir
sade, üç satır

Arap Kurt

Haiku...Elma

davetkar elma
damakta doyumsuz tat
günahlar gibi

Arap Kurt

Haiku...Elveda

ayrılık vakti
parmak ucu sızlanır
el veda taşır

Arap Kurt

Haiku...endiŖe

acaba ayaz
uŖtür mü yıldızı
yersiz endiŖe

Arap Kurt

Haiku...erik ağacı

g/el eder erik
ırmağında içmeye
yetim çocuğa

Arap Kurt

Haiku...Eylül

yaz otlarına
ağaçlara ve kuşlara
sonra insana dokundu hüzün

Arap Kurt

Haiku...Ezan çiçeği

her akşam üstü
titreyerek irkilir
ezanla çiçek

Arap Kurt

Haiku...Fısıltı

baharda buluşmak için
rüzgarla sözleşti
yaz otunun tohumu

Arap Kurt

Haiku...Fıskiye

çimler üstünde
semaya durdu sular
Mevlevi gibi

Arap Kurt

Haiku...Garip

sevdiği kadar
sevilmedi garibim
papatya dedi

Arap Kurt

Haiku...geciken mutluluk

yağmuru bekler
kuru toprakta tohum
aşkı unuttu

Arap Kurt

Haiku...geçmez akçe

geçmeyen akçe
derlediğim çiçekler
kırdan bayırdan

Arap Kurt

Haiku...Gözardı

ayna ardında
sırlı, tozlanmış yıllar
ağlayan çocuk

Arap Kurt

Haiku...Gözleri Kara

(Rukiye Altan'a)

gözlerindeki
can bulan ışık Hak'tan
yoluna rehber

Arap Kurt

Haiku...Güdü

ve kertenkele
kuyruğunu bıraktı
savaş taktiği

Arap Kurt

Haiku...Gül kurusu

1)
göl kurusunun
sancıları başladı
bahar gelirken

2)
çığı kadar
sesi çıkar mazlumun
duyamazsınız

Arap Kurt

Haiku...Gülistan

hayat ve memnat
gülistanda dolaşır
gül açar ölüm

Arap Kurt

Haiku...günbatımı

dudaklar kiraz
saçların salkım söğüt
yaklaşırken yaz

...
her gün batımı
kanadında kuşların
yorgun döner aşk

...
her gün bir anı'n
gelip çalar kapımı
kimse yok derim

Arap Kurt

Haiku...Güne düşen kelebek

merhabalaşip
ardından zevkli veda
ölümüne dans

Arap Kurt

Haiku...Güvercin

ürkek güvercin
korkusunu d/indirdi
ayağı yerde

Arap Kurt

Haiku...Güz gülü

otlar ölürken
gül veriyor güz gülü
veren alan bir

Arap Kurt

Haiku...Haiku

gecenin
sessizliğini bozuyor
yaban kazının sesi

Arap Kurt

Haiku...Haikular

bir bulut olsam
ben yağmur getirirdim
yıldırım aşkı

özlemek var ya
çoğaltırmış sevdayı
zengin avuntu

uçan kuştur söz
zaman unuttur belki
avcı tetikte

gelir üstüme
yenilmemiş korkular
kaçacak yer yok

o ülküsüzler
hesap sorar ülkemden
yar kızıl elma

en güzel yaren
keşkesiz olanıdır
Aşk pişman değil

Arap Kurt

Haiku...Haikular

mahzun gelincik
anlar gibi vaktini
matem giyinmiş

hey gidi gençlik
yedin içtin yılları
ihtiyarlık aç

her yer karınca
sürüsüne bereket
dua mı ettin

tüyleri için
serçeleri katlettik
üşüdüm dedin

ecelden korkan
yarı uyanık yatsın
uyursa ölür

pazar tezgahı
küçük bir bahçe sanki
kelebekler yok

müjdeler olsun
yetimler dua etti
yağmur yağacak

Arap Kurt

Haiku...Haikular

en baştan dedim
sınava tabi tutma
diplomam eski

ve kuş ve bulut
özgür düşünce kanat
us'um yıldı at

yağmur yağmadı
çoraklaştı yürekler
yetim ne bekler

Arap Kurt

Haiku...Haneye tecavüz

kurt çok rahatsız
elma içinde bıçak
kim ev sahibi?

Arap Kurt

Haiku...hasret

hani gözlerin
götürür ya bir yere
işte hasret o

Arap Kurt

Haiku...Hay huy

haydan gelenler
tam takır,kuru bakır
huya gidermiş

Arap Kurt

Haiku...hayal

hayallerimi
yükleğim bulutlar
dağııverdi

Arap Kurt

Haiku...Hazan mevsimi

göç eden kuşlar
dünü burda bıraktı
kanadım kırık

ey rüzgar
götürsen uzaklara
başımdaki dumanı
yangın var sanırlar

kararlı bir sopa
yaprakları çırpıyor
elinde rüzgar

soğuk haberci
önce rüzgarı göndermiş
sonra kendi gelecek

Arap Kurt

Haiku...Hesaplaşma

gece, gölgemi
hesaba çekeceğim
bulabilirsem

Arap Kurt

Haiku...Heves

ayak izlerin
kaburgalarımdadır
bastığın heves

Arap Kurt

Haiku...Hiçkırık

düştüğün yerde
gözlerimin sancısı
hiçkırıklarım

Arap Kurt

Haiku...hırçın

canına kıydı
maskeli hırçın rüzgar
genç fidanların

Arap Kurt

Haiku...Hikmet

hikmeti nedir
elmas olmuşsa kömür
yedi kat yerde

Arap Kurt

Haiku...Hikmet i ilaç

hikmetli ilaç
sütün bir yudum sevgi
Elhamdülillah

Arap Kurt

Haiku...Hilaf

yarasa gözü
deniz mavisi imiş
laf mı bu şimdi

Arap Kurt

Haiku...ıslak ışık

yıldızlar inmiş
sanki kaldırımlara
ıslak ışıklar

Arap Kurt

Haiku...İfade

değişiverdi
yüzündeki ifade
ölüm denince

Arap Kurt

Haiku...iğne

iğne misali
gözden kaybolacağım
saman yolunda

Arap Kurt

Haiku...İlinti

yaprak düşerken
örümcek tutunuyor
hiç üşenmeden

Arap Kurt

Haiku...ince çizgi

gün batımında
vedalaştık güneşle
mezar üstünde

Arap Kurt

Haiku...İnce sızı

rüzgar değmeden
meyvesi kırar dalı
kime ne desem

Arap Kurt

Haiku...ister istemez

ve yürüyoruz
ömrümüzün sonuna
ister istemez

Arap Kurt

Haiku...İşine gelirse

hayatı sevdik
sevilmedik bir türlü
aşk karşılıksız

Arap Kurt

Haiku...iz

katliamların
izini taşıyorum
insanlığımda

Arap Kurt

Haiku...Kalay

güneş batınca
kalbiniz kararmasın
kalaydır umut

Arap Kurt

Haiku...Kalemin kelamı

kağıda söyledi
kalem içinden geçenleri
ritmi değişti kalbin

Arap Kurt

Haiku...Kalp ukuru

derinleşiyor
üzerine gittikçe
kalbin ukuru

Arap Kurt

Haiku...Kan gölü

tokuştu kadeh
yayıldı çan sesleri
dünya kan gölü

Arap Kurt

Haiku...Kar taneleri

bahar ağzında
ölu kelebek gibi
kar taneleri

Arap Kurt

Haiku...Kara kış

çocukluğumun
korkuları çökerdi
toprak damlara...

Arap Kurt

Haiku...Karınca

gözden kaybolur
gözü kararınca
uykusu ağır

Arap Kurt

Haiku...Kavga

aklıma geldin
güvercini beslerken
ey büyük kavga

Arap Kurt

Haiku...Kayıp ruh

çıkamaz sokakta
karıncadan yol sorar
kaybolan ruhum

Arap Kurt

Haiku...kediler

sek sek oynuyor
çatılarda kediler
gece dolunay

Arap Kurt

Haiku...Kelebek belki

ölümü sorsan
kimse bilmez şeklini
kelebek belki

Arap Kurt

Haiku...Kertenkele

seferden döndü
sarmaşığın ipliyle
kertenkeleler

Arap Kurt

Haiku...Kervan

ipek yolunda
ağıt götürür kervan
yumuşak tirtil...

...

Arap Kurt

Haiku...Keyfe keder

keyfi yerinde
kafa dinliyor gece
ürse de itler

Arap Kurt

Haiku...kıldan ince

kılı kırk yarıp
kıldan ince bir yoldan
geliyor yağmur

Arap Kurt

Haiku...Kırağı

zehrini kuşmuş
gece sabaha karşı
yeşil düşmanı

Arap Kurt

Haiku...kış sesi

rüzgarın sürüklediği
sese bakılırsa
kış çok yakında

Arap Kurt

Haiku...kibir

ahkam kesersin
dilindeki bıçakla
konuşan kibir

Arap Kurt

Haiku...Kim haklı

belki kırk yıldır
konuşurum gölgeyle
haklısın demez.

Arap Kurt

Haiku...kiraz

tomurcukları
hazırlamış kirazlar
kıştan habersiz

...
böyle olursa
patladı patlayacak
çiçek bombası

...
saçak altında
beklemede serçeler
gözleri dalgın

...
güzde ilk bahar
aynı ağaçta sanki
dost ile düşman

...
sarkardı kiraz
muhabbet ederlerdi
kuşlarla biraz

Arap Kurt

Haiku...Kiraz dudaklı

kiraz zamanı
dudaklar ateş saçar
öpüşür kuşlar

Arap Kurt

Haiku...Klavye

kıran kırana
klavye savaşları
özgürlük için

Arap Kurt

Haiku...Komplo teorileri

bir bir dinlerken
asrın yalanlarını
uykumuz kaçtı

Arap Kurt

Haiku...Körler sağırlar

gönlü kör sultan
aşklarını anlatır
sağır sultana

Arap Kurt

Haiku...Kurbağa

kurbağa ile
tanıdım haikuyu
ilgimi ęekti

...

Arap Kurt

Haiku...Kuru gürültü

yer yarılmış da
gök düşmüş başımıza
kuru gürültü

Arap Kurt

Haiku...Kuru kafa

anlat ölümü
nasıl çekildi canın
ey kuru kafa

Arap Kurt

Haiku...Kurutma

güneş doldurduk
kayisuların içine
kışa hazırlık

Arap Kurt

Haiku...kuruyan nehir

yağmur yağıyor
belli ki ıslanacak
kuruyan nehir

Arap Kurt

Haiku...kuş tüyü

bir çocuk uyur
kuş tüylü yastıklarda
serçe ölünce

Arap Kurt

Haiku...Kuş yuvası

yazın devre mülk
çalı çirpi saraylar
kışın kiralık

Arap Kurt

Haiku...Kuşlar

uyanır şimdi
uyartırlar sabahı
saatsiz kuşlar

Arap Kurt

Haiku...Kuşlar ve çocuklar

her sabah
göğü maviye boyar kuşlar
çocuklar ağlamasın

Arap Kurt

Haiku...Kuzukulağı

bahçemde bahar
yaşamın mayhoş tadı
kuzukulağı

Arap Kurt

Haiku...küçük elma

bir küçük elma
aldı götürdü beni
çocukluğuma

Arap Kurt

Haiku...Küs çiçeğim

küs çiçeğiyle
güneşi yakaladım
biraz ötede

Arap Kurt

Haiku...Leylek

çok üzülecek
yuvası yıkılan leylek
babadan miras

Arap Kurt

Haiku...mAsAl

aşk masalını
dinleyerek büyüdü
ihtiyarlığım

Arap Kurt

Haiku...Mayıs

mayıs güneşi
saçlarını okşasın
şefkatli anne

Arap Kurt

Haiku...Meleğim

yok damarından
sevinç saçar meleğim
u/mutlu hasat

Arap Kurt

Haiku...Mesafe

camın arkasında
yağmuru seyrettim saatlerce
aramız açıldı

Arap Kurt

Haiku...meşe kozalakları

ilk oyuncağım
meşe kozalakları
avucumda kar

Arap Kurt

Haiku...Meşe palamudu

kekremsi tadı
meşe palamudunun
içimi burkan

Arap Kurt

Haiku...Mıknatıs

mıknatıs gibi
perçinlendi tavana
kirpikler çivi

Arap Kurt

Haiku...Misafir

yaprak üstünde
aceleci misafir
yağmur damlası

Arap Kurt

Haiku...Mola

turnalardan sor
mutluluk mu çilemi
mola verince

Arap Kurt

Haiku...Muhabbet olsun

solumda hüzün
sağımda börtü böcek
muhabbet olsun

Arap Kurt

Haiku...mumya

kardan adamlar
hafızamda canlanır
bir mumya gibi

Arap Kurt

Haiku...Musalla taşı

kaldırırsınız
musallaya uzansam
park yasak diye

Arap Kurt

Haiku...Musluk düğünü

conta sıyırmiş
horon teper zebani
damlası davul

Arap Kurt

Haiku...Mutsuz

geceyi seçti
ağlamak için bulut
yorgun ve mutsuz

Arap Kurt

Haiku...müjde

bahar müjdesi
yağmur kanatlı melek
toprağı öper

Arap Kurt

Haiku...Naylon özgürlük

plastik torbalar
tüy kadar hafifledi
uçurtma gibi

Arap Kurt

Haiku...Nazenin

nazenin danscı
neşeli güne bakan
gülmez korkuluk

Arap Kurt

Haiku...Nazlı ay

cilveli nazlı
güzel bir kadın gibi
ay çok davetkar

Arap Kurt

Haiku...ne yani

sevemezmiyim
kurbağanın zıplayışındaki güzelliği
ne yani

Arap Kurt

Haiku...Neşeli kelebekler

neşeli kelebekler
gurubun kızılığına boyayıp kanatlarını
ölüme uçtular

Arap Kurt

Haiku...Ok

erosun oku
sokak sokak aranır
yol şaşırınca

Arap Kurt

Haiku...ortadoğu

‪
orta doğuda
toprak kinini kusar
yudumlar vampir

etrafa saldırır
kemik atılan köpek
sahibine sadık

bu bir takastır
diktatörler halkını
parayla değiştirir

kuyularda  ocuk kanı
dünyaya p mpalanır
lanetli petrol

ezan sesleri
top sesine karışır
iman, inanç yaralanır

Arap Kurt

Haiku...Ömrüm sonbahar

saçlarımda kar
gözlerimdeydi yağmur
ömrüm son bahar

Arap Kurt

Haiku...Önkuzu

önden gidenler
ipe verdi boyununu
şehitler ölmez

Arap Kurt

Haiku...Pastırma yazı

kısmet olur mu?
bu yıl pastırma yazı
tatmak isteriz

Arap Kurt

Haiku...pestil

sanırım bu yıl
pestili çıkmayacak
kayısların

Arap Kurt

Haiku...poşet

erik dalına
tutunmuş naylon poşet
iki eliyle

bahara kadar
dalda kalacak gibi
o naylon poşet

Arap Kurt

Haiku...Put sükuneti

göl cesetleri
korkuluk avucunda
put sükuneti

Arap Kurt

Haiku...Putlar

cilalı putlar
koltuklara kurulmuş
elimde sapan

Arap Kurt

Haiku...püsen

kör karanlıkta
birbirine çarparak
püsen yağıyor

Arap Kurt

Haiku...Riya

köpek dişine
biriktirmiş hıncını
dilinde riya

Arap Kurt

Haiku...Ruh yorgunluğu

yangın yeridir
ateşten sudan insan
savaş ve barış

Arap Kurt

Haiku...Rüya

intihar gibi
kayadan atlıyorum
baba özlemim

Arap Kurt

Haiku...rüzgar

susmak bilmiyor
taş değmiş köpek gibi
öfkeli rüzgar

Arap Kurt

Haiku...sağır

sırrını verme
sağır sanıp duvara
duyar mı duyar

Arap Kurt

Haiku...Sahipsiz ölüm

kurudu güller
hazan vurdu sevdayı
sahipsiz ölüm

Arap Kurt

Haiku...Sahur

hemen uyandı
saçak altında serçe
oruç tutacak

Arap Kurt

Haiku...Salkım söğüt

hüznünü tarar
saçlarını sarkıtıp
salkım söğüt

sevgili bekler
gölgesinde böcekler
yeşili cennet

merhamet eder
titreyen serçelere
köklü şemsiye

alnı toprakta
sanki secdeye varmış
ibadet eder

irkildi birden
elde balta bir adam
korkulu rüya

gözyaşlarını
damla damla indirdi
karıldı toprak

bir kuru kütük
gelenler geri döndü
anlamsız hayat

.....

bir yaprak düştü benden
ta en zirvemden
oysa suyum da boldu
güneşim de vardı ısıtan
nasıl oldu ise oldu
bir yaprak düştü benden

mevsimdi benden yaprağı alan
dolan vakit
bu güne denk gelen an
güz gülleri açarken
benden gidiyordu giden
anlaşılmaz olan şuydu
bir yaprağı tutamamıştı
koca gövdem

Arap Kurt

Haiku...Sarıkamış

doksan bin çiçek
her yıl kurur, yeşerir
sarıkamışta

Arap Kurt

Haiku...Sarmaşık

her sonbaharda
sevdiğinden ayrılır
kurur elleri

Arap Kurt

Haiku...serçe

ayaza inat
mışıl mışıl uyuyor
saçak altında

Arap Kurt

Haiku...Serçe sarayı

düğün var gibi
serçenin sarayında
mutluluk sesi

Arap Kurt

Haiku...Serçe sofrası

bir kuru ekmek
serçe sofrası
nankör,doyumsuz insan

Arap Kurt

Haiku...sevinç

şimdi yağmur var
bulutların gözünde
toprakta sevinç

Arap Kurt

Haiku...Sığır

rus ruleti
amerikan kement'i
sığır öder diyeti

Arap Kurt

Haiku...Sır

gece vaktinde
aynalar görmez oldu
el değişti sır

Arap Kurt

Haiku...Sis ve duman

sis ve duman
sisin içinde bir adam
tanıyamadım

Arap Kurt

Haiku...Siyaset

hınca hınç adam
salonları doldurduk
bir avuç kelam

...
fikirde birlik
sağduyu platformu
davamız yetim

...
başımız önde
şehitleri anarken
onlar gökteydi

...
emir verilmiş
karınca ordusuna
uygun adım marş

...
çözmek isterken
memleket düğümünü
kapandı kapı

...

Arap Kurt

Haiku...siyasetçiler

bizim kediler
kuyruğuyla oynarken
dönüyor dünya

Arap Kurt

Haiku...soğuk ve hüzün

soğuk ve hüzün
şehrin sokaklarında
kuru yapraklar

vadesi dolan
birer birer düşüyor
kaldırımlara

alışmak lazım
bu ölümlere
anlaşılan güz geldi

Arap Kurt

Haiku...solucan

dört gözle bekler
bahar yağmurlarını
âmâ solucan

Arap Kurt

Haiku...Sonbahar

üşümem başlar
burnu kızardığında
kuşburnuların

Arap Kurt

Haiku...sonra dedim ki;

sonra dedim ki;
her canlının kalbi var
kalbimde ağrı.

Arap Kurt

Haiku...Su

kör kuyularda
öfkelerini söndürür
yapayalnız su

Arap Kurt

Haiku...su gnçesi

göçmen kuşlara
nasıl izah ederiz
suları içtik

Arap Kurt

Haiku...Suskun ölüler

duyulmaz çığlık
okyanus ötesinden
suskun ölüler

Arap Kurt

Haiku...Sürgün

sürüden sürgün
mezcup yaftalı kuşlar
kıl tüy bahane

Arap Kurt

Haiku...Şaire F'ye

şiiir gölünde
kuğu gibi şaire
başı dönüyor
...

Arap Kurt

Haiku...Şarkı

en güzel şarkıları
kurbağa söyler
anlayana aşk olsun

Arap Kurt

Haiku...Şatranç

bir iki üç cümle
anlam yüklenir hamle
şah der,haiku

Arap Kurt

Haiku...tahammül

gösterdi toprak
tohumun çığığını
bağrını açıp

Arap Kurt

Haiku...taş devrimi

sağlam diyerek
taşa kazındı tarih
suçlu bulundu

Arap Kurt

Haiku...teġet

ıskalar gibi
teġet geçince ölüm
dilim tutuldu

Arap Kurt

Haiku...tek kişilik koro

kasım ısındı
büyük bir sinek geldi
konser verecek

Arap Kurt

Haiku...Tektip

farklı olsa da
parmak izinde insan
imalat aynı

Arap Kurt

Haiku...tohum

uzun bir süre
ölü taklidi yaptı
sonra çatladı

Arap Kurt

Haiku...Toprak

su dokununca
yaraları kapanır
bedenim toprak

Arap Kurt

Haiku...Turna

beklemek güzel
yolu sende biterse
turna özlemi

Arap Kurt

Haiku...Tutku

aşka tutunmak
uğurumun ucunda
sağının teli

Arap Kurt

Haiku...Tuz

tuz basıyorken
"ısır geçer" dedi kurt
derin yarama

Arap Kurt

Haiku...Türkiye'm

inceden ince
türkü söyler Türkiye'm
ağıt yakarak

Arap Kurt

Haiku...Tüy

küçük görme
bir tutam tüy diyerek
bülbul aşkını

Arap Kurt

Haiku...uzak ihtimal

sana dokunmak
aya dokunmak kadar
uzak ihtimal

Arap Kurt

Haiku...üfürük

dünyanın tozu
üfürdüğüm kadardı
inan ki böyle

Arap Kurt

Haiku...Üzüntü

çekip çıkardı rüzgar
angut kuşunun ağıdını
sazlığın derinliklerinden

Arap Kurt

Haiku...Vişne

görmek gerekir
çift çekirdekli kalbi
ikiz vişneler

Arap Kurt

Haiku...VoLtA

kim bilir kaç aşık
arşınladı geceyi
üç aşağı beş yukarı

Arap Kurt

Haiku...Yabancı

iki yabancı
varmak için menzile
yola koyuldu

Arap Kurt

Haiku...Yağmur

son anda geldi
beklediğim sevgili
sırılsıklam aşk

...
yağmur kokusu getir
saçına sinmiş
koklayacağım

Arap Kurt

Haiku...yağmura doğru

yola çikalım
bulutları görünce
yağmura doğru

Arap Kurt

Haiku...yalan

kim bilir, hangi
yalanın peşindesin
masum kelebek

Arap Kurt

Haiku...Yalancı mevsim

aldatan güneş
yaz,tekrar gelmiş gibi
uyandı arı

Arap Kurt

Haiku...Yangın

bir hırs uğruna
gemileri yakanlar
nasıl dönecek

Arap Kurt

Haiku...Yara

sürekli kanar
ince ince yaralar
sebebi hayat

Arap Kurt

Haiku...Yarasa yolu

sokaklar ıssız
çocuk sesinden yoksun
yol yarasanın

Arap Kurt

Haiku...Yaren

yalnız değildim
geceyle geldi ilham
tatlıydı dili

Arap Kurt

Haiku...Yarım Ay

ay da karamsar
tamamlanana kadar
suratı asık

Arap Kurt

Haiku...yıkım

ince beline
sımsıkı sarılmıştı
bir ilkbaharda

bahçe çitine
gençliğini vermişti
gül hatırına

hikayesinden
ayrılmak istemeyen
paslı çiviler

Arap Kurt

Haiku...Yıldız kayması

bil ki yokluğun
ömrümü karartıyor
her gün her gece

daha dün gibi
nasılda gülüyordun
ışık saçarak

kendiliğinden
düşer mi yıldız
bir sebep olmalıydı

Arap Kurt

Haiku..eski yapraklar

1)

bilmem ki neden
ölümü hatırlattı
eski yapraklar..

2)

bir beklentim yok
yeni gelen bahardan
gelirse gelsin...

Arap Kurt

Haiku..Kırağı

saçın ağarmış diyenlere;
kırağı düştü diyorum.
inandırdım sanırım!

Arap Kurt

Haikular...Son söz

kalastan adam
lambadan cin çıkarmış
iki iki dört

...
kısa mesafe
hayat boyu yol boyu
çukurlar derin

...
her gece böyle
uykuya dalar akıl
meydan delinin

...
çarpınca kayalara
en güzel sözler
yaralı yankı

...
son söz biraz uzadı
demem o dur ki
kekeme dilim

Arap Kurt

Halbuki

büyüdükçe
büyüdü
içimdeki çocuğa özlem

eğilip alnımdan öptü bulut
halbuki ben
güvercinlere aşkıttım

Arap Kurt

Halt ettik

evcilik oynamak; evlenmekten daha güzeldi

   
hiç kimseye anlatmadım
çocukluğumu
çocukluğundan başka

nasılda kaynaşırdı
sevinçlerimiz
nasılda ağlaşırdı
kederlerimiz

güya büyüdük
farklı hayaller kurup
farklı düşlerle uyandık
içimizdeki çocukları öldürdük

-halt ettik-

Arap Kurt

Hamal

yarılır tabanları helal lokma uğruna
sirtında küfe. boğar umutlarını ipi

o dünyayı taşır da nasırlı omuzlarında
kahrolası dünya taşımaz onun hayallerini

(günbatımı düşleri...s.89)

Arap Kurt

Hariçten gazel

kaçtım gerçeklerden daldım hayale
şiiir sana geldim söz sana geldim
benzerdin gökteki nazlı hilale
kışkandım kendimden göz sana geldim

her gün batımında içim kararır
yitiği olanlar durmaz aranır
seherin yelinde zülfün taranır
küle döndü mazim köz sana geldim

bahar ile coştı asi nehirler
çıkıyor zihnimden zalim şehirler
dikildi yoluma cümle kahırlar
tükendi takatim diz sana geldim

bilirim gelincik matemli çiçek
papatya falıyla ömrüm geçecek
nerdesin umudum uğurlu böcek
kar yağdı başıma yaz sana geldim

ve güvercinlerim dağlar aşardı
gönül fiarar eder sana koşardı
küçücük kalbinden sevinç taşardı
uçurdum elimden naz sana geldim

ey kurt oğlu oku hariçten gazel
avutma kendini nerdeydin ezel
aşk içinde aşk yaşarmış güzel
küstürdüm aynayı yüz sana geldim

Arap Kurt

Haşa

diyorlar ki; sen aşık mısın
haşaaa
herkesin içine ettiği şeyi sahiplenmek bana düşmez

Arap Kurt

Hatırlatma

anlamını yitirmiş ölü ağaç kabuğu
sükut altın ayarı söz gizlenir gümüşte
duvarı sağır eden insanlardan duyduğu
ben senin baban, ata dedikleri şey işte

özgüven sahibinin hayal kırığı olmaz
düşle yatıp kalkanın inan çilesi dolmaz
şükür nedir bilmezsen dünyada yüzün gülmez
mutluluk yavaş gelir tez davranır gidişte

doğruluk dedikleri sahipsiz, garip, mahzun
çalıp çırpmakta mahir haksızın kolu uzun
ne demişti eskiler cücük sayılır güzün
dualara belesen hayır olmaz şer işte

yok sayılan bu yoksul kendini hatırlattı
öbek öbek derdini bir bir içine attı
yavanı katık edip kuru ekmeğe kattı
yokuşta sırtımdasın tek başına inişte

nasihatten nasiplen boş kalmasın avucun
eğriden doğru çıkmaz boşa tüketme gücün
kurtoğlu toprak olur mermerde yazar acın
Allah'ı rehber edin başladığın her işte

Arap Kurt

Hayal meyal

Kafamı çevirip döndüm geriye
peşimde gölgemi gülerken gördüm
gönlümdeki yara dünden hediye
küllenen maziyi silerken gördüm

belki yalan dersin belki de riya
ben gerçek diyorum sen de ki rüya
yanımda yöremde kollarmış güya
kaybolup gitmemi dilerken gördüm

dost musun düşman mı ey deli gölge
nedir bu yaptığın bir sebep söyle
yıllarca esirdim yıllarca köle
simsiyah saçımı yolarken gördüm

can veren can alır ecel bahane
yaşam dedikleri avunmak mı ne
merhamet bilmezsin düştüm eline
ecel bıçağını bilerken gördüm

gel kurtoğlu yaklaş durma uzakta
sen değilsin bir tek alem tuzakta
tabut dedikleri tahta kızakta
kendi namazımı kılarken gördüm

kader gömülürken baktım kadere
kaderle birlikte düştüğüm yere
beni alan toprak can verdi güle
üstümde gülleri solarken gördüm

Arap Kurt

Hayat

bazen oğlun
bazen kızın
bazen eşindir hayat...

bazen gönlün
bazen ömrün
bazen düşündür hayat...

bazen bahar
bazen yaz
bazen kışındır hayat...

(günbatımı düşleri...sy.92)

II.

kimine nefes almak kadar kolay
kimine bin bir çile
kimine eğlenceli bir ömür
kimine işkence hayat

omuzda nasır
küfenin ipinde sabır
bir kürek harç bazen
malayla duvara sıvanan hayat

asalağa sorun değil
onurluya yok rahat
tonlarca ağırlık sırtta
çocuğuna istediğini alamamak hayat

oh ne rahat, ne rahat
bu mu hayat?

tefeci, hırsız, rantiye
sülüklerin kurduğu şantiye
kutu kutu oyuncak hayat
yüreği cız demeyene
ağlamayı bilmeyene
pek âlâ güzel hayat

siyahı mazluma kalır
beyazı zalim alır
siyahta beyazı aramak hayat

Arap Kurt

Hayat ERTESİ

yine kuş cıvıltısına karıştı çocuk sesleri
şenlendi bayramlığını giyinmiş sokaklar...

isterdim ki;
hiç büyümesin çocuklar
düşmesinler hayatın pençesine...

amma! büyüyecekler
oyunlarını,oyuncaklarını terk edip
zamanın oyuncağı olacaklar!

(Günbatımı düşleri...S.93)

Arap Kurt

Hayat öpücüğü

dokunmak hayat vermekse cana;
yeniden dirilirim her dokunduğunda

ve
güneş öperken bulutu
toprak sararken tohumu
her dokunuş hayat öpücüğü

öp beni
güneşin bulutu öptüğü gibi
sar sarmala
toprağın tohumu örttüğü gibi

yokluğunda gelen kızıl ecel
dudaklarımı yaktığında
öp beni
söndürsün nefesin ölümün ateşini

gözlerim örterken kapılarını hayata
Azrailden önce davran
geciktirme hayat veren öpücüğü
yeniden dirilt beni

Arap Kurt

Hayret

ince uzun bir yol seçtim
nice köprülerden geçtim
dost elinden ağı içtim
hayret nasıl yaşıyorum

dağ başında ağaç gibi
taşa inen tokaç gibi
ateş ölçen sayaç gibi
hayret nasıl üşüyorum

gülle bülbül balayında
serçelerde sarayında
su testisi su yolunda
hayret nasıl taşıyorum

kora tutup dağladınız
sebeup yokken ağıladınız
gözlerimi bağıladınız
hayret nasıl düşüyorum

biraz ölgün biraz diri
kurtoğlu da böyle biri
lokum olmuş bulgur gibi
hayret nasıl pişiyorum

Arap Kurt

Hayvanlar alemi

üç maymunu oynamak mesele değil
ölü takliti yapmam istenince anladım ki;
yeni kurallar eklenmiş riyakarlığa

Arap Kurt

Hazan

anlam veremiyorum
anlamsız
ağlama isteğime

oysa gülmek
iek açmasıdır yüreğin
hazanda bile...

Arap Kurt

Hediye şiir

şehrin uğultusundan
ve
kafası karmakarışık insan yığınlarından kaçarken
alır götürür beni dinginliğine dağlar

şehrin haberi dahi yoktur
kahrının çekilmez olduğundan
kaçtığım yere koşup gelenler vardır çünkü
elimin tersiyle ittiğime dört elle sarılan
üzülmez beton
çiçekte değildir kaldırım taşları
toprağı hapsedmiş kara asfalt
dağa özenen yığma tuğla
duygusuz
duyarsız
uçuruma benzeyen balkonlar
ve
yaşıyormuş gibi yapan
huzursuz geçici kiracılar

II

ey yolumun sonu dağlar
yalnızlıktan yorulmuş
eli böğründe meşe ağaçları
gözleri yolda
yolumu gözler
koştüğüm
düştüğüm
patikalar
kokusuyla cezbeden dilber
dağların kızı reyhan
gönlümün yaban gülü
sana şiirler getirdim
kalbimin derinliklerinden

ahh
çığırıldığım türküleri sessiz sessiz dinleyen yıldızlar
döndüğüme sevinip göz kırpan ay
sesinin yankısını dinleyen gece kuşu
tetikte bekleyen sak kurt uykusu

erkenci kuşlar
kuzuların yaşam dansı
yuvasına çalı çırpı toplayan leylek
çiçeklerin arasında ölümü unutan kelebek

tuzak tanımayan balıklar
suyun keyif veren ninnisi
isyankar aşık kahrı bilmeyen papatya
gülen nilüfer
ben geldim

size Őirler getirdim
alın heybemden

Arap Kurt

Hezeyan

ey yere düşen gölgem
bende bir şey olsaydı
faydasını görürdün

böyle sürünmeyip
adam gibi yürürdün

Arap Kurt

Hicran Ve Şükran

hüzün yazmak
hüzün sevmek
içimdeki çocukla kavga etmek gayem
bilinçaltındaki saklıları gelir aklıma
burukluğu
kırgınlığı
küskünlüğü
vaktinde suyunu almayan ağaç gibi
yarı kuru
yarı yeşildir gönül

şükranla güleriz âleme
dünya için çırpınan kullar
maddeyi ruhuna katmış insanlar
komik gelir halleri
çok basittir değerleri

şükran koynunda huzur bulduğum sevgili
dünyayı umursamayıp halime şükrettiğim
şükran
geceleri bir başka güzeldir
ipince sigaramın dumanı gibi öper şakağı mı
bazen de asi bir yıldız olur deler bağrımı
hicrana dönüşünce şükran

alaycı
asi
aleme karşı dik durandır
elindekiyle yetinen mazbut sevgilim
şükran

iyi bir tiyatro oyuncusudur hicran
hep drama oynar
bazen deli bir palyaço gibi
güldürür
ama
ağlatır
hicranım

İnciler dökülür gözlerimden
avuçlarıma
bir şükranın boynuna
bir de hicranın koluna
inciler takarım aşklarına

hicran ki
intiharın eşiğine getirir
şükran ki
ipten eliyle alır

sensiz olamıyorum hicran
seni çok seviyorum şükran

Arap Kurt

HoRoZ dövüşü

Hayal kırıklığı yaşamak istemiyorsanız fazla hayal kurmayın.
Eğer sizin için çok önemli olan şeyleri başkaları için de önemli sanıyorsanız sanmayın derim...

Ortada bir gerçek var;

İnsanî münasebetlerde çıkar ve menfaat ön planda olunca, üç aşağı beş yukarı biri birinin kuyruğuna basar. Yarın da bir başkası diğerinin kuyruğuna basabilir.

İnsanın olduğu yerde her şey olur...

Bizlere düşen ise doğruyu yanlışın içinden çekip çıkarmaktır.

Yani hakkı tutup kaldırmak..

Bunun yeri, vicdanımızda kurduğumuz mahkemedir

Davalar yiğitlerin omuzlarında yükselir, korkaklar ise davalardan nemalanır.

Siz, davanızı sırtlamaya devam edin,

çünkü; hayatı algıladığımız ve anladığımız felsefemizdir o.

Ben hâlâ şaşırıyorum, ve anlamakta güçlük çekiyorum;

Neden insanlar şirin görünmek için biraz da riya ile taraf olup kendisini yorar ki?

Ne derece etikdir, kendisinin de içinde bulunduğu müşkül duruma rıza göstermek..

İçinde bulunduğumuz günler ve bundan sonrası ülkemiz için seçim dönemidir.

Konu-komşu, akraba-hısım hatta kardeşler kırıncı kırıncıya mücadele edecek, küsecek, kırılacak...

Kim ve ne için?

Davası için mi?

Şanmıyorum...

Ötekileştirmenin ve bazı insani değerlerin göz göre hiçe sayıldığı günümüzde ön yargı ve kendi çıkarımız için; başkalarını yargılamak hatta infaz etmenin, kime ne kadar faydası olabilir?

Bizim yok sayıp görmediğimiz gerçek, bu yolla ortadan kalkar mı?

Bu durumu ben horoz dövüşüne benzetiyorum. Çünkü bu yöntem siyasetin alışlagelmiş en belirgin ve etkili taktiklerinden biridir.

Kavgaya bitip yorgun gittikten sonra horozlar yaralarını berelerini iyileştirmek için uğraşırken bahisçiler paralarını cebe indirecekler.

(Bahisçiler, bu tür ortamlarda servetine servet katan rantçılar ve kara para aklayıcılar)

Yenilen horozun sahibi üzülecek, yenen horozun sahibi ise, önüne çekirdek mısır hatta çedene atarak bir sonraki dövüşe kadar onu besleyecek.

Bizim ülkemizde halkın siyasete katkısı ancak ve ancak bu kadardır.

Siyaset gereklidir elbette. Lakin milletimize yakışır temiz bir siyaset...

Saygı selam,hürmetler

Arap Kurt

Hovarda

ay
çapkın hovarda
kralları kiskandıran fiyaka
sevk-ü sefa eyler sabaha kadar
bulutların koynunda

ne gecenin karanlığına aldırır
ne de yıldırım düşer yüreğine
yağmurla tarar saçlarını
kimse bilmez suçlarını

kapı kapı dolaşır
sevişmeleri resmeder duvara
ayak izini bırakmaz
kaçarken pencerede...

Arap Kurt

Hoyrat....Deme gözüm

her şey de,deme gözüm
ağlarsan deme gözüm
gözden kıymetli ne var
kimseye deme gözüm

Arap Kurt

Huzurda eğilen

iri kıyım bir adam
üçel
tespihini düşürdü elinden
saygıyla eğildi
aldı yerden
üfledi
tozu toprağı
üzerinden

bilirim ki
hiç kimseye eğilmezdi
böyle şefkatini de görmemiştim
okşar gibi
inceden inceden
şaşırdım
sonra anladım ki
tespihin her tanesinde
Allah'ın adı var olan

çocukken
ekmek kırıntısını da öpüp
kaldırırımış yerden
vaktinde
öyle görmüş
büyüklerinden...

Arap Kurt

Hüküm

hükmüne sual olunmaz yüreğin,
karar kıldık sözünde durursa! ...

söz verdi gözlerim, bebeklerine,
ağlamayacaklar, her ne olursa! ...

(Günbatımı düşleri...S.94)

Arap Kurt

Hüzün benim babamdı

çocukluğumda yazdım en güzel şiirleri
gözlerimden dökülürdü mısralar
hüzün benim babamdı

(hayat dersleri)

Arap Kurt

Issızlığına iyi bak Çocuk

aynanın derinliklerine düştü gözlerim
göz bebeklerime sis çökmüş
kendimi dumanlı gördüm
sanki başımda bin yangın sönmüş

hala bir çocuk ağlar içimde
oyuncakları kırılmış

ne kadar güldürmek istesem de gülmedi
neşesi kırk yıl geride kalmış

elimi yüzüme götürdüm
çizgileri efkarla doldu nasırlı ellerimin
o çocuksu yüzüm aynanın çukuruna gömülmüş

ve
iki damla süzüldü
buğulu gözlerimden
çocuğun avuçlarına
issızlığına iyi bak derken

(günbatımı düşleri...sy.61)

Arap Kurt

Issızlık...söz

ıssızlık nedir dediler; kalbimden geçen patika dedim

Arap Kurt

İadeyi ziyaret

I.

unutmak istediğim şeyleri hatırlatıyorsun
hazandan sonra gelen kış/ım
seni yaşamak istemiyorum artık
aynı kaderi paylaşmak acı veriyor bana
dayanamıyorum!
içimdeki çocuğun ağlamalarına...

II.

tam zamanında geldin bahar
hafızamdan silinmek üzereydin nerede ise,
nasıl da anlam kattı hayata
toprağın giyindiği rengârenk elbise!

bilmem ki, ne diye gam etmişim,
gelip geçici kışı,
demek ki unutmuşum
kardelenin ayazla yaptığı savaşı!

ve
gözlerinden dökülen yaşlar
riyasız yağması yağmur gibi
rahmet olsun istiyorum
beddua bilmeyen o mahzun çocuğun duası gibi

III.

ruhun yalnız bırakmaz beni biliyorum
gidiyorum desen de üzülmem
o kadar eminim ki gitmeyeceğinden

yine kırmızı güller açacak bahçemde
yine kuş sesleriyle uyanacağım sabaha
güneş yine doğacak elbet
perdeyi araladığın an
bayram olacak hanemde
yine geldin demektir iadeyi ziyaretime...

ey gönlümde yıllanan zemheri!
vefalı sevgili üşümüşlüğüm
aşkımın cevheri

ve
çocukluğumun sevgiden yoksun geçen günleri
gidin artık öteye
mutluluk benimde hakkım
gelsin istiyorum
adım adım beriye

(günbatımı düşleri....sy.90-91)

Arap Kurt

İçlerinden değil yüzlerine söylediler dümdük! - Arap kurt köşe yazıları

Bu yıl aynı tarihlere denk gelen çocukların "23 Nisan ulusal egemenlik ve çocuk Bayramı"nı ve Türk İslam âleminin "Regaip Kandili"ni kutlar, dini ve milli duygularımızın güçlenerek devam etmesini yüce Allah'tan niyaz ederim.

Acısıyla tatlısıyla bir 23 Nisan bayramını daha kutladık. Dünyada bir başka örneği olmayan ve cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa kemal Atatürk'ün çocuklara armağan ettiği bu bayram mevsim koşullarının elvermemesine rağmen bütün yurttta kutlandı. Her yıl olduğu gibi bu yılda gelenek bozulmayarak belediye başkanlığına, valilik makamına. Başbakanlık ve cumhurbaşkanlığı makamına bu günün anısına kısa bir süreliğine 23 Nisan çocukları oturtuldu. Onların duygu düşünce ve nasıl bir dünya, nasıl bir ülke, nasıl bir gelecek istedikleri hakkında görüşleri emir ve talimatları alındı. Alınması gerekirdi!

Lakin benim dikkatimi çeken ve basına yansıdığı kadarıyla edindiğim izlenim diğer yıllara göre hiçte iç açıcı değildi. Başbakanlıkta ve cumhur başlığındaki temsili başkanlara sorulan sorular yıllardır süregelen kısır çekişmeler, iktidar muhalefet arasındaki cevizin kabuğunu doldurmayan ama ülke gündemini ve biz büyüklerin bir şey yapıyorlarmış gibi gördüğümüz bu horoz dövüşünün çocukların dünyasında-gündeminde olmamasına rağmen. Ayarlanmış ve kurulmuş her ortamda sordukları sorularla şirin gözükmeğe çalışan sırnaşık basın mensuplarının taraflı ve gündem dışı soruları karşında. İyi yetiştirilmiş bu cumhuriyet çocuklarının verdiği cevaplar ve olgun davranışları devraldıkları makamlardaki ciddi duruşları beni ziyadesiyle memnun ettiği gibi geleceğimiz adına umutlandım.

Öyle ki hem başbakanlıkta hem de cumhurbaşkanlığındaki çocukların aynı soruya aynı cevapları vermesi takdire şayan bir o kadarda ders niteliğindeydi!

Ayarlanmış ve kurulmuş basın mensuplarının ısrarlı sorularına karşı içlerinden değil yüzlerine söylediler dümdük! " biz dönem başında sınıf başkanımızı seçtik"

Ve çocuklar başkanlık sistemi, seçim vaatleri muhalefet partilerinin seçim beyannameleriyle ilgilenmediklerini biz bayramımızı coşkuyla kutluyoruz. Onlar sizin meseleleriniz, biz üzerimize düşenleri yaptık yapıyoruz, sizde kavgayı gürültüyü kısır tartışmaları bırakın da üzerinize düşen işleri yapın! Geleceğimizi karartmayın demek istediler düşüncesindeyim. Gördüklerimden, duyduklarımdan ben bu anlamı çıkardım. Acaba ben yanılıyor muyum?

Yada görünenin dışında yorum yapıp olayımı çarpıtıyorum?

Öyle umuyorum ki sağduyu sahibi ve tarafsız bakan herkeste benim gibi düşünüyor, benim gördüklerimi onlarında gördü kanaatindeyim.

Uluslar arası bir toplantıya katılan ekonomiden sorumlu devlet bakanı ve başbakan yardımcısı Ali Babacanın geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklama da "yabancılar Türkiye' deki başkanlık sistemiyle falan ilgilenmiyorlar. Onlar güvenli bir yatırım ortamı ve ekonomik istikrara daha çok önem veriyorlar" demesi de 23 Nisan ulusal egemenlik ve çocuk bayramında gündeme getirilen başkanlık sistemiyle sadece ilgisinin ilgilendiğini göstermesi açısından önemlidir.

Çocukların siyasete alet edilip o yönde konuşmasını isteyenleri kınıyorum. Hele hele başbakanlık koltuğundaki çocuk başbakana sorulan soru çok saçma ve gayri ciddi idi. muhalefet partilerinin seçim vaatleri konusunda. Ne düşünüyorsun denildiğinde Büyük başkanımızın onun arkasına saklanarak" bol kesen harcıyorlar" gibi bir şey söylemesini fısıldaması ise ne güne ne o makama ne de taşıdığı misyona hiç mi hiç yakışmamıştır.

Şunu bir kez daha anladım ki günahsız doğan insanoğlu büyüdükçe hırsı, nefsi ve ihtiraslarının esiri oluyor. Neticede hepimizin misafir olduğu bu yalan dünyayı hem kendine hem de etrafına zehir ediyor.

Devleti yönetenlerin bu 23 Nisanda çocuklardan aldıkları dersi iyi çalışmalarını gerektiğini. Onlar için savaşların olmadığı. Bütün insanların huzur ve refah içinde yaşadığı. Çocukların ölmediği. Hakkın ve hukukun hakim olduğu bir dünya, Aydınlık yarınlar temenni ediyorum. Vesselam

23.04.2015

Arap kurt - köşe yazıları-

Arap Kurt

İdrak...söz

dağları delip nehirleri aşarsınız,ama
idrak yolları kapanmış bir insana asla ulaşamazsınız

Arap Kurt

İki çift sözüm var aşka

kızıl kan sızıyor eski yaradan
ayrılık olmasa çıksa aradan
canlandı hayalin geçti buradan
yanakların al al dudağında ben
hatırası bende saklı hikayen

beni benden aldı iğde kokusu
dikenin ucunda aşık uykusu
korkular çoğaldı ürperince su
efkarlı efkarlı dolaşan bulut
dile gelen rüzgar diyor ki unut

anasından ayrı kuzunun sesi
neyin habercisi bilmem ki nesi
yine dumanlandı dağın zirvesi
gönül dedikleri yangın yeridir
kor ateşler düşer yürek eridir

başaklar kurudu orak biçmedi
bu baharda sensiz çiçek açmadı
etme, gitme dedim sözüm geçmedi
pazar pazar gezdim kalmadı gücüm
aşk hazine imiş çoğaldı acım

söner, alevlenir küllenen mazi
mazide olanın çekilir nazı
alnımda kurudu yazılan yazı
gül, diken ve bülbül sembolü aşkın
aşk üstüne şiir söyledi şaşkın

birbiri içinde acıyla sancı
cefası cezası başımın tâcı
vefasız elinden içtim ilacı
yaşamak yerine ölümü seçtim
senden geçemedim kendimden geçtim

kurt oğluna deli dedi görenler
sevenin dilinden anlar erenler
kurudu kökünden yediverenler
bir çıkmaz sokağa düştü yolumuz
başından belliydi belli sonumuz

Arap Kurt

İki Dörtlük

güneşi beklerken çoğalır zaman
kaderin tehdidi aklımda her an
otağını kurmuş başıma duman
serçe kanadından medet umarım

...

üşüyorsa ellerin, diğeriyle ovuştur
başındaki telaşı, sabır ile buluştur
nefsindeki açlığı, inancınla savuştur
kibirlinin içine, binlerce şüphe düşsün

Arap Kurt

İkna turları

tarihinin her döneminde insandı insan
ürettiği bahanelerle
haksızlığı ve yalanı benimseyen

kılı kırk yarıp
içinden çıkarını çıkarması da bundan

bu yüzden her şeye bir cevabı vardır
çaresiz kaldığında insanlığından utandığını söyleyen insan

Arap Kurt

İlahi adalet

kanat takıp uğsan da
diyar diyar kağsan da
bu dñnyadan gñęsen de
ahını alır mazlum

Arap Kurt

İltifat...söz

hakarete alışık olanlara iltifat ağır gelir...

Arap Kurt

İnsan bu...söz

insan bu; bakıyorsun meleğe benzer aslı
bakıyorsun lağım da, bir şeyler arar nefsi....

Arap Kurt

İnsana Dair 4 Dörtlük

zoruma gidiyor kulun yaptığı
sahte cennetimde yer vermem diyor
bilemedim kimdir nedir taptığı
putuyla mutluymuş sır vermem diyor

üflesen yıkılır köpükten dağı
etrafına germiş örümcek ağı
melek görünümlü puştların çağı
açlıktan ölsen de var vermem diyor

her köşe başına kurulmuş pusu
kaşpelik kalleşlik zamanın süsü
ağuyla doldurmuş bardağı tası
belki şifa olur zor vermem diyor

kurtoğlu halini arz eder Hakka
ölümü hatırlar her an her dakika
günah tartısından çalarmış okka
azraile bile kâr vermem diyor

Arap Kurt

İrade

gök yüzü aynı gökyüzü
" yer/li yerinde"
ama
uçmak için kanat gerekli civciv
el etek öpmek yerine
kanatlarını uzat...

(irade-i istikbal)

Arap Kurt

İstikbal savaşları...söz

dalkavuk taktiği ile savaşa giren,baltayı taşa vurur...

Arap Kurt

İşkence

karınca yuvası gibi ağızım
diş etlerimi kemiriyor karıncalar
tükürüp atsam
her biri bir yana savrulacak
yuvasından olacaklar
çigneyip yutsam diyorum
bu kez de ölecekler

kimse farkında değil çektiğim işkencenin
sevabı yakıştıramayan
günahı dillendiren kullar
karıncaya kıydı diyecekler

Arap Kurt

Kabak tadı

ne kadar da kabağa benziyorsun dünya
içindeki üç beş çekirdektir bizi kandıran

tadın tuzun yok senin;
nefsimizdir seni ballandıran

(günbatımı düşleri...sy.95)

Arap Kurt

Kabus

zihnimde paslı çivi
rüyalarımın devi
ense kökümde tokaç
sırtıma inen kırbaç

korku gözümde yatar
kirpik okunu atar
değmeden yırtılır tül
üstüme serpilene kül

kanımı emene sülük
dişimi döven külünk
tırnak düşüren pense
elimden tutmaz kimse

Arap Kurt

Kabusa dönüşen rüya

sevincinizi yarım bırakmak istemezdim
ayılmak zordur
hele de zafer sarhoşu iken
ama ölüm var!
ölümlü insan
yalan bu dünya
kutup ayazı
cehennem ateşi yetmez ki
irkilmeye

çılgınlık bir yere kadar
çekilmiyor bir yerden sonra
ne kibir
ne de riya
desem ki ölüm var
şu an
hiç kimse inanmaz buna
ölümü ertelediniz sanırım
ömrünüze ömür kattı anlaşılan
dev aynasına benzeyen bu sanal dünya

oysa gerçek
hemen yanibaşımızda
karşıda
çocuklar kıyıya vuruyor
birek ikişer
can pazarı kuruluyor azgın sularda
kadınlar ayak üstü
ayak üstü yollarda doğuruyor
karagözlü
kara yazgılı çocukları
hem de bu çağda
bu coğrafyada

ortadoğu
ortadoğu kabusa dönüşen rüya

babalar
her çocuğun kahramanı
dağı andıran babalar
başları öne eğik
gözleri; uçurum kadar dipsiz
bakıyor ayak uçlarına
utanç ve korku
birde ölüm var
ölenler var
kim
ve; ne için
neyin uğruna
anlam veremiyorlar
ama yürüyorlar

ulaşmak için insanlığa...

Arap Kurt

Kaçış planı...söz

yine fazla yüklendim kalbime,göğüs kafesinden kaçmak istiyor

Arap Kurt

Kadın güldü

bu sabah bir kadın öldü
her gün bir kadın ölüyordu aynı yerde,
çığ düşerdi üzerlerine
seher vaktinde yazgıya boyun eğen kelebek gibi...

toplandı başına sevenleri;
ağladılar,
dövündüler,
ama nafiyleydi gayretleri
kaskatı yatıyordu kadın
çimenlerin üstünde
ve
bir adam dokundu
soğuk bedenine
ne ağladı
ne de dövündü.
sadece dokundu
gül tenine
kadın güldü...

beklediği de buydu sanki kadının...
uzak bir ihtimaldi
bir sonucu mu neydi bu fitratının!
yaşarken göremediği huzur
arzuladığı dokunuş
çok yaman çelişkiydi ölümden sonraki vuslat
kim bilebilirdi ki,
kadın gülecek,

kadın gül/dü
adam/sa böcek...

(günbatımı düşleri...S.96)

Arap Kurt

Kafdağı

sevgilim olsun istiyorum
yakınlarda bir yerde
kafdağı çok uzak değil mi?

Arap Kurt

Kahramanlar

herkesin bir hikayesi var
her hikayenin bir kahramanı
hiç bir hikayeye mü/dahil olamazsın
ölene kadar kahramanı

Arap Kurt

Kalem

çileden her çıkışında
sabra düğümlerim öfkemi
ve
kalemi batırıp çıkardım
kalbime...

Arap Kurt

Kar adamlar

bu gün
yarin
kardan adamlar gelecek
sessiz
sakin
ve kaderine razı olarak
adam olamayanlar
adamlık öğrenecek

endişe etmeyin
çakılı kalmayacaklar
oldukları yerde
yani
yerinizi daraltmayacaklar
gezmeyecekler
ayak altında
burunlarını sokmayacaklar
işlerinize

vakit gelince
hepsi birer birer gidecek
su olup
engin denizlere...

Arap Kurt

Kara toprak

Şükür sana ki mevlam bu yılda kar-ı gördük
gelin geldi toprağa düşünde yar-i gördük

hapsettiğin göz yaşı taneli nar-ı gördük
hiçlik karanlık kuyu gökte nur var-ı gördük

insan aslına döner mezarı dar-ı gördük
köprüler geçtik amma sıratı zor-u gördük

gece günahı gizler ateşi har-ı gördük
şeytan benliği deldi imanda zar-ı gördük

kelebeğe hayatı ecelde ter-i gördük
karıncada azimi dizinde fer-i gördük

gökkuşağında renkler aşklarda mor-u gördük
kırmızı gelincikte kırılan yer-i gördük

dağlar denize düştü balığı kuru gördük
bir tutam tüy kumruda en güzel kur-u gördük

insan denen mahlukta kehpelik şer-i gördük
hayvanlarda sadakat edebi ar-ı gördük

bülbüldeki tutkuyu ve ahuzar-ı gördük
dostluk denilen mefhum gönülde bir-i gördük

hiç ders almadık amma her şeyi duru gördük
toprak ana koynunda uyurken suru gördük

(günbatımı düşleri...sy.27)

Arap Kurt

Karagül

ey bağrımda çatlayan ayaz sancılı tohum
kaldır başını gülüm zemheride kara/gül
karınca cılgasında izini arar oldum
içimde büyüttüğüm gül bağında yara/gül

yıllar yılı bekledim bir tomurcuk ver diye
dikenini yok saydım aşkın hatrı var diye
kalbim kirpik ucunda gözlerinle vur diye
yangınlarda açılıp ateşlere nara/gül

üşümem ondandır ki; güneş tutmaz elimi
dokundukça yarama rüzgar büker belimi
ey gönlümün sultanı sen bozkırın gelini
mevsimleri geçerek yaza kışa bora/gül

Arap Kurt

Karamsarlık Alacagünler

bir kara bulut çöktü içime
ölüm böyle havaları sever nedense
şehrim bana,ben şehrim benzedim

ikinci vakti başladı yağmur
hala yağmakta
ve
ayağıma mezar toprağı bulaştı
mezarın taşına değdi ellerim
kök salmış sarmaşıkları
ayırdım gülden

dualar okudum içimden
sustum,o sükuneti görünce
dizlerimin bağı çözüldü
çöktüm olduğum yere
fazla değil,az ileride
tükenmiş bir ömrün üzerine,toprak atılmakta

elimden başka hiç bir şey gelmedi
yağmur tanelerini saymaktan başka...

(iştébukadarboşdünya)

Arap Kurt

Karanlığın Şakakları

anlamadığım bir tedirginlik var gecede
kıpırtılar duyuyorum
saçak altında
rahat değil serçeler
gecenin üçünde
soğuk ve sis iç içe

ayın yüzünde tırnak izi
iğil iğil akıyor kan
ruhum yara bere içinde
ve kıs kıs gülüyor
tavan arasında kedi

gecenin gözleri dikilmiş karanlığın alnına
gece kuşunun dili de kursağına
susmuş
bilincini yitirmiş sersem
ortalıkta dolaşüyor
gözlerini uyku bürümüş âmâ

bu günah kimin
bundan kim mutluluk çıkarır
kim
üç beş nankörden başka
ölüme kurarken saati
pencere önünde çiçekler yasta

susmuş
yağmur damlası gömülürken
kendi açtığı çukura...

Arap Kurt

Kararlı kanatlar

aylardan ekim
vakitlerden günbatımı

sıra sıra,sıralandı turnalar
sanmayın ki
gökyüzünde kavga var
gidişini haber verir turnalar

Arap Kurt

Kardan adamlar

biliyorsun
ne kadar seversen sev
yaşayamaz kardan adamlar

ve
bir kar topunun üzerinde erirken parmak izlerim
yavaş yavaş elimi çekiyorum hayattan

(günbatımı düşleri...s.97)

Arap Kurt

Kardelen sevinci

kalbim diyorum
kalbim
kalbim,kelebeklerden, çiçeklerden yoksun
karın odacıklarına doluğu kalbim...

izlerimi silen
yolumu kapatan tipi
gözüm gözümü görmüyor
belki de doğuştan âmâ idim belki

aslında
buzu dahi eritir sevgim
korkum çiğ korkusudur
çiğ düşerse
yüreğimin burkulmasından korkum

kış kıyametim olur. o zaman
zaman ki, ne götürür
ne getirir bilinmez
ola ki hayatta kaldım.kısmet

biliyorum
kardelenler gibi şen olur gönlüm
bahara erdiğim zaman...

Arap Kurt

Karınca kararınca

I.
yuvanın önüne
daldan bir kurtçuk düşse
nafakanın ayağına geldiğini sanır karınca
onlar tesadüfü mucizeyi nereden bilsin
sen tesadüfü tesadüf
mucizeyi mucize gibi anlatmadıkça...

...
ey şair
sayısı belli mi
içinden geçtiğin şiirlerin
yada içinden geçenlerin
her gönlün bir şiiri vardır.lakin
toprakla buluşmayan yağmurdamlası gibidir
kağıda inmeyince şiir
gülenden çok,ağlayanın olduğu çağımızda
bir yanı yarımDIR
ağıta dönmeyince şiir.

içindeki deniz kaç arşın
yoksa uçsuz bucaksız ummanda mı kulaç atıyorsun?
kopan fırtınaların şiddeti ne?
kaç ölüm gördün?
kaç ölünün arkasından yürüdün?
yavrusunu kaybeden ananın acısı nerede?
ilk uçuşunu yapan kuşun sevincini de göremiyorum şiirinde?

çatlayan tohum
rengarenk açan güller
bülbulün sevdalisına döktüğü diller
ölen kelebek
alıcı kuşun alıp götürdüğü güvercin
aç kalmış kurtlar
soğuktan donan serçeler nerede?

cahiliye devrinin de gerisindeyiz
çağ zebani üretiyor
insan insani yiyor azizim
insan insanı...

iç sesini duyur
varsın yerinde olmasın nokta.
nokta. kadar değil mi ki varlığımız
nokta kadar kalsan ne olur
şu yalancı dünyada
nefsin koskocaman bir dev ya
haddizatında ettiğin söz
olsa olsa denizde bir damla

II.

neden gizlersin şaşkınlığını?

bir tane hayret belirten cümlede göremedim
kahin edasında yazdığın iddialı şiirde
sanki herşey bilgin dahilinde oluyormuş gibi
gaipten haber mi alıyorsun yoksa
şahsiyet yok
ruh yok
peki; ruhun ayak izleri hangi şiirinde?

bilmeni isterim
bilgilendirmeni isterim
bunlara da gerek yok aslında
beni alıp götürmeni isterim, bir yerlere
karınca kararınca
karınca kaderinin bilinci içinde

insan bu her günü aynı değil
güneş onun için doğsa da
az sonra gün zifiri karanlıktır belki de
anlık yaşar
anlık ölür hislerimiz
günbatımı romantik olsa da
günbatarken dünyası batır
kim bilir, kimlerin ömründe

her yer güllük gülistanlık
bütün varlıklar duaya durmuş
hamdüsena ediyor Hakka
asıl olan bu, gerçek bu; amma
yok böyle bir şey
isyanda var insanda
ortak koşmada
dalkavukluk
riya
almış başını gidiyor
hakikatin şekli değişmiş
sen bahsetmeyince
gerçek acı çekiyor, sancı içinde

börtü böcek bütün varlık hayatı
canlıların ortak malı dünya
ve yaratanın bahsettiği bunca güzellik
bir diğerine yaşam hakkı tanımayan
ortak olduğumuz suç
insanın sebep olduğu rezillik
savaş
kıyım
katliam
kin
nefret
işkence
ölümü dahi utandıran manzara

terazinin kefesi
kantarın topuzu
niye var sence?

Arap Kurt

Karma Karışık Rüya

elimde bir tabanca şarjör yerinde boşluk
güneşin gözü dönmüş, loşluk üstünde loşluk
savaş bilmez bilgeyim kendimi vurdum çöle
menzile varmak için amel gerekmiş kula

göz yaşıyla söndürsem, ruhumdaki ateşi
alıp götürse kunduz geride kalan leşi

aramaya çıkmasın kana duyarlı kartal
uçurum dibindeyim emanetini sen al
bu nasıl dar boğazmış inan kendimden geçtim
uykuda ölmek gibi ölümden ölüm seçtim

göz yaşıyla söndürsem ruhumdaki ateşi
alıp götürse kunduz, geride kalan leşi

Arap Kurt

Katik....Yavrularıma

iyice inceldi kalbim
yufka yürekli oldum
zamanlı zamansız ağlıyorum
neden/siz

hasreti
gurbeti
ve kimsesizliği çocuk yaşımda tattım
herkesin bir avuntusu vardı
ben kendi kendimi avutuyordum
ama
ağlamıyordum

öyle ki; insanların gözüne bakmak
saplantıya dönüşmüştü
sevinci
üzüntüyü
içlerindeki burukluğu görebiliyordum
çünkü
ta o zaman üşümüştü
çocuk kalbim

gel zaman
git zaman
hala eksilmedi başımdan duman
acıya
sıkıntıya
ve sahipsizliğe göğüs gerdi bu adam

bahar
bayram
düğün
dernek
kimin umurumda
kaçabildiğim kadar kaçtım insanlardan
unuttukça hatırladım
hatırladıkça unuttuğum
kaderimi yaşıyordum
yaşayacaktım.

yavrularım
siz mutlu olun diye
bir an bile yanınızdan ayrılmadım
görmediğim sevgiyi
tatmadığım duyguyu
yaşama sevincini
insanlığı
sofra sofraya önünüze serdim

varlığım yoksulluğu örtsün istedim
yavan yaşık

kaşık kaşık
bir ekmek
bir de katık
daha ne verebilirim ki size
tuzu biberi insanlık

iyice inceldi kalbim
yufka yürekli oldum
zamanlı zamansız ağlıyorum
neden/siz

Arap Kurt

Kaybolan bir neslin hikayesi...12 Eylül

ey içimde dolaşan sızı
gençliğimin hırsızı...

Dik duran, soran, sorgulayan ve başkaldıran gençlerin bu coğrafyada özgür ve düşünen bir nesil istemeyenlerce ortadan kaldırılmak ve dahi yıldırım için hazırlanan oyunun perde perde sahnelenmesidir.

Evet, bir nesli alıp götürün
Gencecik hayatları bitiren
Bir devir ve o devrin kaybolan nesli
12 eylülün hafızlardan silinmeyen dramı

...

sizin parkalarınız vardı
bizim bağrıaçık mintanlarımız
sıcaktı döşünüz bağrınız
biz üvey evlattık
üşürdü her yanımız...

toprak sahada top oynardı
suya sabuna dokunmayan millilerimiz
size ardına kadar açtı kapılar
biz hep dışarıda kalırdık
neden/siz
evinden, köyünden
kopup gelmiş Türk gençliği
aslında garibandık hepimiz

ve aynı mahallenin çocukları
birimiz bir sokakta öldürdü
öteki sokakta diğerimiz
bir sizden
bir bizden asardı
adaletli devlet babamız!

zaman aynı zaman
aynı oyun sergileniyor
formaları değiştirip
şimdi yeşil sahada millilerimiz
hatta halı döşeli dört bir yanımız
tribünlerde yoksul halk
ve
bizim evlatlarımız

...

çin, bildiğimiz kızıl çin
kıyım devam etmekte
moskof aynı moskof
hâlâ kin gütmekte
kapital aynı kapital
Müslümanı Müslümana kırdırmakta
değişir mi yahudinin zihniyeti
her yana ateş atmakta

hiç birşey değişmedi dün den bu güne
sadece üç beş kuruş sahibi oldu
kullanılan fukaralarımız!
zalim gücüne güç kattı
mazlum yine mazlum
yirmi birinci yüzyılda
değişmedi kaderimiz...

...

12 Eylül 1980 askerî darbesinin gerekçeleri arasında ülkede yaygınlaşan siyasi cinayetler, ve 6 Eylül günü Konya'da Necmettin Erbakan önderliğinde yapılan ve darbe liderlerinin şeriat amaçlı bir kalkışma girişimi olarak nitelediği Kudüs Mitingi gösterildi. Konya mitingi olarak da bilinen bu mitingde topluluk İstiklal Marşı sırasında yerlere oturmuş ve İstiklal Marşını yuhalamıştır. miting sırasında sürekli şeriat çağrısı yapılmış, miting devleti protestoya dönüşmüştür. Türkiye Büyük Millet Meclisi, 22 Mart 1980'de ilk turunu yaptığı Cumhurbaşkanlığı seçimini, 114 tur oylama yaptığı halde darbe gününe kadar sonuçlandırmayarak, halkta demokratik yollarla ülkenin düzlüğe çıkamayacağı inancına yol açtı.

12 Eylül öncesi dönemin son Başbakanı Süleyman Demirel'in "70 sente muhtacız" sözü ile özetlenen dış ticaret açığındaki artış ve döviz darboğazı; işsizlik, kıtlık ve işyeri anlaşmazlıkları ile beraber ekonomik sebepleri oluşturur.

Aynı zamanda 1980'lere doğru tüm dünyada neoliberal bir ekonomik dönüşüm yaşanmaktaydı. Neoliberal reformları uygulayabilmek için toplumsal muhalefetin olmaması ve baskı ortamı gerekliydi. Amerika Birleşik Devletleri neoliberal politikaları hızlandırabilmek için dünyanın çeşitli ülkelerinde sağ hükümetleri işbaşına geçirmek için askerî darbeleri desteklemekteydi. O dönemde Türkiye'de yükselen bir toplumsal muhalefet özellikle işçi ve öğrenci hareketleriyle kendini göstermekteydi. Fabrikalarda grevler artmıştı.

12 Eylül öncesi ülkede ciddi bir güvenlik sorunu da vardı. Üniversiteler değişik siyasi görüşler tarafından art arda basılır ve öğrencilerin üniversiteyi boykot etmeleri için baskı uyguları. Darbe gününden bir gün önceki gazeteler Eskişehir'de kahvenin tarandığını ve bir kişinin öldüğünü, Ankara'da ev basan teröristlerin 2 kişiyi öldürdüğünü, Mersin'de sinema kuyruğunun tarandığını ve 4 kişinin öldüğünü, İstanbul, Gaziantep ve Malatya'da 1'er kişinin öldürüldüğünü yazar

NATO güney kanadının en önemli üyelerinden olan Türkiye'nin siyasi ve ekonomik iktidarsızlığı özellikle ABD tarafından gözleniyordu. 1979 yılında meydana gelen İran İslam Devrimi, ardından aynı yıl içinde Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı işgal etmesi üzerine Türkiye'nin ABD politikaları için istikrarlı hale gelmesi önem kazandı.

...

Ö dönemde hem solcusu hem ülkücüsü ideallerini savunmuştur.
Lakin ideallerini savunmayanlar ise bu işten nemalanmıştır ve günümüzde mal- mülk makam-iktidar sahibi olmuşlardır

"Davalar yiğitlerin omuzlarında yükselir,korkaklar ise davalardan nemalanır"

Şimdi ise dinci- laik oyunu ve kürt - türk oyunu oynanmaktadır.
Bugün ırk, mezhep, din meselelerinde oyuna gençlerin ebeveynleridir.

Biyolojik olarak olmasa da manevi olarak aynı yoldalar..

Bir çok bedel ödeyen toplum ve o dönemin çocukları (bizler) uzun süre siyasete ve ülke meselelerine yabancı kaldık. Bunun sebebi ise korkunun verdiği bir çekingenlik ve getirilen yasaklardı.

1980 darbesi bugün hala acısını ve yakıcılığını korurken herşeyin müsebbibi gibi önümüze çıkmaya devam ediyor... seksen darbesi yalnızca darbeyi yaşayanları değil, geride kalan hayatların; özellikle 80 kuşağı üzerinde büyük bir etki yarattı...

Kıyısından, köşesinden bulaşmış, veya o süreci en derinden yaşamış ailelerin çocukları ya uzak durmayı tercih etti yada o davanın peşinden gitme yürekliliği gösterdi... Bu sadece 80 kuşağının sorunu değildi elbette; acı çekmiş aileler çocuklarını politikadan/siyasetten 'uzak tutma' ihtiyacı duyarak hareket etti ve topluma 'yabancı' bireyler yetiştirdi...

70'lerin son kısmında, 80'lerin başında doğan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları. sokağa çıkmanın yasak olduğu, karanlık bir dönemin çocukları. 90larda çocuk olmak dediğimizde, hep abi, abla olmak geldi akıllarına. zor günler geçiren ebeveynlerinin stres altında büyüttükleri, geneli asabi çocuklar. şimdi en az 25-30 yaşındalar ve bir çoğu hiç çocuk olmadılar.

Belleklerde yerini hala koruyan bu can yakıcı süreçle yüzleşmeye devam ediyoruz.

Arap Kurt

Kayıp

ay gülmüyor
yıldızlar parlaklığını yitirmiş
sisin, dumanın içinde boğuk

sokak lambaları
ve
kaldırımlar
ne kadar uzak
ne kadar soğuk

hiç farkında değilim
şehrin dışına çıktığımın
bütün cesaretimi toplayıp
karanlığın ortasına ortasına yürüdüm
korkularımı yenmiştim çünkü
karanlık hariç

gidecek yerim de yok üstelik
geriye dönmeye cesaretim de
anlaşılan yine kayboldum
ve
o
tarifsiz ürperti
içimdeki çocuğu uyandırdı...

Arap Kurt

Kelebek

kelebek idi uçtu desinler
yolu bu diyardan geçti desinler

aşk ile öper kelebek boynundan çiğeği
hiç sebep yokken süslemez yıldızlar geceyi
boşa mı yanıyor sandın o ateş böceği
kelebekte demlenir ölüm; ne gündüzü bilir ne geceyi

(günbatımı düşleri...s.98)

Arap Kurt

Kelebek coşkusu

aylardan ekim
günlerden çarşamba
ayın yirmi ikisi
ve ilgimi çekiyor
kelebeğin coşkusu

güneşli ve sıcak bir gündü bugün
tadını beyaz benekli kelebek çıkardı günün
imrenmedim desem yalan olur
öleceğinin idrakine varmak
dolu dolu yaşatmıştı hayatı
öldüğü gün...

Arap Kurt

Kelebekler gece mi ölür

can çekişirken gece günahlar saklanır kuytulara
tavan arası düşler örümcek ağlarında tutsak
değer mi bilmiyorum kanlı göz yaşı dökmek uykulara
şiiirlerimi sana adıyorum dona kalıyorum ve gözlerine tutsak

kelebekler gece mi ölür

ne zaman yağmura duran bulut gibi olsa gözlerim
bir peri gibi dokunurdun kirpiklerime
ağlama derdin çare olurum dertlerine
vakti gelmiş bir kelebek ne kadar direnebilir ki ölüme

neden
kelebekler gece ölür
kuşlar kuşluk vaktine ererken

biz huzur bulamayız can dostum
dünya dedikleri bu ise
benim için üzülme
ve hiçbir şey düşünme

sevda kelebek ömründe
kanatlarındaymış aşk
her şey yok oluyor kelebek öldüğünde

....

...

.

takıntım var
nedenlere
niçinlere
karıncanın nasıl yorulmadığına
yok olup gideceğiz dünyadan
hırs, kin ve ihtiras var oldukça

zehir olur uykularım
bilinmezlikleri düşündükçe
takıntım var
örümcekler yaşarken
kelebeklerin neden öldüğüne

Arap Kurt

Kerkük

bir ana düştü yere
bağrı sürünür yere
başında bala ağlar
kurban düştüğün yere

oy benim can gardaşım
yâd olmaz senin yaşın
sen orda yanarsında
yanmaz mı can gardaşın

kuş yürekli Türkmen im
öz türküm hem Türkmen im
bir sızı düştü içe
yandı yürek Türkmen im

kerkük ün dağı taşı
diktir Türkmen in başı
dünyalar senin olsun
vermez bir çakıl taşı

Allah'ım koyma zora
düşmüşüz bir kez dara
dağılsın kara bulut
tekrar kavuşsun yara

mavi gök mavi bayrak
kurulsun düğün dernek
yiğitler kalktı şaha
kerkük zafere demek

(günbatımı düşleri...sy.99)

Arap Kurt

Keşkesiz

ne geçmişinde
ne de geleceğinde
yok adım

sadece
hayatının bir kesitin de
yaşadığın kadar/ım

Arap Kurt

Keşmekeş

birtek sen değilsin ki yalnız
yediverenler de bülbülden yoksun
anlamış değilim bu hüznün sebebini
sanki, kendine küsmüş mevsim

dinmek bilmiyor yağmur
hıncını alıyor topraktan
bense, isminin geğtiği kelimelerden

Arap Kurt

Kırecekleri

son baharın izi ağaçta gölde
üşüme başladı tuttuğın elde
kıştan sonra bahar sen bunu bil de
yeniden uyansın kır ecekleri

Arap Kurt

Kırık Dallar

gizleyemediğim öfkem
ahraz duvarda yumruk izi
neden sonra anladım
sabrın erdemini
neden sonra anladım
sakinleşmem gerektiğini
vazgeçmişliği toprağa ekdim
avuç,avuç
değmez dünya oyalarken bizi

uçup giden hayaller
tutunmak istedikçe
kalbim gibi
kırılan dallar
sen içime oturan karamsarlık

öyle ki;
mavi kurşuniye tutsak
yeşil kırağı vurgunu
hazana yenildi
soldu sarı
üşümüslüğüm
anlamını yitiren kırmızı

ey halimden habersiz
çiçeğe duran ağaçlar
ne olur benimle paylaşın sevincinizi

duvar dibinde
taşların arasında
hayata tutunmak için savaşıyor
bazen ağlayan
bazen gülen,menekşe
ruhumun ruh ikizi...

Arap Kurt

Kırık dökük

üryan ruhumda hiç bitmeyen açlık hissi
urbasız sırtımda kamçı izleri
yıllardır hamallık ediyorum nefsim...

heybem ağır mı ağır
tek sermayem
beş para etmeyen
hayal kırıklıklarım...

(Günbatımı düşleri...sy.100)

Arap Kurt

Kıskançlık

göl /sen bülbüle meyil ver
kargalar ümitlenmesin
açma sineni güzel yâr
rüzgârın eli değmesin...

(Günbatımı düşleri...S.101)

Arap Kurt

Kissadan hisse

hiç bir şey moralimi bozamaz
ne gelen bahar
ne de vızıldayan sinekler

umurumda değil arıların bal yapması
o mesele çiçekle arının arasında.o kadar
kelebeklere de üzölmüyorum
nasılsa her canlı kaderini yaşar

bölböl mü dediniz
çok mu önemli bölbölün güle olan aşkı
hepi topu bir tutam tüy
dikenin batması canını yakar

biraz abartmıyormuyuz yaşamı
sanki çile üretiyoruz
üzölmek için bahanemiz çok vesselam
sevinmek için ölmek mi gerek?

olmuyor işte olmuyor
çıkıyor küssadan hisse
incir çekirdeğini doldurmayan hayatlar
nasıl oluyorsa sığmıyor bu aleme
sanki çok umurundayız çok
bak nasıl da
üzöntüsünden döne döne ağlıyor dünya

hissin
duygunun
acının
ve
sancının
tarifi olmuyor maalesef
yaşamadıkça

hiç bir şey moralimi bozamaz
ne gelen bahar
ne de vızıldayan sinekler

yaşadıkları ders olsaydı olana
ölene değil de
üzölürdü doğana

Arap Kurt

Kış ağrılar

sanki
kaburgalarımın arasında bıçak geziyor
gücü yetmiyor
direnmeye kalkan tüylerimin
cesareti yok kalbime inmeye belki
ama
biraz yukarıda can damarım

yine başıma çöktü o karlı dağın dumanı
ve dişimin kovuğunda kış ağrılar...

Arap Kurt

Kış çocukları

kış çocuklarıyız biz
yüreklerimizde erir kar
boş ver be arkadaşım
ömrümüz bahar...

Arap Kurt

Kış uykusu

bütün güzelliklerin
yok olduğunu görecekler
uyandıklarında

Arap Kurt

Kıymetsiz

susmak ve unutmak; belki son çare
yapılan yanlışlar oturur kalbe
her şeyi sırtlayıp giderken kabre
göz yaşın sel olsa; kıymeti olmaz

Arap Kurt

Kim bilir....söz

kim bilir belki çıkar gelirsin maziden
belki de beklediğim misafirsin yarından...

Arap Kurt

Kimsesiz çocuğa teselli...

Allah görür gözetler tasalanma çocuk sen
her insanda olur muş umutsuzluk küçükken
kar durur, yağmur diner sabret, biraz geciksen
Allah'tan başka kimse yazmıyor ki kaderi

çağ katliam çağı her yerde kan kokusu
bütün dünyayı sardı cehaletin korkusu
zalimleri yenecek masumların ordusu
boğulan çocuklara ağlar deniz feneri

yıkımı sefaleti sana layık görenin
kulun hakkını kula gram gram verenin
harami saltanatın sefasını sürenin
şanı, şöhreti, ünü üç kuruştur ederi

ve çektiğın çileler insanlığın aynası
ölüm öyle bir şey ki gökten yıldız kayması
namerde bel bağlama kolay olur cayması
vicdanı olmayanlar, ne bilir ki kaderi

sakın ağlama çocuk, ele verme kendini
garip sanmasın garip varyemezi zengini
şehit örtüsü bayrak kandan aldı rengini
sahiplenir bu yurdun en gariban neferi

geçecek kötü günler yüreğini ferah tut
ninni söyle gönlüne bulut üstünde uyut
gülerek oynayarak yalnızlığını avut
kendini bilmez insan, bir iskelet bir deri

Allah görür gözetler tasalanma çocuk sen
her insanda olur muş umutsuzluk küçükken
kar durur, yağmur diner sabret, biraz geciksen
Allah'tan başka kimse yazmıyor ki kaderi

Arap Kurt

Kiraz hırsızı kargalar

biraz kırmızı
biraz beyaz
güneşe daha yakın tepedekiler
kıpkırmızı
kargaların
kaçırdığı kiraz

biraz kırmızı
biraz beyaz
kiraz ağacının
etek dallarında
bize de bıraktılar biraz

belki korktunuz
belki de tenezzül etmediniz
alaçala olanlara
ama insafli davrandınız
kargalar
ağacı köküyle de götürebilirdiniz!

Arap Kurt

Kirpi

bülbül feryat eder
ayağına batınca güldeki diken

ya insan ne yapar
kirpi içinde iken...

(Günbatımı düşleri...S.102)

Arap Kurt

Kolaylık

tırnaklarıyla toprağı kazıp
gölgesini gömmeye çalışan bilge

bilmelisin ki
güneş batınca
kendiliğinden kaybolur gölge

Arap Kurt

Korku

bütün savaşları korkaklar çıkarır,ve savaşırlar yenmek için korkularını
bir gün olsun düşünmezler insanlığa armağan,yarınını!

...

birakın da geceyi yırtsın sevinç çığlıkları
birakın da toprak dolsun tırnakları
birakın da gülebildiği kadar gülsün çocuklar

bilirler ki; korkakların en büyük korkusudur
intikam yemini etmiş çocuklar

(Günbatımı düşleri...S.103)

Arap Kurt

Korkularını defneder insan

I.

gözüm gözüme değmeden
sabah oldu
her zaman güneş uyandırırdı beni
bu sabah ben uyandırdım güneşi

çiy taneleri kayıp kayıp düşüyor
birer birer
tomurcuklarından üstünden
horoz
karga
gece kuşu uykudayken
istirahate çekildi yarasa

gecenin bilmem hangi vaktinde
ayaklarımın altında ezilen salyangoz
üzüntüme üzüntü kattı
hâlâ kulağımda çınlıyor
o ses...
Salyangozun ahını aldım
ölümüne sebep oldum istemeden...
bir süre sonra
döndüm geriye
çoktan kömür gibi siyahlaşmıştı cesedi
ve karıncalar üşüşmüştü başına
hiçbir canlının artığı kalmıyor ortada
birinin sevmediğini
bir diğeri zevkle tüketiyor
kurdun kuşun nasibi
ayrılıyor bir kenara

insanı toprağa gömüyor insan
bıraksalar onu parçalayıp yutacaklar
kendi kaderini görmemek için
insanı toprağa gömüyor insan...

II.

elli bir yaşındayım
ak pak
saçımdan sakalımdan utanıyorum
günah işlerken.

tahta tabut
taş, toprak
ölen yiten
umurumda değildi henüz ölümü görmemişken

hiç olmadığı kadar korkuyorum ölümden
cahilken cahil cesaretim vardı
hem de çok
militanca düşünür
militanca üstüne yürüdüm korkularımın
gök gürlemesi
ayaklarımı yerden kesen rüzgar
aldırmadan içine içine yürüdüğüm karanlık
hiç bir şey çağrıştırmıyordu bir zamanlar
hele hele gölgesinden korkan insanlar
korkuları gözlerinden okunan kuru kalabalık

insanı toprağa gömüyor insan
korkularıyla birlikte
üstünde bir yığın toprak
korkularını yenmek için
insanı toprağa gömüyor insan

Arap Kurt

Korkuluk öfkesi

her mevsim gönlümde
her mevsim hazan
kalp atışlarımı saysam
çağların gerisine gider zaman

fikrim mızrak ucu
damarlarım azgın nehir yatağı
parmaklarım bıçak sırtını okşar
ayaklarımda mezar toprağı
ne mümkün
yaşarken
ölümü sıyırıp atmak içimden

bilmem ki
farkım var mı korkuluktan
boş dünyaya bekçilik ederken
kuşlar yuva kurar kollarıma
sevencim sadece bundan ibaret
öfkem korkuluk öfkesi kadarken

Affet Allah'ım

Arap Kurt

Köprüler

bir köprüden daha düştüm,
kim bilir
kaç köprü gelecek önüme
sırata kadar

Arap Kurt

Köşebaşı

senden önce gelenlerin kurduğu
bu kahrolası düzeni
yıkmakla geçer zaman
kendinden çok
başkaları yorar insanı
canına tak ettiğinde
çekip gitmek ister
düş ülkesine
gözlerden ırak
günahıyla
sevabıyla
bir başına
hüküm veremez
ekmeğini
suyunu kesemez
el alem mahkemesi
o saatten sonra
gidenler döner mi?
elbette dönmez
köşe başları tutulmuş
yaşanılmaz hale gelmiş
cenneti cehenneme çeviren
bu
soytarıl原因n âlemine
gidenler döner mi?
elbette dönmez

Arap Kurt

Kulak ver

eğil
ve
yere kapan

toprağın altında kalan bu milletin çığlığıdır
kulak ver
tepeden bakan...

Arap Kurt

Kumdan Adam

bir avuç toprak
bir damla su maya/m
serabın ortasında
kumdan bir ada/m

(günbatımı düşleri...sy.55)

Arap Kurt

Kumrular

telaşlı bir yaz sabahında
dalgın dalgın kumruları seyrediyorum
o kadar mutlular ki
dal üzerinde sevişirken

ateş çıkıyor öpüşlerinden
oysa benim dudaklarım kanıyor
yalnızlığın ateşinden

(günbatımı düşleri...sy.104)

Arap Kurt

Kundak

...

bazen bir inilti duyarım
gecenin yırtık kundağından
çocuk hıçkırığı gibi...

kirpi çevikliğinde toplanır zihnim
bir köpek hâvlaması gelir karanlığın içinden
yada
kurtlar ulur pusa teslim zirvemden
dağlırım
korkar göz bebeklerim
yüreği çıkacak çocuk gibi...

kahretsin
yine aklıma düştü ağlamaklı halin
biliyorsun dayanmam demiştim
hani
tuzu kalmıştı göz yaşlarının o gül yüzünde
içime serptiğin hüznün...
ellerimle sildiğim
çocuk yüzün
ağlamaklı bir sesle yolda kuşa dedin...
oy yüreğine aşığım
çanını can için yola seren sevdiğim
İnsan görünümünde gelen melek
oy kanatlarına aşığım
ruhunu ruhuma katan yürek

ne aşk ağlasın kaderine
nede çocuk...
senle kundağa sarılıp...tek vücut
avucumuzda mutluluk
beraber büyüyeceğiz çocuk...

Arap Kurt

Kuraklık

eyy rahmet yüklü bulutlar
indir sağanağını üstümüze
kuraklığa tahammülümüz yok bizim
çünkü toprağa benzer kalbimiz

Arap Kurt

Kurban olmak

yok öyle kuru kuruya kurban olmak
kimileri için cezadır yaşamak
kan düşecek toprağa
toprak ıslanacak

Arap Kurt

Kuş beyinli...!

"Kuş beyinli"
Bu bir iltifat mı kuşlara
Yoksa hakaret midir?

İnsanlar olumsuz ve takdir edilmeyen eylem ve davranışta buldukları zaman bu sözle
sıfatlandırılırlar" hadi ordan kuş beyinli"

Balığın hafızası yoktur.Kuşun beyni
Küçümsüyorum derken aslında kendisinin sık sık düştüğü durumları başka varlıklara
maletme halidir bu

Kuşların bir buğday tanesiyle kandırılıp tuzağa düşürülmesi mi buna sebep
Yâda bir tüfeğin namlusundan çıkan beyni kadar saçmayla hayatına son verilmesi mi?

Dağları taşları ovaları nehirleri bileğlenmiş çelik kanatlarıyla aşip umuda uçan
Ve geçtiği yerlerin şeklini şemailini krokisini günümüz teknolojisinin erişemeyeceği bir
şekilde çizen kuşlar değil midir?

Sadakatleriyle, verdikleri huzurla çöle dönmüş kurak ve çorak insan yüreğini
şenlendirmezler mi?

Bütün canlılar su/sa dururken gecenin içinden gelen kumru sesi ruhumuzun aradığı
sese doğru yaklaştırmaz mı bizi.

Bülbülün güle sevdası

Çektiği çileler ahu-zar takdire şayan değil midir?

Acaba neden insanlar bu deyimini hakaret varı kullanıp adeta kendinden başkasına
Yaratanın yarattığı canlılara yaşam ve düşünme hakkını çok görürler

Bütün yaratılanların bir amacı ve dünyada olmalarının bir sebebi vardır

Diğer varlıklar gibi kuşlarda bir ilahi emrin doğrultusunda insan yaşamı ve tabiatı
korumak için elinden geleni yaparken

- İnsan ne yapar-

Sanırım hepimiz isteriz ki önümüzde kuş sütü

Damağımızda bildircin eti

Eh birde kuş tüyünden yastık

Fena olmaz hani ...!

Bir izdivaç gerçekleştirilirken veya bir ayrılık sadakatsizlik görüldüğünde kadına yönel
inip

Onun mahzunluğunu ve şefkatini kuşa benzeterek "yuvayı dışı kuş yapar" sözü
yukarıda bahsi geçen deyimle atıfla ne anlama gelmektedir

Bu söz insanın çelişkide olduğunu ispatlamaz mı?

Efkârlanıp düşünceye dalmış bir garibana" angut gibi ne düşünüyorsun" diyen bilir mi
angut' diyen

Bilir mi angut'un düşüncesi neden

Ve insan...!

Ayak numarası kadar yer işgal edip düşüncesi ve eylemleri kadar dünyada var olduğu
halde...

Et kemik ve nefes alıp verdiği kadar var olduğunu unutup dünyaya sığmayan

Deryaları bir yudumda içip bitireceğini sanarak kendisine deniz oluşturmaya çalışan

Daha yok mu diye toprağı avuçlayan

Çöle salan bencil benliğini

Veya gül dalında arayan sevdiğini

Farklı farklı simalar
Renk dil ırka ayrılmış
Farklı düşünlerle
Farklı yaşam tarzlarıyla hep aynı yolun yolcusu insan...!
Bir eğitim kurumunda anne kucagında yeni alınmış günahsız sabilerin sevinçleri
heyecanları
Veya
Bir parktaki eğlenceleri ağaçlardaki serçe sesleriyle bütünleşmez mi?
Kanatlanıp uçmaz mı çocuklar coşkudan

Ben insanın hüznünü güvercin matemine benzetirim
Ayrılıklarda kanatlarını aniden düşürüveren
Ve hayata dair korkularını, can telaşını güvercin ürkekliğine... bir alıcı kuş saldırdığında
yüreği yerinden çıkarcasına atan

"yalnızlık Allaha mahsustur" insanın insana
İnsanın diğer canlılara ihtiyacı var

Ne kadar çoksa kanat sesi varsa göğünde
Huzurun hudutları genişler
Gün batımında

Nerede bir yürek ağlıyorsa
Mutluluk eksik uçar
Yarım kanatlı kuş gibi
Semalarında

.....
Bir için birlik için bütün canlılarla
Ağaç dikelim
Kırlara bayırlara
Çiçek ekelim
Barut kokan dağlara
Belki bir yürek konaklar dalında...!

...

Arap Kurt

Kuş yuvası

her Şey bir anda olmuş
ters yüz etmiş fırtına
kuş yuvasını

sabah uyandığımda gördüm
kuşun; yavrularını nasıl aradığını

Arap Kurt

Kuşlar ve kirazlar

inip inip kalkıyor serçeler
alev alev yanan
bahçemdeki kiraz ağacına

ve
bandırdılar dudaklarını en al'ına
kuşdiliyle şarkı söylediler
sevgililerine
sanırım az sonra tadını çıkaracaklar
çalı çırpıdan saraylarında

ince dudaklı serçeler
uzun uzun ötüştüler
kiskandırıracasına
serçe olmak geldi içimden onları görünce
mümkün müydü acaba

baktım,düşündüm.
hak verdim bu sevinçlerine
hayran kaldım
doyasıya sevişmelerine

koca bir kış geçmişti üzerlerinden
dışarda kalıp üşümüşlerdi
tiپیye tutulmuşlar
çaresiz kalmıştı cılız bedenleri
aç açıkta kalmışlardı bilirim
bunlar bahara kalanlardı

şimdi kıpır kıpırdı
buz kesen yürekleri

kış yorgunu bedenleri
tekrardan cıvılcıvılcı ötüşleri
hop oturup hop kalkıyordu yürekleri
oh be ne güzel
kiraz/lı dudaklarla öpüşleri.

(Günbatımı düşleri...S.106.107)

Arap Kurt

Kutlu doğum yağmuru

meleklerin göz yaşı
Muhammed'in nuru
Şefa'at olup indi
yağan nisan yağmuru...

Arap Kurt

Kuzeyde kalan duygular

taş taş iken bir yanı sevinç
kuzeyinde taşta bitmiş arzular
yeşil yosun tutmuş
gün görmeyen duygular
.....

Arap Kurt

Kül pişmanlığı

aşık yüreğini dağlarsa ateş
hüzünle karılır dökülen her yaş
kendi ettiğine ağlarsa ateş
küldeki pişmanlık kârdan sayılır

kılavuzu dildir sitemli sözün
farkındadır yaren ettiği nazın
bülbul de terk eder gülleri güzün
sabırda sükunet ardan sayılır

vefa derki yeter aldığıım yara
riya firçasında ak olmuş kara
ey kutsal sevgili bezensen nura
sadıkta sadakat birden sayılır

yine gelir turna eski yuvaya
iğde kokusunu sunar havaya
kurulan hayaller değince aya
nevbahar gelişi yardan sayılır

Arap Kurt

Külü öpmek

zamanın en zamansız yerinde
cennetten kovulan kadın
kanıma girdi

...
ve
bir el uzandı içimdeki cana
ki
bir Allah vergisiydi
almak istemesem de bu kaderi
sanırım annemden dolaydır bu çektiğim cefa
boyun eğmişliğim ondandır belki
ateşten doğan kül gibi...

...
cehennem diyor annem
ne kadar şen olsa/m da
aşkın bittiği yere

şimdi
külü öpmek zamanıdır
ölümü öper gibi
o kızıl dudaklarınla...

(günbatımı düşleri...s.109)

Arap Kurt

Mağlubiyet

mağlubiyet; çaresiz kalmaksa
yağmur sağanağında
ne işe yarar elimle tutamadığım
gökkuşuğı renkli şemsiye

Arap Kurt

Mahcup

kibrit çöpünün başını öne eğmesi
çıkardığı yangınların mahcubiyetindedir

Arap Kurt

Mancılık Eğitimi

deniz kıyısına
dağ eteğine atar taşı
peki, insan ne yapsın akıldan yoksun başı

Arap Kurt

Masumlar hapishanesi

hüküm giymiş hayaller kelepçelenmiş düşler
gölgeler firar etmiş maviye hasret kuşlar

aşkın gözü kör olmuş en güzel sultan sağır
kalbin ritmi bozulmuş onun cezası ağır

ışığı sönmüş gözler eritemez demiri
tuzak üstüne tuzak örümceğin emiri

iplik kara bağlarken iğne tünel kazıyor
gecenin üçü olmuş şair şiir yazıyor

ellerde üç el tesbih sabır her bir tanesi
bedenler bırakılmış ruhtar hapis hanesi

yıldızlar yorgan olmuş taş üstünde bebekler
duygular ayaklanmış kutsal sabahı bekler

Arap Kurt

Maydanoz

kimi alim, kimi cahil
her konuya müdahil
maydanoz ve nane
insan bu
her dilde, bin bir hikaye

Arap Kurt

Mecnun

senin adına seni düşünmek
zorlamak aklın sınırlarını
ve
bir adım öteye geçmek

öyle bir hal ki bu
delilik; ateşte yalın ayak yürümek

(günbatımı düşleri...sy.67)

Arap Kurt

Medeniyet Ringi

çok seslilik diktatörün korkusudur,Liderin ise sevinci

Arap Kurt

Metro Durakları

şehrin mahzenine açılmış kapılar
yer altında yön arayan
karıncalara benziyordu insanlar
ve
düşüncelerine tutsak
bedeni şartlı yolcular

bir o yana
bir bu yana
yaklaştıran, uzaklaştıran
umut taşıyan metrolar

...
her durak arası bir soluklanma/dır aşk
kimilerinin ömrü geçerken farkında olmadığı durak

Arap Kurt

Mezar taşı

geldik. gideceğiz etme acele
kendinde değilsin nedir bu telaş
ölümlüler kafa tutar ecele
ömrünü özetler mezardaki taş

hayat denen oyun köşe kapmaca
avinin peşinde döner atmaca
yıkık virane de tüter mi baca
ısıtmaz garibi üşüyen ateş

taşlarda zikreder kader yazanı
gelenleri görür bilir azanı
günde tam beş vakit dinler ezanı
bir tek Yaradana boyun eğen baş

baba, kardeş dostlar; taştaki yazı
her duadan sonra içimde sızı
neylerim sensizken baharı yazı
umudu dondurur gelen kara kış

ey kurtoğlu söyle taşa toprağa
ve vaktinden evvel düşen yaprağa
eşkiya gönlüne yurt olan dağa
sen öldükten sonra doğar mı güneş

Arap Kurt

Morcivert

mor menekşe dalında
mor benekli kelebek
rengarenk dünya varken
kim ister ölmek...

Arap Kurt

Muhsin yazıcıoğlu'na...Güle güle yiğidim

can havliyle doğrulmak isterken
düştüğün yerden

izlerini sayıyordun
üstüne basıp geçen atların!

ve
hala canlanmasını bekliyordun
sessiz
soğuk
riyakar
yalancı
iki yüzlü insana benzeyen putların!

...
haydi güle güle yiğidim
seni bekliyor milyonlarca şehidim

(günbatımı düşleri...sy.110)

Arap Kurt

Muhsin yazıcıoğlu'na...gök bakışlı kartal

bir garip yiğidin feryadı yükseliyordu mamak'tan
burası çok soğuk
"üşüyorum anne"
mamak betonlarında

...
kuşlar tüyünü bıraksın üstüne
kurtlar cesaretini
bütün annelerin duası ısıtsın yüreğini
alperenlerin şahadet parmağı gösterir yolunu
gök bakışlı kartala

...
dağların devrilsin maraş
dağılsın tipi sağan kara memeli bulutlar
bitmesin tükenmesin umutlar
aydınlansın ufuklar
dualarımız seninle; gök bakışlı kartal

(günbatımı düşleri...sy.111)

Arap Kurt

Mumya tanrıçalar

düşün!
ve hatırla
hatırladığında ağlayacaksın...

...
ve
öptüm

bendeki de deli cesaretiydi
hiç bir şeyden korkmuyordum
vesselam
ama sen
dirilmekten korktun

ve
öptüm
kızıl kanlı dudaklarını
hayata döndün yeniden

...
çığlık çığlığa
koşup geldiğinde
çıplaktın
sıyrılmıştı bedeninin
tutsak olduğun
kolalı sargıdan
kanlıydı ellerin
"öldürdüm" dedin
kaçıp gelmiştin bana
öldürdüğün hayattan

arsızdın
çürümüş etleri çiğnerken
aldığın hazzı gördüm
rengi solmuş gözlerinde
arsızlık damarlarına işlemiş olmalı ki
hayattasın
aynı hayatta
cesetlerle

sıkı sıkı sarıl
ölü bedenlere
sakın uyanma
sakın! ha

uyandığında
arzusuz kalacaksın...

Arap Kurt

Mutluluğun üçlüsü

cennetten bir köşeydi
otobüsün arka beşlisi
sen
ben
ve aşk
mutluluğun üçlüsü
ne güzel yolculuk ederdik

başımızda dikilirdi muavin
kolayı vardı uzaklaştırmanın
sık sık suya gönderirdik

(hayaL defterinden)

Arap Kurt

Mutluluk

...
ey içimdeki isyanlarla beslenen ayna
biliyorum mutlu olacağım
seni kırıdığımda...

Arap Kurt

N ü a n s

kaldırımında gölgeler bulutlar yere ağar
gece kuşundan dinle karanlıkta amanı
ne cennet ne cehennem arafta hiçlik doğar
şehir bacalarının gümüş renkli dumanı

sessiz sessiz ağlayan yıkık virane evler
kayan yıldız öfkesi güle sıçrar alevler
kelebek görünüşlü yarasa olmuş devler
ancak dua dağıtır bu kasvetli zamanı

beynimde davul sesi düşün eder zebani
günahlarım canavar ruhum bana yabancı
yuvalarında gözler kör şeytandan şeytani
eşikte bekler köpek melek incek anı

senden bir yer isterim uzanıp yatmak için
sürün atlarınızı basıp üstümden geçin
incitmeyin kalbimi kabrime çiçek saçın
beni bana bırakın toprak emerken kanı

ölüm girdi fikrime kaybolan güle yazdım
ne kendimden bir fazla ne de kendimden azdım
kanayan tırnaklarla şaire mezar kazdım
Azrail bedenimden çekip alırken canı

Arap Kurt

Nakarat

kaldırım taşlarına düşen ıslak ışıklarda
ve
düşüncelerim isyana dönerken
ıslanır gözlerim

pişmanlıklarımı geceye söylerim
ay şahit olsun isterim
bilmeni isterim
duyuramam
gömerim keşkeleri kuytulara!

geçmişin boş sayfalarına dahi adını yazdım
artık gailem yok senden
ve gelecekten
ölüm kadar gerçek
ölüm kadar yakınsın
sakın ha sakın
uzaklaşma benden

yolumda
tenimde topraksın
izlerini silemediğim
ırmak misali akan gözlerin/deyim
bilirim...

sen anlarsın
ben anlatamam
aklımı sererim yollara
aklımı dağıtıyorum yıldızlara
toplayamam
aklım yaralanır düşüncelerim düşerken
yorulurum
yine seni anlatamam...

ben seni anlatamam
oysa sen anlarsın beni
hem de en deli halimi
cinnete dönünce yokluğun

uzun zaman oldu
ne canım diyebildim
ne de aşkım
aslında bunlar bir söz
veya dil alışkanlığı
belki de sevginin imgesi
şiiirlerin
şarkıların
süsü
tuzu biberi...

sen şiiirleri
şarkıları boş ver

yanımdayken hasretim
yürek yangınım
gözlerimdeki sürgünümsün
her gidişinde ölüm olur ayrılığın
dilimin ucuna gelir yutarım
gitme kal
diyemeyişim

ama
her an benimlesin
ezberimdeki nakarat/ım

(Günbatımı düşleri...S.114-115)

Arap Kurt

Ne desem sana çocuk

bu kadar candan isteme beni
hayal kırıklığı cam kırığı gibidir.
nereye elini atsan
nereye baksan
bir yanın acır

bu iyi mi?
kötümü bilmiyorum?
düşlerini boyaladığımı söylüyorsun
oysa ben düşüncelerimin esiriyim
ne çok şey vaat etmişim sana çocuk
indirsem kırılacak bir şeyler
sırtlayıp götürmeye gücüm yok
omuzlarımdaki yükün altında eziliyorum
bilemezsin

şevkini kırmak istemem
şen olduğun kadar yaşadığını biliyorum çünkü
ne desem sana
ne desem hiç!
şen ol çocuk
şen ol
çiçekten çiçeğe konan kelebek

umut almak
umut vermek
bir gönülde yer edinmek
bu iyi mi
kötümü bilmiyorum
bildiğim bir şey var ki
yüküm
yüküm, çok ağır
karıncalar kadar olmasa da
terliyorum
bazen buz
bazen ateş akıyor başımdan sanki

nedense
her yol mezarlığa çıkıyor
o yolda ben
sürekli bir şeyler taşıyorum
ölen insanlar
ölen aşklar
açılıp, kapanıyor mezar
onlar dünya değiştirirken
gücüme gidiyor burada yapayalnız kalmak
geride kalanları teselli etmek
ne kadar da zor

ne desem sana çocuk
ne desem hiç
sevincini elinden almak istemem

seninde bir uçurtman olmalı elbet
ipi uzun
kuyruğu rengarenk
her şeyi unutturup
seni buluttan buluta gezdirecek

Arap Kurt

Ne kadar?

tomurcukta bir ağacın düğünü, bahar
hazanın sarı renginde ölümü tadar
gül kurusunda dünü arayan bülbül
sahi bülbülün kalbi ne kadar?

Arap Kurt

Ne oldu sana

göl yüze hazan gelmiş
sonbahar erken olmuş
ölümlü sonu görmüş
ne oldu sana gülüm

kısalımış uzun boyun
kader oynuyor oyun
duyun anılar duyun
ne oldu sana gülüm

nerde siyah saçların
çiçek çiçek taçların
hükmü bitmiş güçlerin
ne oldu sana gülüm

gözüne perde inmiş
sırtına ağrı binmiş
toprak kokusu sinmiş
ne oldu sana gülüm

dile destandı adın
sen ki sevdiğim kadın
bak yine garip kaldın
ne oldu sana gülüm

kurtoğlu senden farksız
biçare evsiz barksız
bahaneler gereksiz
ne oldu sana gülüm

Arap Kurt

Ne olursa olsun

varsın olsun hayat; günlük güneşlik
sunduğu nimetten balından bıktım
topraktan toprağa şu yalan dünya
nefsimle kavgalı bir yola çıktım

(günbatımı düşleri...sy.117)

Arap Kurt

Neden Olmasın

olmaz denilen ne varsa olur
ister kısa olsun ömür
isterse uzun
insan yaşadıkça olanı biteni görür

her şey yürür
su yürür
toprak yürür
gündüzde güneş
gecede ay yürür

olmaz denilen ne varsa olur
dağ
dağda kar
ağaç kökleri üstünde yürür

sevinç
heyecan
umut
damarda kan yürür

bu günlerde
efkar duman duman
acı
keder
ağrı
ve sancı iç içe
gözlerimde yaş
bağrıma bastığım taş
içimde ateş yürür

Arap Kurt

Nefis belası

rüzgâr kanadına yüklem seni
bilmem ki nereye atar leşini
uykusuz geceye eklem seni
siyah katranına katar düşünü

binlerce kez öldün yine dirildin
aklın köşesine gelip kuruldun
yetmiyormuş gibi birde yoruldun
ummana anlatsam çatar kaşını

her şey döner dolaşır döner kendine
acaba nefsim senin derdin ne
harami suç bulmaz kendi kendine
öldüm pahasına satar dişini

duygu değil senin ki doyum açlığı
dolduramadın karnındaki boşluğu
o imtihan için verdi güçlüğü
şeytanla bir olur yutar aşını

Arap Kurt

Neler oluyor usta

bir kez gönlümüzce gülmedik diye
söyle kahrımızdan ölsek mi usta
engelleri bir bir koymuşlar diye
söyle yolumuzdan dönsek mi usta

imrensek güneşe; gecede aya
yıldızla süslenmiş mavi semaya
hayat denen yolda kaldıksa yaya
pervaneler gibi sönsek mi usta

bir tarafı ağır; boş diğer yanı
tümünden günahlara vermişiz canı
çölün ortasında sattık kervanı
tahtadan bineğe binsek mi usta

sıktıysa kalbini dikenli teller
yaktıysa elini tuttuğun eller
geri dönüyorsa sunduğun güller
arının balına sinsek mi usta

yedik bol keseden kısa zamanı
bil ki tane dökmez garip harmanı
ve yalan dünyanın yalan devranı
başımız dönmeden insek mi usta

delikse cebimiz dökülür hepten
neye yarar sırtta ibrişim cepken
bırak bahaneyi al unu ipten
aynaya bakıp da gülsek mi usta

Arap Kurt

Nemi bilir, gamı bilmez duvarlar

ey duvarlar duvarlar
nemi bilir
gamı bilmez duvarlar

Arap Kurt

Nihayetim

onca umut ekdim de, yeşertemedim ölü
ekip almak istedim, ateşten gonca gülü

zaten derdim de çoktu, üstüne dert ekledin
kendi kendime yüküm, bir de hicran yükledin!

karda açan kardelen, istemez ki güneşi
suda coşan nilüfer, suya döker göz yaşi

bencileyim garibim, garip gönül yoldaşi
kullar bilmez derdimi; dağlar taşlar sırdaşi

gözlerim açık gider, bırakmaz beni ezel
beklerim son nefeste, ecelim den önce gel!

selam size ey dostlar, bu benim hikayemdir
bir ömür tükenirken, bir ömür yenilenir!

(Günbatımı düşleri...S.125)

Arap Kurt

NinNi

bu gece çok işim var
yağmurun döktüğü çiçekleri toplayacağım

sende ninni söyle yanıbaşımda rüzgar
zaman vurgunu gönlüme sabaha kadar

Arap Kurt

Noktasız imgesiz

imgelere boğdurmam seni
hiçbir soru işareti yok şiirimde
asla nokta koymam sona
gördüğüm gibi olmalısın
bildiğim gibi
için aynı
dışın aynı

acaba
veya
nedenler olmamalı
sen diye başlar
sen diye bitiririm
senin olmadığıın dünyayı boş imgelerle doldurur muyum

Arap Kurt

Nöbetler

umut fakiri gönlüm sensiz viran olurdu
uyku bilmez gözlerim geldiğini görürdü

görürdü bir zamanlar beklerdi gelişini
demek ki unutmamış umudun ölüşünü

uykuya dalıp gitmek doldurmuyor boşluğu
düşüme kâbus uğrar unutturur kuşluğu

benim belalı başım taşa değdi bilmeden
saçlarıma kar yağdı bir kez dahi gülmeden

gecelerin sırrını eren bilir sabaha
kalbine mukayyet ol aşk girmesin bir daha

damarımda dolaşan ateş renginde nehir
dünyanın tadı kaçtı neye dokunsam zehir

sürsem yaralarım turna verse bir telek
bu çark zalimin çarkı una çevirirdi felek

telleri pasa teslim aşık sazı gibiyim
ölü balıklar yurdu denizlerin dibiyim

başımdaki ağrıyı hâlâ dindiremedim
uçurtmam gökte kaldı tutup indiremedim

kurtoğlu kimse bilmez dertli bilir derdini
elalem düşün eder boşa yorma kendini

Arap Kurt

O kAdAr

oruç kadar aç
toprak kadar tokum

ezan kadar sese
namaz kadar duaya muhtacım

sadaka kadar fakir
su kadar uykusuzum

tuz kadar tatsız
sevgi kadar yetim
senin kadar yalnızım

.....

Arap Kurt

Oğullarım

.....oğullarım; bahadır ve alperen'e

sabahlamayan bilmez gözlerin çilesini
aşkı öğrendin amma bilmedin hilesini
yüreğinde mi duydun feleğin sillesini
kalbin kalbime benzer özünü seviyorum

sınıf sınıf ayırmış yaradan kullarını
soytarı başı çeker dalkavuk izler onu
adamlık sende kalsın erdeme varır sonu
kaşların yaya benzer gözünü seviyorum

bahar geliyor oğul yine güller açacak
şenlenecek gülistan kelebekler uçacak
nisan yağmurlarını güvercinler içecek
gülüşün aya benzer yüzünü seviyorum

oğul dedimse oğul bal akıyor dilinden
yetimler ekmek yesin yumuk yumuk elinden
huzur sevgiden geçer dönme emi yolundan
manidar sitemini nazını seviyorum

sakın ha tasalanma Allah olsun yanında
insan gibi yetişsin yavruların seninde
önce insan diyorsa peygamberin dininde
kılavuzun Kuran'ı cüzünü seviyorum

Arap Kurt

On iki Eylül'e

ey içimde dolaşan sızı
gençliğimin hırsızı...

...
sizin parkalarınız vardı
bizim bağrıaçık mintanlarımız
sıcaktı döşünüz bağrınız
biz üvey evlattık
üşürdü her yanımız...

toprak sahada top oynardı
suya sabuna dokunmayan millilerimiz
size ardına kadar açtı kapılar
biz hep dışarıda kalırdık
neden/siz
evinden, köyünden
kopup gelmiş Türk gençliği
aslında garibandık hepimiz

ve aynı mahallenin çocukları
birimiz bir sokakta öldü
öteki sokakta diğerimiz
bir sizden
bir bizden asardı
adaletli devlet babamız!

zaman aynı zaman
aynı oyun sergileniyor
formaları değiştirip
şimdi yeşil sahada millilerimiz
hatta halı döşeli dört bir yanımız
tribünlerde yoksul halk
ve
bizim evlatlarımız

...
çin, bildiğimiz kızıl çin
kıyım devam etmekte
moskof aynı moskof
hâlâ kin gütmekte
kapital aynı kapital
Müslümanı Müslümana kırdırmakta
değişir mi yahudinin zihniyeti
her yana ateş atmakta

hiç birşey değişmedi dünden bu güne
sadece üç beş kuruş sahibi oldu
kullanılan fukaralarımız!
zalim gücüne güç kattı
mazlum yine mazlum
yirmi birinci yüzyılda
değişmedi kaderimiz...

Arap Kurt

Onarılmaz sancılar

görmek gerekir
çift çekirdekte kalbi
ikiz vişneler

...
mevsim vişne mevsimi
aklıma düşüverdin
duyuyor gibiyim damarlarımdaki nefesi
ve kızıla boyuyorum ellerimi

bakmayın yumruk kadar et parçası olduğuna
yumruk yemiş gibi içimize oturduğuna
ne çok kelebek süzülür
ne çok kelebek gömülür odalarına

ve insan
tahayyül ederken efsane aşkların hikayesini
ne çok sevgili büyütür gözünde
ne çok sevgili uyutur dizinde,
ömrünü öğütürken gönlünde
ey kalbini kazan define avcısı
ne çok pişmanlık
ne çok keşke çıkar
hepsi birer antika gibi paramparça
göz yaşı çeşmesinde

ve dahi içinde büyüttüğün âlem
ne çok seni anlatır
ne çok anlamaz kimseyi
sızım sızım sızlanan kelimeleri
dışa vurduğunda

uçsuz bucaksız çöl, ne çok yakarır yağmura
mis kokular barındıran İrem bağları
ne çok pür neşedir nefesine
bitmek tükenmek bilmez
bir el tutamamış çocuğun istekleri
ne çok koşar sana
ne çok ayakları takılır
kılcal damarlarına

iç kanamalar bundandır işte
yüzünden u/mutsuzluk düşerken bin parça
karşılışır, çıktığı yolda
selam verip selam almayan
gerçeğin soğuk yüzüyle

ki;
en kötüsü
kendi içine yüzükoyun kapanmak
ağlamak yıllarca kendi haline...

Arap Kurt

Orhan Veli Kanık'a...Haiku...Çukur

ve şiirlerin
dillerden düşmez oldu
utansın çukur

Arap Kurt

Ödünç Aldığım Renkler

mevsimlerden ödünç aldığım renkler
gözümü,gönlümü boyar
nar ağacı
salkım söğüt
iğde çiçeği
uğur böceği
aceleci kertenkele
sabır küpü karınca
yer
gök
su içmeye inen ürkek üveyik
güneşin saçtığı ışık
ey gönlüne küsen aşık
gökyüzünün deli halleri
ağlayan bulut
konuşan rüzgar
bitmeyen umut

yaşamdan ödünç aldığım renkler
gözümü,gönlümü boyar

aynanın arkasında
toprağa benzeyen yüzüm
ellerim
ayaklarım
sonumun habercisi, sanki
bu davete icabet etmeyecek gibi
elim çiçeksiz
geri geri yürüyor ayaklarım
giderayak, isteksiz

aydan
yıldızdan mahrum
karanlığa esir olan duygular
yuvasız kuşlar
yağmur yağarken
kuruyan otlar
derdiniz beni aldı
tasanız bana kaldı
haberiniz var mı?

tomurcukta bir ağacın düşünüyü, bahar
hazanın sarı renginde ölümü tadar
gül kurusunda dünü arayan bülbül
sahi bülbülün kalbi ne kadar

mevsimlerden ödünç aldığım renkler
biri birer solar
gökkuşağı doğmayacaktır bir daha
çünkü kapıda biri var
gelen, ölümün habercisi değil mi?
işte geldi

buldu kader
kimse yok
denilebilir mi?

Arap Kurt

Öfke

aklıma ziyan
kabına sığmayan öfkem

ben kendimi yedim bitirdim
hiç eksilmedi gölgem...

(Günbatımı düşleri...S.116)

Arap Kurt

Ölüler

gittiler
dertleriyle birlikte gittiler
kendileri gibi dertleri de öldü
oysa; benim derdim hala hayat/ta

Arap Kurt

Ölüm

bir tufandı geldi geçti
gelme/di ölüm
varsın beklesin çukur

Arap Kurt

Ölüme Aşına

ölüme aşına kelebek gibi,unuttukça hatırladığımsın

Arap Kurt

Ölümün adı yok

rüzgar dahi tasarruf ederken kendinden
nefesimi boşu boşuna tüketiyorum
gün gelecek nefes gerekecek
çünkü ölüm nefes tükenince gelecek

öyle ki
ferahlığı ayrı güzel
öfkesi her şeyi kökünden söker
dur demeye kalmadan
kendini atıyorsa boşluğa bir kuş
rüzgar kol kanat gerer
biliyorum bu intihar değil
özgürlüğe uçuş

ben yapmaya kalksam bunu
uzatmaz rüzgar elini
bahanesi hazırdır
ağırlığının yer çekimi

şimdi anlıyorum
taşlar neden kanatsız
ruhsuz
ve
cansız

ömür biçilmeyince taşa
ölümün adı yok...

Arap Kurt

Ömür dediğin

kulların alnında nice yazgılar
dile gelir gözde, gamlı ezgiler
buruk tebessümdür yüzde çizgiler
aynadaki suret ömür dediğin

birbiri peşine takılır bulut
sıgmaz bu aleme çizilen hudut
geceyi terk eden ay gibi, umut
gönüldeki vuslat ömür dediğin

terkedip maizi gidiyor zaman
hep ırakta tüter hayal/i duman
ufuk çizgisinde ayrılık yaman
içimdeki gurbet ömür dediğin

(Günbatımı düşleri...S.57)

Arap Kurt

Ömür denilen resim

bir anlam veremedim dünyanın gidişine
her şey mevladan dedim karışmadım işine

var olmak kader ise yok olmak neyin nesi
dimağı yırtan çığlık gece kuşunun sesi

yerle gök arasında sanki eziliyorum
unuttum başkasını kendime üzülüyorum

sorular soruyorum cevapları da soru
bir eğrinin içinden acep çıkar mı doğru

taşı toprağı suyu avuçlarıma aldım
her maddeden bir zerre manadan yoksun kaldım

birbirini itekler aynı dalın meyvesi
sıra sıra başaklar Hakka dönük kıblesi

tomurcukla başlayıp hazanla biten mevsim
zamanla sararıyor ömür denilen resim

avcı avın peşinde mor dağları aşırır
dağların kızı reyhan yollarımı şaşırır

güvercin kursağında süte dönüşür tane
sevginin terk ettiği yarasa yurdu hane

sevinç ile tasayı aynı kaba dolduran
sen ağlayan gözleri arkasından güldüren

hülyalara dalınca kabus korkusu sarar
öyle bir şey ki hayat yiten hayatı arar

dökülen her damladan neden ürperiyor su
nedensiz ölünmüyor pusu üstüne pusu

bir anlam veremedim dünyanın gidişine
her şey mevladan dedim karışmadım işine

Arap Kurt

Ömür kadar kısa şiir

suya yazdığım şiirler bir yana
en çok rüzgarın götürdüğü şiirlerime üzülüyorum

aslında şiir; toz olup savrulmakla eşdeğer
yitmek bir nevi
ayrışmak insanlardan
küçük hayatları büyütme belki

sıkıca sarılmak hayata
bir mısradan
ya da bir heceden tutunmak gibi
umut gibi
aşk gibi
sevgi gibi
ölüm gibi

uyumak ve unutmak
bir umuda esir olmak ne kötü

uykuda görülen düşünce
unutulanı geri getiriş
Hatırlatmak diyorum ben şiire
Ömrümüzün ne kadar kısa olduğu hatırlatmak
Öyle ki yaşamak; ömür kadar kısa şiirlerle avunmak

Arap Kurt

Öze özlem

öze özlem: denizdeki derinlik
öze özlem; yayladaki serinlik
öze özlem; çiçek olur gelinlik
öze özlem; gecedeki yarenlik

öze özlemimdir gurbette sitem
öze özlemimdir türküde makam
öze özlemimdir dildeki kasem
öze özlemimdir yerinde matem

öze özlemim ki uykuda ölüm
öze özlemim ki rüyaya gelim
öze özlemim ki rüzgarda elim
öze özlemim ki sükutta dilim

öze özlemimdir özden oluşun
öze özlemimdir topraktan gelişin
öze özlemimdir kışı silişin
öze özlemimdir bülbül gülüşün

...
özlemini yüklenir gider bu can
özlemler kara toprakta alır dem

Arap Kurt

Padişahım sen çok yaşa

sağlığına duacıyız
sakın ha oturma taşa
biz sűrűnmeye razıyız
padişahım sen çok yaşa

Arap Kurt

Palyaço

yapraklar dökülünce ağaçtan
dalları birer sapan çatalı gibi
kuşlar gittikten sonra
ortaya çıkmış olması
gizlenen niyetin görülmesi sanki

bir serçenin o çatala yuva yapması
ne kadar tuhaf
kendisini vuracak silahın namlusunda
yavru büyütmesi

hayat işte bu
gelişkiler ülkesi
varlığıyla mutlu olduklarımızın
yokluğundaki yıkıntı
düşe kalka ilerlerken
önümüzde hedef
arkamızda mazi
bir yanımız sevinç
diğer yanımızda sıkıntı

gülmek ve ağlamak
arka arkaya içimizden geliyorsa
bu yaptığımız
yaşamak için
palyaçoluk değil mi?

Arap Kurt

Park yapılmaz

deLiLİK parayla mı
acaba
götürsem kendimi
uzatsam boylu boyunca
musallaya
eminim biri gelir
dua okur başımda
bir diğeri çekirdek çıtlatır karşımda

neden rahat yüzü göstermezler ki
kendi rızasıyla ölmüş deliye
dürtükleyip kaldırır
eli değnekli
park yasak diye

La havLe!

Arap Kurt

Perdesiz

bütün t lleri perdeleri sıyırmak istiyorum
hayata baktığım pencereden
yalın ve sade olmalı her şey

bıktım usandım
yanılgıyı
gösterişli tüllere sarılı görmekten

Arap Kurt

Racon

racon kesmek
cahil toplumlari diri tutmak için başvurulanan bir yöntemdir
korkaklığı ve cehaleti örtbas ettiği sanılır çünkü.

Arap Kurt

Reis

dünyada bir hal var reis; sanki devran ters dönüyor
nur yüzlü analar yasta; yanan ocaklar sönüyor
kayboldu kelebekler sır; kara örümcek türüyor
birileri aç yatarken ayak şarapla yunuyor

bunlar nasıl işler reis, kimi kimden soracağız
mazlumun ahı yeredir, el bağlı mı duracağız

kader mi yazgımı reis; eldeki nasır kanıyor
içten gelen bu ezgiyle; artık ciğerler yanıyor
fare üredi her yanda; kediler kurtluk yapıyor
alın teri boşa gitti; emeksiz kaymak yeniyor

bunlar nasıl işler reis, kimi kimden soracağız
mazlumun ahı yeredir, el bağlı mı duracağız

(günbatımı düşleri...S.112)

Arap Kurt

Rubailer...1

bu sabah gülümsedi taşların arasından
güne hüznü bulaştı kırmızı karasından
rüzgar değer incinir ince belli gelincik
şu varlık âleminin yarası yarasından

Arap Kurt

Rubailer...10

çıkıp gelse insanlar zamanın gerisinden
ayakkabı giyseler karınca derisinden
rubai yazar mıydı bu devrin zilletine?
Hayyam'la karşılaşır sorardınız kendinden

Arap Kurt

Rubailer...11

dilde elde bir kara sürüyor sağa sola
çaldığı elma için çentik atıyor dala
münafık mı müşrik mi inanan belli değil
birbirini beğenmez ahkam keser kul kula

Arap Kurt

Rubailer...12

dünya denen bu hanın köşe taşı şimdilik
kader çarkında tane ne sonuncu ne de ilk
hor görenler öğrensin kıymetlisin kıymetli
inşa eden ustanın vazgeçmediği helik

Arap Kurt

Rubailer...13

halimi arz etsem hal bilmez ağyar
bu canı üzse de sahiplenir yâr
o gün sinesinde kopar kıyamet
göçüp gittiğimi nasılsa anlar

Arap Kurt

Rubailer...14

tebessüm etsem de içten gülemem
dilimin ucuna gelir söylemem
inan ki yanardağ kaynar içimde
eriyip aksamda git/me diyemem

Arap Kurt

Rubailer...15

inan ki üzümedim vedasız gidişine
kader denen yazgının karışılmaz işine
çığlık çığığa uçan göçmen kuşun kaderi
ölümünden gayri engel, engel yok dönüşüne

Arap Kurt

Rubailer...16

söndür ateşini ey deli gönül
içten içe yanışın hayra alamet değil
dumanla hemhal olup uzaklaşır aşk
gül yangınlarına nasıl dayandı bülbül

Arap Kurt

Rubailer...2

ne olur gözlerini kaçırma benden
neden yüzün çevirdin sevgili neden
ardına gelmeye mecalim yoktur
ayrılık acısını içirme gözlerinden

Arap Kurt

Rubailer...3

bir tohum çatlıyordu eğildim kulak verdim
sanki elleri vardı toprağı iter gördüm
yavaş yavaş doğruldu bakındı etrafına
ölüpte dirilene diğeri alemi sordum

Arap Kurt

Rubailer...4

zormuş aşk imtihanı insan için deneyim
canan anı mı ister benim değil vereyim
şu aldığım nefesin kıymeti yoktur amma
merhamet et kuluna cansız nasıl seveyim

Arap Kurt

Rubailer...5

ey güzel Allah'ım bunca nimeti verdin
insan denen mahlukun önüne sofraya serdin
yedi içti tıkindı yine inkarı seçti
tövbe kapısını açıp cehenneme set gerdin

Arap Kurt

Rubailer...6

ateşteki öfkeyi yanarken gördüm
sönmez denen yıldızı sönerken gördüm
çok bilmişlik değil bu farkında olmak
suyun içinde suyu yanarken gördüm

Arap Kurt

Rubailer...7

aynı gün aynı yerde bekliyor olacağım
aşka dargın aşığın gönlünü alacağım
duydum ki gözlerine uykular haram olmuş
uykusuzluğa çözüm inan ki bulacağım

Arap Kurt

Rubailer...8

kaybolan eşya gibi kendini arar mı insan?
bulduğuna sevinip sıkıca sarar mı insan?
işe yarar ne varsa çıkarmışlar içinden
kendi cenazesini kendi yıkar mı insan?

Arap Kurt

Rubailer...9

bilmem ki ne beklersin düşünmeyen kelleden
kelle başına vergi alınır mikelleden
boynuzları sökülmüş birde dişi dökülmüş
hâlâ medet umarsın dili çıkmış kelleden

Arap Kurt

Rüzgar...söz

rüzgarın hırsı(şiddeti) vardır.hissi yoktur. neyin ne olduğunu ayırt edemez

Arap Kurt

Sabaha karşı

-sabaha karşı-
gecenin ikisinde
şiiirlerimle konuşuyorum
eski şiiirlerimle
kırk yamalı bohça gibi
her taraftan sökölüyor cümleler

unuttuklarımı hatırlatıyorlar
hatırladıkça unuttuklarımı
nedenini soruyorum
gecenin ikisinde
susuyorlar
nedense...

Arap Kurt

Sahipsiz gerçek

Bal içinde bir damla zehirmiş
Aşk denilen yuttuğum yalan!
Tezattan tezahür ederken keşkeler
Dudaklarıma kilit vurdurur sır

Beni hayata bağlayan kaygılarımla
Ve; var oluş sebebim ölüm
Ki; giderayak geride kalanlarla yaşamak

...
Ey yalın ayaklı
Baldırı çıplak gerçek
Ne kadar garipmişsin
Ne kadar kadersiz
Kime anlatmaya kalksam seni
Ya hoşgörüsüzümdür
Yâda hissiz.
Oysa; vicdanımın yeminidir vefayı yaşatmak

Tek başına ölümle boğuşurken sen
İşte bu noktada doğar sancılı yalnızlık
Arkasından göbeği sana bağlı
Gereksiz adam

Ve aykırılık denilen olgu
Anadan üryan...

(gün batımı düşleri...S..123)

Arap Kurt

Sahipsizlik... söz

sahipsizlik; gökteki yıldızlara bile sahip çıkamamaktı bir zamanlar,baba.

Arap Kurt

Saklı gözyaşı

hâlâ anlamadın değil mi?
palyaço neden boyar yüzünü...

Arap Kurt

Salyangoz kabuğu

şimdi bir salyangoz kabuğu gibiyim
anlam veremiyorum içimdeki boşluğa
ne kadar yalnızlık şarkısı varsa
getirip dolduruyor rüzgar kulağıma

Arap Kurt

Sancılı bekleyiş

bir çift göz
hibe ediyorum
ağlamayı unutmuş
gögün yüzüne

ve
ellerimi açıp bekliyorum
doldurur mu acaba
göz çukurlarını
rahmetiyle...

Arap Kurt

Savaş Haikuları

2Haiku

kan kokusuyla
ağıt getirir rüzgar
kum gibi ölüm

kanlı gözyaşı
hiç sebepsiz akar mı
hikaye uzun

Arap Kurt

Savaşçı

yaptığım bütün savaşları kaybettim
ama her defasında bir korkumu yeniyordum...

Arap Kurt

Sayıklamalar

bilmeni istiyorum
şimdi ben
yapraklarından ayrılmış ağaç gibiyim
üşüyorum yalnızlıktan
ve sadece anılarım var
bedenimi sıcak tutan

sürekli bir şeyler söylüyorum
kendi kendime
ısınmak için
seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum

Arap Kurt

Sebep

düştüğü yerde değilsen
neden ağladığımı sorup yorma kendini
gözyaşımanın ucunda sebep
biliyorum göremediğini

Arap Kurt

Secde

uzunca bir zamanın ardından
doğaya çıktım
toprakla buluştum
kimyamı değiştirdi toprak kokusu
zihnimi açtı rüzgar

unuttum,gamı kederi
meydan okudum
boş bulunca meydanı
hiç bir şeyin anlamı yoktu
ve de kıymeti
bilmem ki dünyanın kaç kuruştı ederi
birtek olan yaratanı andım
bir de kaderimdeki seni sevgili...

ayaklarım yerdeydi
alnım toprağa değdi
başım göğe erdi...

Arap Kurt

Selamı sabahı kesmek

"Merhaba küçük kuşlar merhaba / Nedir bu sessizlik hani selam sabah? " - M. C. Anday

Selâm, kelime olarak; huzur, barış, sağlık ve iyi dileklerini sunma anlamlarına gelir. Selamlaşmak; insanların karşılıklı olarak birbirlerine sağlık, huzur, güven ve barış dileklerinde bulunmalarınıdır.

İnsanlar toplum halinde birlikte yaşamak zorundadır. Birlikte yaşamının temeli sevgi ve saygıdır. Bu nedenle toplumsal yaşamda insanların birbirlerini sevmesi, sayması ve bunu davranışlarıyla göstermesi çok önemlidir. Günlük yaşamımızda bu sevgi ve saygıyı ortaya çıkaracak, geliştirecek davranış biçimleri vardır. Selâmlaşma bir ilişkiyi başlatan, sağlamlaştırıp pekiştiren önemli ve güzel bir davranıştır. Karşımızdakine ilgimizi, sevgimizi, saygımızı, nezaketimizi göstermenin en iyi yoludur. Bu nedenle selamlaşmak günlük konuşmalarımızda en çok kullandığımız sözcüklerden biridir.

Selâm verdiğimiz kimseye; Onun için iyi dileklerde bulunduğumuzu, dost olduğumuzu, ona güzel duygular beslediğimizi, iyi niyetli olduğumuzu ifade etmiş oluruz. Aynı zamanda ona ilgi gösterdiğimizi, değer verdiğimizi de belirtiriz.

Günlük yaşamımızda yaygın olarak kullandığımız çeşitli selamlaşma ifadeleri vardır. "Selamün aleyküm(Allah'ın selamı üzerine olsun) ", "iyi günler", "merhaba", "iyi akşamlar", "günaydın", "iyi çalışmalar" "İyi dersler", "Hoşça kal", "Hayırlı sabahlar veya hayırlı akşamlar" bunlardan bazılarıdır.

Maalesef günümüz insanları bırakın birbirinin iyiliğini istemeyi, paylaşmayı, bölüşmeyi Allah'ın selamını dahi verip almaktan imtina eder duruma gelmiştir.

Siyaset, dinî anlayışı şekillendiren, anlayışları birbirinden uzaklaştıran en önemli etkenlerden biridir. Siyasi amaçları olan biri, dini doğru anlamaktan çok, kendi güttüğü siyasete en yararlı bir şekilde nasıl anlaşılması gerekiyorsa o şekilde anlamayı tercih etmektedir. İnsanların siyasi eğilimleri ve amaçları birbirinden farklı, hatta birbirine muhalif olduğu için her siyasi grubun dini anlayışları da farklı olmaktadır.

Kimi insanlarda lider olma ve diğer insanlara hükmetme arzuları yoğundur. Yönetimler kendi halkının barış ve sükunet içinde yaşamasını, yönetimlerine karşı itirazların ve isyanların olmamasını ister ve halkta barışsever, hoşgörülü, mütevekkil bir dini anlayış oluşturmaya gayret eder.

Muhalif olan kimseler de yönetime kendileri geçmek için mevcut yönetimin din anlayışını geçersiz sayar, kavgacı, başkaldırıcı, savaşı bir anlayışı yaymaya çalışır. Bir gün başarılı olur da tahta geçerse, o da eski yönetim gibi halk içinde barışı, sevgiyi, hoşgörüyü öne çıkaran bir din anlayışını yaymaya çalışacaktır. Nedeni amaç için araç kullanılmış fakat toplumda kopma noktasına gelen insani münasebetler ancak bu şekilde yatıştırılıp ve iktidarın süresi de ona göre zamana yayılır.

siyasetin güdümünde ortaya çıkan din anlayışları sağlıklı değildir. Çünkü onda amaç, dinin ne demek istediğini anlamak değil, siyaset doğrultusunda din anlayışını şekillendirmek, daha açık bir şekilde söylersek dini kendi amacına göre kullanmaktır.

Son zamanlarda sosyal ilişkilerdeki kısırlığın sebebi birbirimize olan güvensizlik, kendimizi özgürce ifade edemememizdir.

Ayrıca toplumu kemiren hastalıklar
Kibir ve riya

İnanç zayıflığı
Açgözlülük, bencillik
Doyumsuzluk, ego sorunları
Kompleksler ve bundan doğan arızalar
İnsanlarda açık bulduğun yere saldır düşüncesi
insanların zevklerine, düşüncelerine, varlıklarına saygı göstermeme, çokluğun olması
gerekeni kendi fikirlerine göre herkese dayatmaya çalışması.

Bu nedenler bu toplum hayatında kutuplaşma, kamplara ayrılma ve insanların birbirlerine olan tahammülsüzlüklerini gün yüzüne çıkarmıştır. Gün gelecek insan derdini anlatacak insan bulamayacak.
artık bilgisayarlar, televizyon, çeşitli insan gerektirmeyen eylemlerle ahbablığın yeri doldurulmaya çalışılacaktır.

Toplumsal dayanışma toplumun kurum ve kuruluşlarıyla ortak değerlerde birleşmesi ve birlikte hareket etmesidir. Yaşamımızda toplumsal dayanışmanın çok önemli bir yeri olduğunu artık anlamamız gerekmektedir. Çünkü iyi yaşamamıza yardımcı olacak hareketlerden birisi dayanışmadır.

İyi bir başarı için çevre faktörlerimizi de iyileştirmek zorundayız. Çünkü insan sosyal bir varlıktır. Çevresindeki tüm olaylardan direk veya dolaylı etkilenir. Bu etkileşme insana zarar verdiği gibi zirveye çıkmasına da yardımcı olur. Dayanışmalar sayesinde toplumlar ve ülkeler kalkınır.

Kendi başarısızlığımız eğer bir toplum içinde olumsuz etki yapıyorsa oturup, düşünüp nerede neden hata yaptığımız irdelememiz gerekmektedir. Kısacası, birbirimizin gözünü oyacağımıza, pozitif dayanışma içerisinde olsak, hem kendimiz hem çevremiz hem de ülkemiz bundan faydalanacaktır.

Bireylerin beraber hareket etmeleri elbette ülkemiz için çok faydalı olur, buna en güzel örnek Kurtuluş Savaşıdır. Birlik ve beraberlik içinde olan toplum kendi kendini yönetir, dışarıdan müdahalelere izin vermez. Karşılaşılan sorunlar daha çabuk çözülür ve gelişmek için gerekli şartlar kolayca aşılır.

Ez cümle; toplum olarak bir dayanışma birlik ve beraberlik içinde olmalıyız. her şeyin sahibi olabilirsiniz ama insanlık ve onun gereği olan insanca yaşamak için Allah'ın selamını ve sıcak bir merhabayı hem kendinizden hemde başkalarından esirgemeyiniz...

Arap Kurt

Sen Çok Yaşadostum

Kendinle kalırsan kalan yıllarda
her anda huzur bul an yaşadostum
tüketme ömrünü çıkmaz yollarda
vuslatın atına bin yaşadostum

ne sana yakışır nede şanına
yoktan yere girme aşkın kanına
intizar edemem yazık canına
ününe yakışır ün yaşadostum

her şey amma her şey elbette fani
kader böyle imiş kul olmaz kani
dost ile ölüme giderdin hani
anılarla kalıp dün yaşadostum

kapılıp ta hırsla kıyma kendine
bozulan düzenin gelir dengine
boyama ufkunu matem rengine
güllerin içinde gün yaşadostum

sitem sana değil bendeki sana
helallik vermişim dünyadan yana
mutluluk hakkındır iç kana kana
gençlik yıllarına dön yaşadostum

(günbatımı düşleri...S.70)

Arap Kurt

Sen hiç...söz

ıŖıđı bulmak için gecenin zifrini kazıdın mı hiç...

Arap Kurt

Sen üzölme

güzel günlere uyan
sen kalbini ferah tut çocuk
zalimler nefsinin öfkesiyle savaşıyor

şafak söker gün gelir
Allah büyük,Allah bilir

Arap Kurt

Senden önce

senden önce karıncalar gelecek kabrime

Arap Kurt

Serçeler

gözler ölümü seyrederken
kekeme çaresizliğindedir
uyur uyanır dalar gider

buzdan bir parça
ağız içinde dil
kulak vurdum duymazlığı seçer

bu gece
saçak altında üşüyecek serçeler

Arap Kurt

Sessizlik...söz

bir anda bütün acılar dinliyor.kendi ateşine düşünce insan...

Arap Kurt

Sevdiğim

kelebek imrenip sineye yatar
dağlarım zambak eksen sevdiğim
göz yaşım ummana rengini katar
her mevsim zemheri yoksan sevdiğim

garip yolcularız yıkılmış handa
nefesler emanet özümüz kanda
aşkına talibim iki cihanda
nefsimi ateşte yaksan sevdiğim

kulu kula böyle Allah yakmışsa
kara gözleriyle mahzun bakmışsa
serseri gönlüme paye takmışsa
gözlerime perde çeksen sevdiğim

çok zorluklar varmış çıktığım yolda
gamzeli gülüşün kırmızı gülde
kırlarda gezerken ellerin elde
ceylan edasıyla baksan sevdiğim

boy veren gelincik bahtıma benzer
sevda türküleri dilinde anzer
papatya dalında bir aşık gezer
daima seviyor çıksan sevdiğim

Arap Kurt

Sevginin gücü

turna vurmak günahtır
haber getirdiği için sevgiliden...

şimdi sormak isterim
sevginin gücünü ne kadar diye
g  yolunda bir turnayı
hangi sevgi döndürür yolundan geriye

Arap Kurt

Sıkı sıkı sarıl

hiç bir garantimizin olmadığını bilseydik
çıkmaq için sabaha
sevdiklerimize sıkı sıkıya sarılırdık
göremeyecekmiş gibi bir daha...

Arap Kurt

Sızı

bir sızı başlar tan zifiri yıkarken

...

şabahı beklerken eskiyen gece
aynada yıllanan yüzüme benzer
hasret ağdını saklayan hece
aniden ıslanan gözüme benzer

şimdi rüyalarım karmakarışık
yırtmıyor geceyi beklenen ışık
her dem intizarın vurduğu aşık
ölüme direnen özüme benzer

Arap Kurt

Silinecek şiirler.

gül goncası yere düşse
kıymet bilen yerden toplar
şeyda bülbül güle küsse
yeri göğü hüzün kaplar

öyle ki
her bayram olmadığın gibi
yanımda olsan
umudum olurdu en azından
gelecek diye avunsam

ellerinden öpsem
sen beni öpme/sen
ne şeker isterdim
ne de harçlık
sevincimdem
susup susup ağlasam

yazarım söylerim burkulur içim
ne idi günahım ne idi suçum
dedim ya doymadım ben sana açım
içime attığım yutkunmalarım

derin yaralar açar
sancılı uyanışlar
çocuklar ağlıyorsa
silinmeli şiirler

her bayram olmadığın gibi
yanımda olsan
umudum olurdu en azından

bak yine çocuklaştım
sensizlikle tanıştım
yokluğuna alıştım
bayram olmuyor bayram

Arap Kurt

Sinsi Rüzgar

geleceğini önceden haber veren fırtınalardan korkum yok.
ahh şu sinsi rüzgar yok mu
işte o hasta eder beni

bir arkamdan vurana karşı çaresizim
birde kalbimden vurana karşı...

Arap Kurt

Sis

feryatla figanla kısıldı sesim
dilimde yıllanan sus'u kaldırdım
hırçın köpek gibi hırlarken nefsim
mananın üstünden sis'i kaldırdım

Arap Kurt

Sizi Unuttular

"Öğretmen, bir kandile benzer. Kendini tüketerek başkalarına ışık verir"

Atatürk.

Geçtiğimiz hafta kutladığımız 24 Kasım Öğretmen Günü' ne mensubu olduğum Milliyetçi Hareket Partisi adına davetliydim. Öğretmen adayı olan üç çocuğumun babası olarak ta orada bulunmam gerektiğini düşünmüştüm. Programı hazırlayan ilçe milli eğitim müdürlüğüne ve görev alan lisenin müdürüne, öğretmenlerine öğrencilerine ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Görsel ve duygusal bir kutlama töreni idi Lakin beni üzen ve programa alınmayan şehit öğretmenler için bir dakikalık saygı duruşunun yapılmaması oldu.

Tören başlayıp İstiklal Marşı'ndan sonra konuşmalara geçildi ki o esnada protokolde yanımda oturan okul müdürü arkadaşına eğitim şehitleri için neden saygı duruşunda bulunulmadığını sordum. Kendisi de bilmediğini söyledi. Belki bu tavrı köşemde yazıyla değil de orada yerinde salonda yapmalıydım ama Şöyle de bir gerçek var! birileri huzur ortamı ve kamu düzeni sağlamak adına çeşitli fedakarlıklarda bulunduğunu söylerken, benim orada bulunduğum konum itibariyle bunu dile getirmem bir provokasyon(kışkırtma) olarak algılanacağı gibi tepki görüp haklıyken haksız duruma düşme ihtimalini de düşünerek bu eylemden vazgeçtim.

İsterdim ki, Devlet ve Milli Eğitim Bakanlığı görevdeyken terör ve deprem nedeniyle şehit olan öğretmenler adına bir dakikalık saygı duruşunu bir genelgeyle il ilçe milli eğitim müdürlüklerine göndermiş olsunlar! Ve o ana kuzularının aileleri arkadaşları da isterdi. Biz bilemeyiz ancak ve ancak onları büyütüp besleyen o acıyı yaşayan bilir. Her öğretmenler gününde yavruları için gözyaşı döken anaların aklından, kalbinden hiç çıkmıyorlar oysa!

Evet, bu ülkede PKK terör örgütünün özellikle doksanlı yıllarda yüzlerce öğretmeni şehit ettiğini ve köy okullarını yaktığı biliyoruz. Bu millet bu kadar unutkan olamaz ve bu denli tepkisiz duyarsız kalamaz.

Bu da gösteriyor ki, Ahde vefa denen olguyu unutmamız veya unutturulmuş Şimdi soruyorum. Ne oldu? Görmek istemeyince yok mu oluyor? Konuşmayınca söz etmeyince, bu vampirliği ve kan emiciliği, vahşiliği ve zorbalığı PKK yapmamış mı oluyor? Nasıl sineye çekiyorsunuz da bir dakikanızı ayırıp saygı duruşunda bulunmuyorsunuz? İki çift laf edemiyorsunuz O aziz vatan evlatlarının ruhuna bir Fatiha gönderilmesine engel oluyorsunuz!

1993 yılında Tunceli'nin Meşeyolu köyünde öğretmenlik yaparken katledilen Nevzat Akdemir, Hasan Aydın ve Hamza Çetin'in katledilmesi çok acı olmuştu. okulun son günü.. İşlerini bitirmişler, yola düşecekler artık. Lakin köylülerle arasında derin muhabbet gereği bir gün daha kalmaları gerekir. Okul da küçük bir yemek toplantısı yaparlar. Ne olursa bu nedenle olur. Oradan geçen silahlı bir grup öğretmenleri öldürür, okulu da yakar.

Bir zamanlar on bir kadrolu öğretmenin görev yaptığı Meşeyolu köyünde, çocuk sesi duymak ne mümkün. Köye hakim tek ses. Ölüm sessizliğidir artık."

Evet, sizi unuttular! Çıkarları gereği, korkudan, çeşitli endişelerden dolayı sizi unuttular, unutmak zorunda bırakıldılar göz ardı ettiler. Günümüz insanının manadan çok maddeye,bir şeyin özünden çok şekline,yada başındaki emredenin iradesine göre hareket ettiğini düşünürsek,çokta yadırganacak bir durum değil aslında...

Ama bilmeliler ki; "İnsanı ihmal eden her ideoloji, kendi yarattığı nesil tarafından boğulmak mecburiyetindedir." -Nazan Bekiroğlu-
sözü nasılda güzel izah ediyor toplumun içinde bulunduğu durumu

Öğretmenlik, bedeli hiçbir maddi karşılıkla kıyaslanmayacak kadar saygın; sınırları, okul ve sınıf duvarları ile tarif edilemeyecek kadar ağır sorumluluk isteyen; sevgi ve fedakârlık üzerine kurulu, özel ve kutsal bir meslektir.

Tarih boyunca kendine özgü niteliklerini, önemini ve değerini kaybetmeyen ve bundan sonra da kaybetmeyecek bir meslektir öğretmenlik. Öğretmene ve öğretmenlik mesleğine ne kadar çok değer verilse, ne kadar çok önem verilse yine de azdır. Çünkü değeri ve önemi sınırlarla çizilemeyecek kadar yücedir öğretmen ve öğretmenlik mesleği.

Fakat şu da unutulmamalıdır ki; öğretmenlerimizin ve öğretmenlik mesleğinin her 24 Kasım'da kelimelerle ifade ettiğimiz saygınlığını kazanabilmesi, hak ettiği değer ve öneme kavuşabilmesi, ancak onlara ve mesleklerine yapılan yatırımların artırılması ile mümkündür.

Öğretmenin hayat standardının yükseltilmesi, çalışma şartlarının teknolojik gelişmelere de ayak uydurularak iyileştirilmesi, onlara ve mesleklerine hak ettiği saygınlığı kazandıracaktır.

Teröre kurban verdiğimiz, eğitim şehitlerimize bir kez daha Allah'tan rahmet diliyor, her birini saygı ve minnetle anıyoruz"

Ruhları şad, mekanları cennet olsun... Amin

Arap Kurt

Sokak lambası

hiç birşey değişmedi
sen gittiğinden beri
günler ayları
aylar yılları kovaladı
bir iki takvim eskidi sadece

zaman her şeyin ilacı değilmiş
zaten bu söz
züğürt tesellisi
baştan sona düzmece

gün geçtikçe çoğaldı
noktaların hakim olduğu boşluk
içinden çıkılmaz hale geldi
cevabı sende olan bilmece

keşkeler kentin kuytu sokaklarında
pişmanlıklar köşe taşı gibi sabit
sokak lambalarının yalnızlığını bilir misin
gölgesi ıssız
kendi karanlığını dahi aydınlatamıyor
ışığı arkasına düşmeyen çaresiz

Arap Kurt

Soma

kazmalar indi yüreklere
yüreklerimizi oydu...
yoksulluğun koyu rengi
ancak bu kadar beyaz olurdu
çorapları yırtık adam
ölürken de onurluydu...

bu devirde
kir bulaşmışken dört bir yana
bütün dünya hayran kaldı
"çizmelerimi çıkarayım mı" diye sorana...

Arap Kurt

Soma vurgunu

ocaklara düştü ateş
anlamsız doğuyor güneş
üç çocukla dul kalan eş
yanar mı yanmaz mı söyle

her gün inerdi mezara
yiğidim geldi nazara
gelecekti bu pazara
gelir mi gelmez mi söyle

şehadet şerbeti içti
ekmek için candan geçti
kor ateşli bir yol seçti
söner mi sönmez mi söyle

tünellere doldu duman
tedbirsizlik ayan beyan
can,candan gittiği zaman
döner mi dönmez mi söyle

kurtoğlu ki ruhen yorgun
insanlığa hepten kırgın
yetim hakkı ile vurgun
yenir mi yenmez mi söyle

Arap Kurt

Sonbahar

toprağın derinliklerine iniyor karıncalar
salyangozlar çekilirken kabuklarına
çiçeklerde kelebek kaderi
el ayak çeken börtü böcek
gölün derinlerinde oynaşiyor balıklar
güz gülleriyle hasbıhalde arılar

ve
göğün yüzüne elveda yazıyor turnalar
bütün varlıklar aynı dili konuşuyor nihayet

Arap Kurt

Sonbahar

ve...
her daldan bir turna kalkar
uçar gider yapraklar
yine geldi son bahar

Arap Kurt

Sonbahar titremeleri

güze dayandı mevsim bulutlar göğü sardı
yağmurlar üşütüyor nisanda tadı vardı

kış kıymet gelmeden börtü böcek çekildi
ağaçlarda bir telaş yaprakları döküldü

serçeleri titretir gecelerin ayazı
yuvasız gariplerin duyulmaz ki avazı

teslim etmez canını güz gülleri direnir
bırakıp giden bülbül sadakati öğrenir

belki ister istemez buza meylettir sular
zirvede beyaz örtü kalmaya karar kılar

kırlangıç göç yolunda kargalar şehre indi
gece kuşu uykuda yarasa hakim şimdi

bahçemde kelebekler yer yeşildi gök mavi
hamak keyfi başkaydı unuttururdu evi

duygular üşüse de demek ki yaşam budur
hayatın evreleri türlü cilve doludur

(dörttekimdebudurumalacadadonuyorum)

Arap Kurt

Sonra

ve
neden sonra
çoğaldıkça yarına uzanan yol kırıkları
sonrasından vazgeçiyorum hayallerimin
kendi akıbetinden korkan kahin gibi...

(Günbatımı düşleri...S.124)

Arap Kurt

Sordun mu?

sabır verilmiş taşa
beyaz yakışır kışa
göç eden göçmen kuşa
nedenleri sordun mu

sırrı kilitli neden
acep pişman mı giden

Arap Kurt

Sorgu

gıpta edilir mi sahte duyguya
hırsın ile öfken çekmiş sorguya
nefsinin hükmüyle vardın yargıya
yâr sandığın dünya yâr olmadı mı?

cezası biter mi münafık kulun
kapı eşğine serilen çulun
bekleyeni olmaz kapanan yolun
yoldan çıkan gönlün yol almadı mı?

ve gök sancılanır ay doğururken
zamanı tüketme gel çağırırken
gece telaşlanır gün ağarırken
günlerin içinde gün kalmadı mı?

Arap Kurt

Sorular

bu eller kimin?
ya bu
karanlığa yatmış duygular

kahretsin
neden
neden uyandırdın ki beni bu kabustan
bırak ta intikamını alsın sorular
sorular
sorular
sorular
cevabını sorgulayan sorular

ve
mermeri delen damlalar gibi
beynime nokta nokta kan damlar

(günbatımı düşleri...sy.26)

Arap Kurt

Söyleyeceklerim var günbatımına

- sen yoksun
tadı, tuzu yok
günbatımlarının -

dur, gitme ömrüm
söyleyeceklerim var.
çünkü
içimde kaldı bir şeyler

istemeye istemeye
dökülen kiraz çiçeği gibi
yokluğum fark edilmiyor bile
bu bir nankörlük mü
telaş mı
ne çabuk vazgeçiyor
çiçeğinden
meyveye duran ağaçlar
oysa
bu gün,
yarın
dost mu
düşman mı bilemeden
bir kurtçukla hemhal olacaklar

ayna mı arasam
görmek için
başıma gelecekleri
otun çöpün içinde
acaba
ne geçer elime bilmiyorum
yüzümdeki hüznü
yaklaşan güzü
hissetmekten başka

bu nasıl bahar böyle
şimdiden içime oturdu
bir kara bulut
sabah ayrı
öğlen ayrı matem yağar
kirk ikindi sağanağına karışırken akşamlar

hani ayakların altından
kumu alır götürür ya su
işte onun gibi
derin bir boşluğa düşme hissi bu
haberli
habersiz
usul usul oyuyor sinsi zaman
değil mi ki;
göz göre kazılıyor
mezar denilen ebedi mekan...

Arap Kurt

Sözüm kendime

üşüyorsa ellerin,diğeriyle ovuştur
başındaki telaşı,sabır ile buluştur
nefsindeki açlığı,inancınla savuştur
kibirlinin içine,binlerce şüphe düşsün...

Arap Kurt

Sözüm ruhuma

bilsem ki;
dünyayı ısıtan güneş
ruhumu da ısıtacak
çıkartırdım gökten...

Arap Kurt

Sözüm sana...

geceye yükledim bütün vebali
yalnız bırakan o ellere sözüm
görmez oldu gözüm mah-ı cemali
ahraz akşamlara dillere sözüm

korkuyu öğretti serçe nefesi
boyumdan büyükmüş bu aşk hevesi
huzur vermez oldu yağmurun sesi
ummana götüren yıllara sözüm

akıl kârı değil kuşa özenmek
dikenin yok sayıp güle bezenmek
ölümlünün derdi ölümü yenmek
maddede ki mana güllere sözüm

düğümlendi yollar çıkmaza doğru
baş tacı edildi kıvrılan eğri
vefa adınadır yaptığım çağrı
mazinin geçtiği yollara sözüm

toprağın gururu tohumun aşkı
virane dünyada neyerim köşkü
ufkumu kararttı duyduğum kuşku
tutmadan kırılan dallara sözüm

kurt oğlu dağa çık yurdunu ara
duvarlar sağırdır kızma duvara
dünya var oldukça kapanmaz yara
kadir kıymet bilmez kullara sözüm

Arap Kurt

Sual

bitip tükenmez ki insanın zulmü
bu neyin telaşı bu ne kargaşa
baharı getiren sadece gül mü?
dikenin yok saymak isyandır haşa

Arap Kurt

Suçlu gölgeler

maksat yakayı kurtarmaksa g nahtan
bütün deliler muaftır yaptıklarından

aklım her defasında mağlup ederken yanlışı
bir çocuk saflığında düşünmem istenir benden
sanki bütün kötülüklerin sebebidir gölgeler
insan denilen mahluk varken

(günbatımı düşleri...S.122)

Arap Kurt

Suçüstü

göklerin
ve
yerin
mutlak sahibi
işaretler gönderir
sura üflemeden önce İsrail

devler masalda uyuya kalır
uyutulanlar ansızın uyanır
koru gider
cesaret gelir

bu bir mahşer belirtisidir
şeytan deliye döner
kin kumar tanrılar

kurt ulur
yankısı kaplar alemini
kızıl elmanın kızılığını andırır gök
ay doğar
yıldızı önüne alır
"Bayrak" olup dalgalanır

gününü gün
gecesini gece edenler
suçüstü
yakalanır

çan susar
ezan okunur
"Allahu ekber "

Arap Kurt

Sus

susa durur alem su/s gelir dile
gecenin dilinden ağıt dinlerim
kavrulur yüreğim aşk gelir dile
kandırmaz yağmurlar susar inlerim

Arap Kurt

Susku

ateŖi avuçlarıma
kelamı dudaklarıma haps ettim
ve
sustum

ta ki...
köleler üstün gelene dek efendilerine

(günbatımı dŖleri....sy.25)

Arap Kurt

Sürpriz

senden önce yağmur geldi
uzun süre birlikte yürüdük
ben sırlı sıklamdım
onda aynı inat

ne sığınacak saçak altı
ne de elimde şemsiye vardı
hazırlıksız yakalanmışım
zamansız gelişine

benim kisi
bir gül hışmı
ne kadar direne bilir ki
yele karşı
boyun eğer kaderine

senden önce yağmur geldi
uzun süre birlikte yürüdük
her tanesi
değip yaralarına
iniyordu derine...

Arap Kurt

Şafağı bekle çocuk

yine bir gülümsemeye musallat oldu gece
bilmez miyim,her yıldız bir buz parçası
ki
kanımı dondurur sebepsiz intiharları
kendi armağanını kendi çalan hırsız
oysa,tutkumun arsız dilencisiyim
bütün verdiklerini elimden aldı vicdansız

şimdi geleceğe gülme zamanıdır
nasılsa geriye dönüp geçmişine ağlayacaksın

şafağı bekle çocuk
zorda kalsa da yüreğin
ay güneş doğuracak az sonra
belki bir kelebek çıkagelir tanla
kim bilir kanatlarında saklıdır özlemin
bütün acılara ilaçmış,ak saçlı süt anne
karşılıksız sevgi ve şefkatiyle
ey sonsuz merhamet sahibi
ne olur
merhametini esirgeme

aldırma çocuk
aldırma hayat denen dipsizliğe
yaşadığın her anıda tatlısın ömrün
umut utkun olsun
gökten öte

ışıldasın gökkuşağını doldurduğun gözlerin
üzülme gidenlere
bırak da her gül vakti geldiğinde solsun...

(Günbatımı düşleri...sy.22)

Arap Kurt

Şair üşümesi

güneş saklar yüzünü bulutlar perde perde
mevsimlerde vefasız çare olmuyor derde
yine hazan başladı yine yürek sancısı
dökülürken her yaprak dala kalır yangısı

şair üşümesi bu sanki tutmuyor kollar
şimdi yolcudan mahrum sevdaya giden yollar
şu gözlerim yoruldu ufku arşınlamaktan
vazgeçmiyor anılar kalbi kurşunlamaktan

bir zamanlar dediğin ayrılık ifadesi
aşka aşık gönülün değişir mi kıblesi
kapılar kapansa da gözüm arkada kalır
vedaların tasası deli gönlümü alır

(günbatımı düşleri...sy.23)

Arap Kurt

Şantaj....söz

demokrasinin ve adaletin yerini şantaj ve tehdidin alması, toplumu çok bilinmeyenli denklemlerle karşı karşıya bırakır

Arap Kurt

Şehitler ÖLMEZ

dile geldi
dağlar taşlar dile geldi
bülbul vazgeçti sevdasından
arılar bal vermez oldu
karınca işi bıraktı efkarından
selama durdu tabiat
şanlı şehide

bir kahraman gidiyordu
tüm ihtişamıyla
bulutların himayesinde
yağmur öfkeyle karışık ağlıyordu
kan vardı göz yaşlarında

toprağın oğlu gidiyordu
uğruna öldüğü sevgiliye
aç bağırını kara toprak
sar sana gelen kuzunu
her şeyi bıraktı sana geldi
öp.! pak alnından sevgilini...

Arap Kurt

Şehitler ÖLMEZ...2

zamanın ötesine geçtiler
dağları
nehirleri
şafakları aştılar
gözlerden irakta
mevla ile buluştular

hudutsuz umutları
korkusuz yürekleri
mazlumun âhı
ak saçlı anaların onuru için vuruştular

ne önemi var
canın
cananın
dünya denilen varın
imanı göğüslerinde
elleri kınalı kuzuların

asla ine girmez başları
dost, düşman iyi bilir
er meydanında yapılan savaşları
semada süzülen kartallar gibi
çakal ulumalarına aldırılmaz kurt bakışları

zamanın ötesine geçtiler
gök kuşağını sancak yapıp
bir cennetten
bir cennete koştular...

Arap Kurt

Şifa...söz

insanlar; bir aktar dükkanının raflarındaki bitkiler gibidir,ruhunuza iyi gelenlerde şifa bulursunuz...

Arap Kurt

Şiir olsun

şiiir yazdım kor ile
serinledim kar ile
muhabbetim yar ile
mevsimlere sor beni

bez mi elest ezelim
göl bağıında gazelim
biraz hüüzün süzelim
aşk yolunda yor beni

hazan girdi gönlüme
çentik attı ömrüme
ayaz değıdi böğrüme
yelden evvel sar beni

serçe yuvası saçak
uyku gözümde kaçak
iki ağızlı bıçak
sayıklatma vur beni

kurt oğılu geldin göze
yorgunluk indi dize
bu dünya kalsın size
gider iken gör beni

Arap Kurt

Şiir Tadında Söyleşi...Arap Kurt

Su Gibi_ Sizi tanıyoruz ama yinede bizlere kısaca yaşam hikayenizi anlatır mısınız?

Arap Kurt_

1965 Çorum Alaca doğumluyum. İlk orta ve lise tahsilimi Alaca'da tamamladım. Üç sene iktisat okudum.. Sonra ticaret ve tarımla uğraşmaya başladım.

Su Gibi_ Şiir yolculuğunuz nasıl başladı?

Arap Kurt_

Çocuk yaşlarda başlayan mani türkü şiir hevesim, daha sonra şiir yazmaya dönüştü.. İlk şiirimi orta sonlarda yazdığımı hatırlıyorum. Çok önemsemeden yazdığım bir şiirdi.. Daha sonra internet ortamının sağladığı fırsatla şiir bilgi ve becerimi geliştirdim.. Halen antoloji.com'da ve bazı gazete ve dergilerde şiirlerim yayınlanmakta..

Su Gibi_ Etkilendiğiniz şair ve yazarlar oldu mu? varsa kimlerdir?

Arap Kurt_

Necip Fazıl, Mehmet Akif, Karacaoğlan ve uzun yıllardan beri şiir ve edebiyatla haşır neşir olan Salim Kanat'tan şiir hususunda faydalandım.

Su Gibi_ Şiir akımları, şiirde biçim, öz konusunda neler söylemek istersiniz?

Arap Kurt_

Serbest ve her türlü duygu ve düşünce aktaran tüm akımların şiirlerini buldukça zevkle okur yararlanırım. Şiir olsun yeter. ayırım yapmam.. Edebi kurallara uygun, sanat değeri taşıyan ve insanlara bir şeyler veren özü ve fikri ön planda tutan şiirler daha çok hoşuma gider. Kuru şekil bence yeterli değil.

Su Gibi_ Niçin şiir yazıyorsunuz?

Arap Kurt_

Rahatlamak için. Yazdıkça kendimi buluyor, insanlara da bir şeyler verdiğimi hissetmek bana haz veriyor.

Su Gibi_ Türk Şiiri ve edebiyatının geleceğine ilişkin düşünceleriniz nelerdir?

Arap Kurt_

Çok iyi düşüncelerim var. Çünkü, yeni nesilde iyi kalemler görüyor ve umutlanıyorum. Bunlar, gelecekte iyi şeyler yapacaklar. Dünya çapında isim yapacak kalemleri görmek beni mutlu ediyor.

Su Gibi_ Şiirin yaşam felsefenize kattığı anlamlar nedir?

Arap Kurt_

Ya yaşadıklarımı yazmak yada yaşamak istediklerimi yazmak isterim. Yazdıklarımı yaşamak da isterim. Şiir, kağıt üzerinde kalmaz, hem yazanı hem okuyanı bir yerlere götürmeyen şiir şiir değildir. Şiirin de adam gibi ayakları yere basmalı. Mısralar havada uçuşmamalı.

Su Gibi_ Şiirde gerçeklik ve soyutluk hakkında düşünceleriniz nedir?

Arap Kurt_

Gerçekçilik ön planda tutulmalı, şair gününü yansıtmalı okuyucu ve geleceğe.. Fikrî ve toplumsal olarak bir muhteviyatı olmalı şiirin. Soyutluk da bir araç olarak abartısız biçimde şiirin amacına hizmet etmelidir şeklinde düşünüyorum.

Su Gibi_ İnternetin şiirsel gelişime etkisi var mıdır?

Arap Kurt_

Çoğu imkan ve fırsat bulamayan yetenekli kalemler internet sayesinde kendilerini gösterme imkanı buldular. Bunlardan biri de benim. Keşke daha önce bu internet

imkanı olsaydı diyorum. Kitaplarına birçok şairin şiirlerini okuma fırsatı da cabası.. Bu soruyu sormak bile icap etmezdi..

Su Gibi_Şiirde kelimelerin gücü hakkında düşünceleriniz?

Arap Kurt_

Şair kelimelere dans ettiren kişi demektir. Bir enstrüman çalan kişi telleri konuşturuyorsa şair de kelimeleri konuşturmalı..hatta harfleri bile..

Su Gibi_Şiirde duygu yoğunluğunu bütününe yansıtmayı nasıl başarabiliriz?

Arap Kurt_

Kompozisyon kurallarının meşhur giriş, gelişme, sonuç ilkesine riayetle bu başarılabilir. Bu, bir şair için zor olmasa gerek.. Bunu yapamayan şair ham demektir daha.. Usta şairlerden yardım alabilir bu konuda.

Su Gibi_Şiir kitap satışları neden yazım edebiyatına göre daha düşüktür, sizin yorumunuz nedir?

Arap Kurt_

Türk insanının geninde şairlik ve türkü severlik olduğundan ve şiirlerde genelde bu duygu ve düşüncelerle yazıldığından şiir kitapları fazla rağbet görmüyor.. Bizde herkes zaten az çok şair.. Farklı bir şiir kültürümüz var.Şiir konusunda bir ön yargı var; hepsi ayındır veya benzerdir diye düşünülüyor, bir adam bir şiir kitabıyla ömür boyu hemhal oluyor ama yeni çıkan şiirlere dönüp bakmıyor..

Su Gibi_Şiirlerde tematik çalışmaya önem veriyor musunuz?

Yoksa konular kendiliğinden mi oluşuyor ve tematik baktığınızda çalışmalarınıza seçimlerinizdeki yoğunlaşma hangi konulara?

Arap Kurt_

Geneli tematik.. Kendi hayat felsefemi içeren şiirler yazıyorum. Şiirlerimin her biri değişik konularda ama bütünü bir araya gelirse kendime has bir tema oluşuyor.

Su Gibi_Zaman içinde değişime uğrayan dil yapımız için ne düşünüyor sunuz?

Arap Kurt_

Gördüğüm kadarıyla bazı arkadaşlar çağdaşlık adına dili katlediyor. Kimileri ise eskiye özenerek dili zorlaştırıyor, anlaşılmaz hale getiriyor. Asıl olan güncel olan lisanın şiirlerde kullanılması olmalıdır.. Anlaşılmayacak bir dille yazılıyorsa, şiir kime nasıl hizmet edecek..

Su Gibi_Şiirde gelmek istediğiniz yer nedir?

Arap Kurt_

En azında çalışmalarımın bir kitapta toplanması amacım.. Aşırı üst düzey heveslerim bulunmuyor.

Su Gibi_Sevdiğiniz bir şiiri bizimle paylaşır mısınız?

Arap Kurt_

Güze inat

.....Can dostum'a

Bir adım

Bir adım daha attım

Benden ileri

Bir adımım kalsa da benden geri

Bir elim
Bir elimde sert esen hazan yeli
Bir elimde güze inat tutuyorum kırmızı gülü...

Bir sen vardın
Bir de senden kalan anılar
Bir senin dostluğun
Bir de seninle ulaşacağım yarınlar...

...

Arap Kurt_

Gurup kurucusu: Sayın Meral Özcan hanımefendiye ve yönetici arkadaşlarıma teşekkür ediyorum duygu ve düşüncelerimi ulaştırdıkları için...şiir sevenlere ve şiire gönül verenler adına çok güzel bir çalışma ve örnek bir projede bana da yer verilmesi bir onurdur...bu güne kadar şiirlerime yorum yazma inceliğinde bulunan ve okuyan tüm dostlara saygılar selamlar... muhabbetle...

02.01.2008

Antoloji.com

Su Gibi Şiir Grubu Şairleri

Arap Kurt

Ŗiir yazmak

Ŗiir yazmak için uŖümenin gerektiğine inananlardanım.

ama sen
saçlarını sarkıt gülüm
bahar kokusu gelsin
kalbim mevsim ötesinde
uŖürse beden uŖüsün

Arap Kurt

Tabiat Ana

bu gün bahçede
börtü böcek unutturdu her şeyi
dünyadan ıradım

iki gün önce kestiğim ayrık otu
tekrar burun çıkarmış
ok gibi
toprağı delmekte
ısırgan yine hırçın
elimi ayağımı ısırmakta
her taşın altında bir hayat
salyangozlar
uğur böcekleri
arılar
kiraz çiçeğinden bal yapıyorlar
vızır vızır vızırdamakta

arada sırada yukarı bakıyorum
mavi gökyüzü üstümde
çiçek desenli elbiseler giyinmiş
sevgili yanımda
şükür bu günleri gösterene
kurban olurum
seni yaratana
tabiat ana

hiç bir şey umurumda değil
bundan sonra
nasılsa beklediğim bahar yolda
ha bu gün ha yarın
gelip çalacak kapımı
sanırım
sokak sokak beni aramakta

annem madımak toplarken bahçede
ben sohbet ediyordum serçelerle

Arap Kurt

Tabiat,şiiir,boyut

yağmur yağar
şimşek çakar
yıldırım ağaca düşer der bilim

bile isteye
bu havalarda
ağacımın altına sığınırım
dert ortağım
yarım
yarenim
uzat dallarını
saçlarından hayata tutunduğum kadın

bunu böyle bilsin bilim
ben içimdeki seni bilirim...

(tabiat,şiiir,boyut)

Arap Kurt

Tablo... İnsan

bir beyaz kağıda nakşolmuş hayat
izleri belirgin
gerçekler göz önünde
insanlar diri
insanlık ölgün

siyah çekirgeler
durdurak bilmeyen cambaz
yusufluk kuşları sükut etmiş resimde
kelebek tadını çıkarır yaşamın
içtiği sular ölüm ateşini söndürmesede
uğur böceği uğurunu omuzlamış götürür
kim bilir kime
nereye bilinmez

gündoğar güvercinler yayılır gökyüzüne
yol uzun, kanatların gücü kadar güçleri
günbatar hayatta kalan döner geriye

karıncalar hüznü kadınlar gibi
kederinin içinden geçip, ilmek atar kadere
göz nurunu
gömerken toprağa

kertenkele dört elli
sarmaşık olur tutunur duvara
tırpanın hismine uğrayan otlar
yeşil siyah tonunda

kanatları kırılır makasın
tabloyu keserken

*"Ne güz ne sarı renk bu göçü anlatır
Bu kan rengi bu kıpkızıl öçü anlatır "

bilgeler derin düşüncelere dalar
vurgun yer her defasında

ey büyük Allah'ım
hikmetine sual olunur mu?

gördükçe
düşündükçe yorulur
kahrolur insan
zalim bir adım atmaz geriye
vazgeçmez zalimlikten
kılıktan kılığa giren de
yaşayan da
ölen de insan

(kafamıkurcaLayanLar)

Arap Kurt

Tahammülsüzlük

gölgelerine bakıyordu insanlar
gölgeme basıyordu insanlar
kaldırıp başını baksa yüzüme
gülen bir yüz görecekti oysa

kaldırım taşlarına
ağaçlara
ve
şehrin sokaklarına
yabancıydı suretim

ey ayaklar altındaki insanlık
ayyuka çıkan tahammülsüzlük

Arap Kurt

Tahta bacaklı palyaço...söz

ve; tahta bacaklı palyaço, tepeden bakıyor hepimize

Arap Kurt

Tan ile tanışmak

cenge tutuşur tanrılar
hiçliğin rahmini döllemek için
kin:sancılı gecelerde şeytanın doğurduğu ur
bulantıyla gelen duadan yoksun ölüm
ve şeytan her gece bu kini doğurur

dur hele
niçin ağladığını göreceksin
seher vaktinde güllerin
bu gece de uyuma
kapatma, aç gözlerini
dokunsun kirpiklerin çiy tanelerine

gülen ay'ı kuşatsa da kara bulutlar
ansızın çıkıp gelir
kuyruğunda yıldız takılı uçurtma
sanki baş kaldırmış gibi karanlığa
gör hele
nasıl da koşuyor
iğne deliğinden süzülen ip gibi, nura

açlığın bitirdiği beden
yük olurken ruha
bu gece de uyuma
kapatma aç gözlerini
dokunsun kirpiklerin çiy tanelerine
aldırma hiç,akıp giden gürüha

(Günbatımı düşleri...sy.108)

Arap Kurt

Tank@...su-i zan

suskunluğumdan
anlam çıkaran bilge
Çekinme söyle
içimdeki günahı
gördün mü? dedi gece...

...
anlamadın mı?
neden yorulur zihnim
kat kat aarım
siyah sayfalarını
şafakta dedi bilge...

Arap Kurt

Tanka Őiri...Kartopu

kar yağmura
yağmur kara d6n6Őt6
Allah'ın işi

kartopundan d6k6len
parmak izlerim gibi

Arap Kurt

Tanka... Ki

gerçek var oluş
inkarla kardeş doğdu
inandı aciz
ki; kendini inkardan
aczi ispata geçti

Arap Kurt

Tanka...Ağız tadı

aşkları vardı
ağızları tatlıydı
yaz mevsiminde
birer birer döküldü
kuş yeniği kirazlar

Arap Kurt

Tanka...an

ağlamam derken
beklenmedik bir anda
kuma karıştı
gözlerimde yıllanan
sakladığım göz yaşı

Arap Kurt

Tanka...Aya seyahat

çekirge kadar
çevik olabilseydim
her sıçrayışta
bir merhale kat edip
aya çıkabilirdim

Arap Kurt

Tanka...Azgın

eşiğe kadar
yaklaştı azgın otlar
çocuksuz avlu
viraneyi andırır
eksilince ayaklar

Arap Kurt

Tanka...berat

hatırladığım
yağmur damlası kadar
günahım yoktu
ayrılırken buluttan
sonra ateşe düştüm

Arap Kurt

Tanka...Doğum sancısı

ve anlıyorum
buluttaki sancıyı
doğurmak için
nasılda kıvranıyor
gözlerinden yağmuru

Arap Kurt

Tanka...Efsane

tanrılarının
bitimsiz gücü vardı
efsanelerde
kahramanlar yaşar
çocuk uykusu kadar

Arap Kurt

Tanka...Elma ağacı

kurudu birden
bir daha yeşermedi
elma ağacı

cıvı cıvı baharda
son yaprağın ölümü

Arap Kurt

Tanka...evlat acısı

kaybetmek nedir
anneler iyi bilir
kayısı ağacı
çiçeklerinden oldu
hepsi birer çocuktu

Arap Kurt

Tanka...filiz

bir can bir cana
canından parça katar
anneler gibi
ayazda sancı çeker
hayat doğuran tohum

Arap Kurt

Tanka...Gönül alma

dokundu güneş
azan yaralarırna
güzde gülücük
bir parmak bal damakta
bal zehr barındırmakta

Arap Kurt

Tanka...göyünmek

ve yüreğime
suskun bir ateş düşer
her defasında
kora dönüşür kalbim
içten içe göyünür

Arap Kurt

Tanka...imtihan

ateş ile buz
birbirinde sınanır
ve hayat bulur
çöl gülünde kardelen
kardelerde çöl gülü

Arap Kurt

Tanka...kâbus

hiç rahat değil
yastık üstünde kafam
kuş tüylerinden
renkli rüya isterken
uykuya kâbus tûner

Arap Kurt

Tanka...Kuraklık

kurudu eller
henüz yağmur yağmadı
acaba neden
yağmur meleklerine
ulaşmıyor dualar

Arap Kurt

Tanka...Kuş beyinli

kuş beyinliler
övgü mü, hakaret mi?
insanoğluna...

küçümserken yüceltmek
bu olsa gerek, kuşu

Arap Kurt

Tanka...Renksiz

buyursun gelsin
ne kadar ressam varsa
bir fırça ile
renklendirsin tuvali
değiştirsın dñnyamı

Arap Kurt

Tanka...Sabır

bıçak açmıyor
serçelerin ağzını
tebessüm donmuş
bahar beni bekle der
buna ömrü yeter mi?

Arap Kurt

Tanka...sağanak

Tanka...sağanak

ne saçak altı
ne de Şemsiye
fayda etmiyor
her yakalanıŐımda
gözlerinde yağmura

Arap Kurt

Tanka...Sayıklamalar

bilinç altında
karanlığın hikmeti
renklenir rüya
güneş gelir odaya
başlar sayıklamalar

Arap Kurt

Tanka...Sen

dokunduğunda
karanlıklar yırtılır
bir şimşek çakar
yıldızlar altın olur
düşüncem değerlenir

Arap Kurt

Tanka...sıcak ekmek

kış ayında yaz
ekmekten çıktığında
buhar oluyor
yarını göremeyen
kelebek gibi sanki...

Arap Kurt

Tanka...SıR

bir sır saklanır
her tohumun içinde
ey toprak ana
doğum senle başlarken
ölüm sende aklanır...

Arap Kurt

Tanka...sonbahar aşkı

gittiğin halde
güneş kadar sıcaksın
sonbahar ve sen
birlikte yaşıyoruz
yazdan kalma günleri

Arap Kurt

Tanka...vebal

aşklarımızı
papatyada aradık
sonsuz kadar
birde vebal yükledik
seviyor desin diye

Arap Kurt

Tanka...yediveren

ağlamış sanki
yediveren glleri
sabaha karşı

efkarı biriktirmiş
hâla gözleri yaşlı

Arap Kurt

Tanka...Yol Ayırımı

aynı yerdeyiz
yol bulunmuştur lakin
istikametsiz
geliş gidişler fikren
akıl yerinde sayar

Arap Kurt

Tanrıça Hepat

çok sert geçiyor tanrıların savaşı
şimşek atıyorlar birbirlerine
öfke kusuyor hitit kralı
yıldırım düştükçe
hattuşaş kalesinin burçlarına

her yanda ateş
tunçtan lavlar akıyor
karanlığın koynuna
kıyamet provasında
kızıl toprak tozları
doluyor gözlerine

kral en yüksekte
tepe üstünde kaya gibi sert
kartal olup konmak istiyor
alaca höyük düzlerine

bu topraklarda yaşamak için
bedeller ödendi
savaşlar verildi kıran kırana

ve
sulhu getirdi yağmur
yıkadı günahlı ellerin kanını
kini nefreti kattı önüne
armağan etti
hepat barajına
yağmur kutsal
su azizdir her devirde
ruhu acı çeker tanrıça hepat'ın
sular çekildiğinde

şimdi bir köşeye çekildi
Hitit ordusunun
yorgun savaşçıları
salâ dinliyorlar
bu cuma akşamı
Türk'ün yurdunda...

Arap Kurt

Taş yarası

çocukluğumdan kalma izler taşıyorum hâlâ
elimde
yüzümde
dizimde
başıma düşen taşı unutmadım
beynimin hemen dibinde...

Arap Kurt

Tek kişilik oyun

ve
sahne
oyun tek kişilik
sahnenin ortasında bir adam

hikaye bildik
adam oldukça meşhur
alkışlamak için susmasını bekliyor kalabalık
duvarlara çarpıp çarpıp dönüyor alkış sesleri
adamın keyfi yerinde
salon tıkabasa dolu
sahnenin ortasında bir adam
oyun tek kişilik

bir varmış
bir yokmuş
varlığından haberdar etmek gayesi
olmazsa her şey yok olacakmış

korku ve heyecanla
bir mucizeyi bekliyor insanlar
zaman geçtikçe
endişe artıyor
hiç bir işaret gelmiyor gökten
ne bir sarsıntı
ne de bir uğultu duymuyorlar yerden

alkışlamak için susmasını bekliyor kalabalık
duvarlara çarpıp çarpıp dönüyor alkış sesleri
bir varmış
bir yokmuş
varlığından haberdar etmek gayesi
olmazsa her şey yok olacakmış

hikaye bildik
adam oldukça meşhur
oyun tek kişilik

Arap Kurt

Teselli

gece ölüm sessizliğinde iken
bir güvercinin kalp atışını duydum içimde
korkularımı uyandırmadan
ürkek adımlarla üstümden geçişini

öyle bir histi ki bu
sımsıcak güven
yalnızlığıma yar
ölüme meydan okuma

ve
bir buse bıraktı kuş/kulu gözlerime

"korkma hep yanımdayım" dercesine...

(günbatımı düşleri...sy.88)

Arap Kurt

Tırnak üşümesi

canımın yandığını
tırnaklarımdan gelen sızıyla anlıyorum
ama
bir türlü anlamış değilim
kalple tırnak ilişkisini

Arap Kurt

Toprağa secde

uzunca bir zamanın ardından
doğaya çıktım
toprakla buluştum
kimyamı değiştirdi toprak kokusu
zihnimi açtı rüzgar

unuttum,gamı kederi
meydan okudum
boş bulunca meydanı
hiç bir şeyin anlamı yoktu
ve de kıymeti
bilmem ki dűnyanın kaç kuruřtu ederi
birtek olan yaratanı andım
bir de kaderimdeki seni sevgili...

ayaklarım yerdeydi
alnım toprağa değdi
başım göğe erdi...

Arap Kurt

Toprağın Oğlu

ben

.....t
.....o
.....p
.....r
.....a
.....ğ
.....l
.....m

çobanlık ettiğim yaylalarda
mor sümbüllü zirvelerde sevdiğim
tenime sinmiş kekik kokusu
kerpiç duvarlı
toprak damlı
evlerin çocuğuyum

ben

....a
.....n
.....a
.....d
.....o
.....l
.....u
.....y
.....u
.....m

yağız köy delikanlılarından öğrendim sevmeyi
elleri çatlak gül kokulu çoban kızında gördüm sevdayı
meşe ağaçlarında gördüm rüzgarın dansını
halk ozanlarından dinledim kara sevda türkülerini

düğünlerini kına gecelerini bozkırda gördüm
mazide kalan törelerimi
yüzleri hayatlarını yansıttı anaların
ellerinden ekmek yedim
dillerinden ninniler dinledim

kundağıma koymuşlar sıcak toprağı
toprakla ısınmış höllükle pişmiş bedenim
ben Anadolu
ben toprağın oğluyum

Arap Kurt

Tutku

Aşk; yaşamasını isteyip de yaşatamadığımız kelebektir

ah içimde büyüttüğüm kelebek
kaybetme korkusu
ardısıra alıp götüren cazibe
esrarlı ölüm tutkusu

hani güllere konacaktın
hani kırlara çıkıp uçacaktın
her şeyi yüzüstü bırakıp gittin
hani hiç gitmeyecektin
hani hiç ölmeyecektin

sen bilmesen de
ben biliyordum ömrünün kısa olduğunu
küstersin diye söylemedim
kırmak istemedin umutlarını
tadını çıkar istedim her anın
çıkma istedim dışarı
içimde yaşatayım baharı

...
biliyordum içimde kalacaktın
biliyordum içimde ölecektin...

(günbatımı düşleri...S.119)

Arap Kurt

Tuz...söz

tuzu kendi kendini yakan göldür benim gönlüm

Arap Kurt

Türkümüz

bahçelerde kayısı
kuş ağzında yarısı
ben toplasam sen yesen
al dudakta sarısı

koşup geldin ırankan
güller sundun yürekten
ellerin elimdeydi
seni diledim haktan

bir güldün güneş doğdu
ağaçlar dalın eğdi
okşarken saçlarımı
ellerin tene değdi

nefesin yaktı beni
hissettim her zerreni
yaşamak buymuş meğer
felekten çaldım seni

kar beyazı ellerin
bal damlatır dillerin
o endam sende iken
rakibisin güllerin

bu türkü bizim olsun
aşk gönüllere dolsun
seher yeli eserken
gün batarken söylensin...

.....

kayısı severim dedim
gözüne bakı verdim
çıktı ağaç dalına
o topladı ben yedim

yakın ettim ırağı
yara sundum gülbağı
elin elime değdi
yaşadım gençlik çağı

dizlerimde gel uyu
leblerimden iç suyu
bezdirdi kıskançlığı
ah olmasa bu huyu.....Elif

Arap Kurt

Uğursuzluk...söz

Ey rüzgar...
şu üzerimdeki uğursuzluğa bir üflesen

Arap Kurt

Ulusla sesleniş

her şeyi sineye çektik
döşümüz yangın yeri
sabır nereye kadar
eyyyy ahali?

Arap Kurt

Umuda yolculuk

mevsim hazanı giyindi diye
umutsuzluğa kapılma
yine giyilecektir rengarenk elbiseler

çünkü kalpte yaprak deseni var
er geç gelecektir bahar

Arap Kurt

Umudunu yitirme

güzel günlere uyan
sen kalbini ferah tut çocuk

şafak söker gün gelir
Allah büyük,Allah bilir

Arap Kurt

Umut

ey içimdeki isyanlarla beslenen ayna
biliyorum u/mutlu olacağım
seni kırdığımda...

(günbatımı düşleri...s.14)

Arap Kurt

Unutkanlık

Ey unutkanlık!
Hayatı sonsuz ve sevimli gösteren yanılığ
Baharda hazanı seversin bilirim
Yok, ederken bütün güzellikleri
İğrenmeni gerektirmez hiçbir şey

Altın zannedersin
Savrulan  l  yaprakları...

(günbatımı düşleri...s.12)

Arap Kurt

Unuttum

allak bullak yine kafam
unuttum kendimi
oturduğum masada

söndü hayallerim
masadaki kül tablasında

Arap Kurt

Uyan...söz

kendiliğinden uyanmayı dene. saat durmuş,horoz ölmüş olabilir

Arap Kurt

Uzak durma öyle

bir sancı başladı içime düştüğünden beri
alnımda dindi rüzgâr
bağrımda iz; yağmur dövmesi
korku: kuruturum korkusu
hazan dediğin ne ki
sadece gül benzinin solması
ölüm: ömrüm dediğin yaprakların
sevgimden yoksun dökülmesi

ben senin baharınım
başak bereketli yazın
son güzün
kışa meyilli hüznün

vakit umudu biçme vaktidir
acının hasadı mevsim ötesi

aldırma aynalara
sırrı kendine kalsın
mahkûm olsun yüzündeki çizgiler
anlamsız gülüp de yorma kendini
sussun artık
gönlü hicrana salan ezgiler

uzak durma öyle
haydi, "beriye gel
daha beriye"
sokul içime
ben senin baharınım
başak bereketli yaz/ın
"ben benim
sen bensin işte"

düşüncesi bile acı
kalan ömrümün senden yoksun geçmesi
hangi tohum ister ki
düştüğü yerde kurumayı
canda can bulmak değil mi
toprak denilen dostu köklerin sarılması

(günbatımı düşleri...sy.24)

Arap Kurt

Uzak Umutlar

elbette gün geceyi gece günü sorgular
aklımı baştan alır göge çıkan duygular
mahkeme kurar gerçek düşlerimi yargılar
yıldızlara kazınmak hayal oldu sevdiğim

sabahın seherinde iğle iğenin dansı
kelebekle kaybolur umudun yaşam şansı
gz glleri açsa da mevsim yine hazansı
sevinçlere bezenmek hayal oldu sevdiğim

g yolların aılsa düğün olur gelişin
tutuşturur ruhumu o sıcak gülüşün
ellerini sürüp de göz yaşımı silişin
aşıklara özenmek hayal oldu sevdiğim

vakit geldi gidiyor uslansa deli gönül
vefalı yaren bulup yaslansa deli gönül
gökkuşağı altında ıslansa deli gönül
elin tutup gezinmek hayal oldu sevdiğim

bilinmeli; çöl ve dağ divane aşık yurdu
lokmanın diyarında gözler her şeyi gördü
aşk şarabı içenler ölüm nedir ki derdi
ve vuslata uzanmak hayal oldu sevdiğim

Arap Kurt

Üç - Beş Kuruşluk Propaganda

Söylesem
küsen
darılan olur

söylemesem
içim içimi yer
vicdanımı ur kaplar
kalbim yaralanır
ruhum kangren olur
benliğim ölür
sıra sıra çöp bidonlarını deviren köpekten
ne farkım kalır

söylemeliyim
söylemeliyim ki
belki özgürlüğüm bu söylemde dir
esaret biter
insanlığım kurtulur

caddelere
sokaklara
ve dükkanlara sığmıyor insanlar
az ötede
bir - iki sokak
bilemedin üç sokak ötede
her taraf bomboş
sakin ve ağlamaklı sokaklar
yaşamın adı
hayatın tadı tuzu varoş
bir kadın eşige oturmuş
yün eğirirken
kapının önünde bisiklete binen torununa göz kulak olur
gözünü
kulağını kapatmışlara
gözkulak olmak deyimi
belki bir şeyler hatırlatır

ayrımcılık
sınıf farkı
hep topu
iki ayak
bir karış
hiç bir şey pahalı değil gayrı
zengin-fakir
görgülü - görgüsüz
köylü - kentli
her istediğine ulaşabiliyor
en ucuzu üç
en pahalısı beş kuruş

yine de doymuyor nefis
belli ki bir şey olacak

kaldırımlara dizilmiş insanlar
bekliyorlar niçin
bekliyorlar kimi
bekliyorlar çünkü
otobüsün içinden bir şeyler atacak bir adam
adam ki koca koca elleri var
elden ele fark var
öyle ki; verdiğinin bin mislisini alacak
vermeyince gırtlığına çöküp boğacak kadar büyük eller
ölümü göze aldırın nefis
için
dışın
pis
birbirinin üstüne düşenler
yola düşenler
ayağa düşenler
en ucuzu uç
en pahalısı beş kuruş

gelin
damadın allısı-güllüsü
bal ayında
bal arısı
gelin
buyurun gelin
korkmayın
çekinmeyin
size söyleceklerim var diyor adam
etrafına toplanan kalabalığa yüzünü dönüp
bağırıyor
ateş üflüyor ağzından
ejderha gibi
bazen gülüp
bazen de ağlıyor
söz veriyor
söz alıyor
bağırıyor da bağırıyor
çocukların korkulu rüyası
telgrafın tellerindeki kuşları ürkütecek kadar
bağırıyor

şehrin sokakları
ve caddeleri bomboş
meydanda toplanmış ahali
gelir gider hesabı yapıyor
adam gitmeden önce
adam gidecek
geldiği yere
kâr-zarar hesabından
kârlı çıktı besbelli
kısa günde
çektiği sıkıntı her şeye değer

değer mi?
değer
en ucuzu üç
en pahalısı beş kuruş

Arap Kurt

Ürperti

düğün havası var
bu sabah bahçemde
kelebekler uçuyor neşeyle
kiraz ağacı çiçeklerini dağıtıyor
sağa sola
usul usul esen bir rüzgar
huzur veriyor tomurcuklara
her dokunduğunda

ayvalar çiçek açmadı hala!
kayısıdan mahrumuz bu yıl
türkümüz yetim kalacak
huzur bozan ürperti

neyse ki
geçmiş yazların tadı hâlâ damağımda

Arap Kurt

Üryan

bu kış çok üşüdük ağaçlar ve biz

ne çiçek
nede örtünecek bir yaprak

sancılı
ve
çırılçıplak
baharı doğururken ağaçlar

(günbatımı düşleri...S.13)

Arap Kurt

Üst Akılın Aklı...Arap Kurt- köşe yazıları-

Bu günlerde sık sık duyduğumuz ama bir türlü kim ve ne olduğunu bilemediğimiz bir uygulama-yönlendirme politikasına verilen genel bir isimdir üst akıl
Yoksa, akılların en üstünü yada bütün dünya insanlığı için kafa yoranların ortak akılı değildir! .

Üst akıl; dünyadaki bütün kaynakları sömüren, geri kalmışlığın, yoksulluğun devam etmesi için gayret gösteren bir çıkar grubudur. Bu grup derki; dünyadaki bütün ülkeleri yönetenleri biz seçeriz(seçilmesi için kamuoyu oluşturur, şirin gösterir, halkları yönlendiririz) bize ve bizim çıkarlarımıza hizmet ettikleri sürece iktidarda kalırlar! Ne zaman ki ülkesine ve halkına yönelir-hizmet ederler! İşte o zaman biz kendi elimizle getirdiğimiz bu azınlığın iktidarına son veririz.

Birçok gazete köşe yazarının ve televizyon programlarının konusu olan bu kavram. Dile getirilip ve yandaşa göre değişiklik gösterse de aslında ülkenin bütününü tesiri altına alan, istediği alanda istediği gibi at oynatan sistemli-kurumsal bir organizasyondur.

Üst akıl her ülke ve bölge için ayrı ayrı çalışıyor gibi görünse de, amacı her yerde aynıdır

Türkiye üzerinden enerji ve su için verilen savaş, bir başka ülkede altın içindir. Bir başkasında elmas veya başka bir enerji- maden içindir. Silah tüccarları, uyuşturucu baronları içinde bu akıl devreye sokulmuş olabilir.

Örneğin; kuzey Irak petrolü ve Türkî cumhuriyetlerinin doğal gaz ve petrolünün Türkiye üzerinden akışını sağlamak ve bu enerji yolunu korumak için gösterilen çaba da yine bu aklın eseridir.

Bir ülkenin iç dinamiklerini birbirine düşürmek suretiyle çatışmaya dayalı ortam oluşturmak için de kullanılır üst akılın aklı...

Kısa bir zaman önce ilişkilerimizin düzeldiği Suriye ile aramızı açan düşman eden üst akıl, şimdi Suriye ile anlaşmak için fırsat kollamaktadır. Oysa bu bölgenin Ortadoğu için çok önemli olacağını, Diyarbakır'ın bir cazibe merkezi olacağı hikayesi de yine bu akıl tarafından empoze edilmemişmiydi?

Amerika'ya çalışmak için değil de bir turistik seyahat için giden bir arkadaşımın dinlemiştim. Ne kadar ileri bir ülke, imrenilecek bir kültür olduğunu, arkadaş anlatıyordu oradaki gördüklerini ne kadar düzenli bir hayat yaşadıklarını, kişi başına gelirin yüksekliğini, huzuru, refahı. Hayata bakış ve dünya görüşü olarak tam uyum içinde olmadığım bu arkadaşşıma bir soru sordum.'peki azizim çok güzel iyi hoş lakin. Oradaki huzur ve refahın devamı için, kan, gözyaşı sömürü devam etmiyor mu? O imkânları, o yüksek hayat standartlarını sağlayan kim? biz ve bizim gibi ülkelerde faaliyet gösteren üst akıl değil mi? '

Çok çok uzağa gerek var mı üst akılın dünya üzerindeki etkilerini görmek için? Elbette gerek yok. Bunun ne olduğunu ve kimler tarafından uygulandığını görmek için son 20 yılı şöyle gözünüzün önüne getirin, ülkedeki siyasi ve ekonomik olayları bir bir gözden geçirip, tahlil edin. Üst akıl kadar olmasa da! Herkesin bir akılı vardır. Bunu yaparken de taraf olmadan objektif bir bakış açısıyla ve soran, sorgulayan bir fert olarak yapın, referansınız Allahın emirleri ve insan denilen varlığın değerlerini göz önüne alarak yapın. İşte o zaman bu kavramın, hayatınızın her yerde etkili olduğunu, birçok meziyetten bizleri yoksun bıraktığını, fikir fakiri, düşünce özürü bıraktığını göreceksiniz.

Üst akıl birçok şeyden beslenir. En çok sevdiği şey ise akılları karıştırmaktır. Bunu yaparken de kargaşa oluşturur. Bu kargaşa siyasal, ekonomik ve inanca dayalı sebeplerdir. Şunu da belirtmeden geçmeyeyim üst akılın ve onun uygulayıcıların dini,

inancı yoktur. Çünkü onların uyguladığı sistemi onaylayan bir din, bir inanç sistemi bulunmamaktadır. Her grubun bir dini başlarında birden çok tanrıları vardır! Elbette birçok sebep vardır ama. En tesirlisi en etkili silahı bunlardır. Çünkü bu kargaşada kişi ve toplumlar akliselim düşünemez ve anında üst aklın kontrolüne girer ve direksiyona geçer. eee hal böyle olunca da canımız malımızı onun insafına bırakmış oluruz. İsterse anında götürüp bir yere toslaya bilir, ya da gönlümüzü almak için bir iki tur da attırabilir. Ama sonuç bir kazaya kurban gitmemiz olacaktır. Boşuna üst akıl demiyoruz buna, kendisi o arabanın içinde olmayacaktır elbette. Vakti zamanı gelince araçtan atlayarak canını kurtaracak, yoluna devam edecektir, başka kurbanlar bulmak için.

Üst aklın kullandığı araçlar saymakla bitmez. Bunlar televizyonlar ve onların program akışı, yarışma programları, diziler, yarışmalar vs. gazeteler ve gazetelerin istikbal vaat edilmiş köşe yazarları, sahipleri, kuponla vereceği ödüllere kadar birçok argümanı vardır.

Ayrıca sosyal medya çağımızın en geçerli ve en etkili aracı olmuştur. Bu sayede birçok gruba birçok kesime anında ulaşmak mümkün olduğu gibi, yönlendirmek-etkilemek daha da kolay bir hal almıştır.

Eski cumhurbaşkanlarımızdan Süleyman Demirel'in bir sözü vardır siyasi tarihimize geçmiş 'dün, dündür. Bugün bu gündür' aslında bu söz üst aklın ürettiği bahanelerden(inkâr) biridir. Ve ondan sonra gelen bütün siyasetçiler birebir tekrar etmese de uygulamaları ile aynı şeyi kastetmektedirler

Üst aklın en çok yaptığı şey kulağa hoş gelen söylemler ve imkânsız gibi görünen projeler üretmektir. Daha sonrada bunu inkâr etmek ya da unutturmaktır. Hal böyle olunca da akli olanlar kendisiyle dalga geçildiğini anlar, olmayanlar ise akılsızlığına, kandırılmışlığına bir bahane bularak durumu geçiştirir.

Gün gelecek yine toplanacaksınız aynı yerde. Çünkü niçin ayrıldığı bilen niçin döneceğini de bilir. Yani azizim! Gidiş sebebin, geliş sebebin olacak bu kez de.(bahanesi cebinde gezenler)

Önümüzdeki dönem seçim dönemidir. Mahmuzlar bileğlenip horoz dövüşü için ortam oluşturulmaya başlanmak üzeredir, bu hassas dönemde aklınıza mukayyet olun, üst aklın dümen suyuna girmeyin derim... Vesselam

Arap Kurt- köşe yazıları-
22.03.2015 13:09

Arap Kurt

Vakit

yarış içinde
güneş tutmak için
eski yeni yapraklar
sonbaharın telaşı
bütün ağacı sardı

Arap Kurt

Var mıyım

var mıyım?
varım sanıyorum

bazen bir yanım acıyor
inceden inceye
bazen de ağlıyorum
bir şeyler kayıyor yüzümden
ılık ve tuzluca

demek ki
varım

anladım
ben âlemleri şaşırılmışım
gerçekler içinde yalan
var içinde yokum

öyle oluyor ki
bazen bir kuşun hav tüyü kadar hafifim
kimi zamanda ağırmı ağır
yerinden kalkmaz alaca bir mermerim
damarlarım besbelli
yalnız kan göremiyorum
neden bilmiyorum

acaba taş mıyım
yoksa
canlı görünen cansız mı
sonu olmayan boşlukta
sonsuz muyum

ne yani
şimdi ben öldüm mü
bilmiyorum ki

var mıyım
varım
sanıyorum

Arap Kurt

Varlık...Söz

saygı ve tahammüle sahip olanlar,her şeyin sahibidir aslında

Arap Kurt

Vatan evlatları

onlarında bir ismi vardı
ezanla okunmuştu kulaklarına
haşan, Ali, Bekir İsmail
tuğrul, Osman, haydar veli idi
can verdiler
mukaddes değerler ve vatan uğruna
sala ile okundu isimleri yüreklere

bu vatan onların
cennet mekânları oldu
kahraman vatan evlatlarının

-Ruhun şad olsun şanlı şehit-

Arap Kurt

Ve yollar

çıkmaza düştüğümde
öfkem sabımla karşılaşır
aklım âmâ urgan ustası
kördüğümüleri çözmekle uğraşır

ve yollar
yollar yaklaştıkça
birbirinden uzaklaşır...

Arap Kurt

Ve,ve,ve

su
taş
toprak

ve
ateş
ve
kuş
ve
yaprak telaşlı

ben telaşlıyım her şeyden önce

yalın ayaklı çocuklar
ve
analar
ve
babalar
ve
soğuk kaldırım
asik suratlı şehir telaşlı

ben telaşlıyım herkesten önce

güneşle aram açık
bulutlar perdelemiş ayın gülen yüzünü
yıldızlar göz kırpmıyor karanlığıma
üzüntüye dönüşüyor sevinçlerim

ve
his
ve
ses
ve
nefes
bağrımda kafes telaşlı

eylül dokunup geçerken yüreğime

Arap Kurt

Veda

gülleri donduracak kadar
soğuksa elleri aşkın
uzatma el/veda derken...

Arap Kurt

Vefasızım

Aldırma dünyanın bin bir derdine
Kırılan papatya falına küser
Gönül verilmiyor bil ki zalime
Nadide çiçekler dalına küser

Çekil bir kenara seyret kulları
Gittikçe uzadı yarin yolları
Busenle mühürlü lebin alları
Ak düşmüş saçlarım teline küser

Meltemin yokluğu seheri yıkar
Gül yağmura hasret buluta bakar
Sabreyle sonumuz hayıra çıkar
Hazan olmuş bahar yılına küser

Sevemem insanı insan değilse
Sahtedir yağmurlar nisan değilse
Münafıklar bir gün hakka eğilse
Secdeye giderken halına küser

Uçurum ucunda koyarak sala
Bağladın gözümü çektin bir yola
Paña biçilmezken saydın bir pula
Tezgâhtaki iplik çuluna küser

Vah sana kurt oğlu bilinmez derdin
Kimden aldığını kimlere verdin
Dünya şaha kalsa eğilmem derdin
Öne düşen boynun kılına küser

(günbatımı düşleri...s.52)

Arap Kurt

Vurdumduymaz

ben de sizin gibi
vurdumduymazlığı seçtim.
çünkü
her gün bir başkası ölüyor benim yerime

dağda otlayan keçilerim
denizde yüzen gemilerim var
"dağ yansa odunum yanmaz"
gemilerim batsa da olur
hazinemi dalgalar taşır kumsala

ay ısıtır
güneş ısıtır
serinlik verir rüzgar
yağmur su doldurur matarama

dörtkoldan saldırırsalar ne olur ülkeme
her gün bir başkası ölür benim yerime...

Arap Kurt

Ya nasip

sevincimi unutturur kederim
kederim aklımda
aklımda bıçak saplı

yüzümde donar tebessüm
dudaklarım ayazı öper
mosmor tırnak uçlarım
koptu, kopacak
çığın altındayım sanki
dağın zirvesine benzer avuçlarım

körükler yangını içime attıklarım
içimdeki ateş isli
kemik kokusu
yağ kokusu
kurt uluması
dağlara koşar duman
bayılır baykuş
zehir olur köpeklerin uykusu

sular sızım sızım sızlanır
sular buz
üstünde ince bir tabaka
sütün kaymağı gibi

sarı
kırmızı
aşığına süslenen süslü
iki günlük saltanat değil mi
bülbulün ki
güzgülleri kırağı vurgunu
ne düğün
ne bayram
ölüm geldi geleli
kainat yaslı

kaç bakalım
şair kaç
nereye kadar kaçacaksın
bir gün itiraf edersin belki
içinde sakladıklarını
çok geç olmadan
ya nasip
ya

ah dilimin ucu
ucunda paslı çivi
tadı kekremsi

iyiye gidiş değil
dünyanın gidişatı

kaderin önüne gerdiği yokuş
bazen hayal
bazen düş
güneşe yakın ol
aya uzak
biliyorsun dolunayda aşk var
aşk bize yasak...
varsın olsun aşk bize yasak
aşk günlük güneşlik
aşk herkesin ortak malı
saklambaç mı ne
şiiir dersem çık
şair dersem çıkma
çanak çömlek patladı
yaa...

arada sırada yaparım
böyle çılgınlık
şiiirler yavan olur bilirsın
aşk olmayınca
nasipsize
ya nasip
ya

her şeye rağmen
hayat tatlı
kimi yaya kimi atlı
hemde kıratlı
gelin ata binmiş ya nasip demiş
ya nasip
ya...

Arap Kurt

Yağmur yetimi gözler

kendimden göçüyorum,yolculuk var meçhule
yangın yeri gibiyim,sustum,susamış küle
zamana oynuyorum,şaşkın kelebek gibi
bu gün nefes içimde,yarin ölecek gibi

yuvasından ayrıldı,yağmur yetimi gözler
darağacı yolunda,takati bitmiş dizler

toparladım zihnimi,içimden çıkmak için
bir pencere aradım,aleme bakmak için
sebebini anladım,bu zamansız göçümün
kurşun kadar ağırdı,ağırlığı suçumun

yuvasından ayrıldı,yağmur yetimi gözler
darağacı yolunda,takati bitmiş dizler

Arap Kurt

Yağmura

yağmura neden şiirin yok diyorlar
en güzel yağmur şiirini gözlerim yazar

say ki
vazgeçtim gözlerimden
avuçlarını duaya her kaldırışında
yağmur toplar gökten annem...

Arap Kurt

Yakın olmak

belli ki;
nisanı da kış elimizden aldı
sevencimiz azaldı! .

sabaha kadar karda yürürdüm
amma
sabah çok uzak

mezarlık komşularının ölüme yakınlığı gibi
soğuğa yakın olmak

Arap Kurt

Yaklaş

usul usul yaklaş
bir sandal gibi kıyılarıma
saçlarının dokunuşu iyi gelecektir
yalnızlığın derinleştirdiği yaralarım

Arap Kurt

Yalan...

ne kadar çok şey biliyor
ne kadar güzel konuşuyorsun
azizim

gülden
gülistandan dem veriyorsun
aşkın tarifi bir başka sende
hele hele sevgiliye hitabına bayıldım
"çimenler üstüne uzanmış yar
türlü hayallere dalar
gökten ay iner
saçlarına yıldız yağar"
dinlerken kendimden geçtim
yalan değil
biraz da şüpheyeye düştüm
sitem ettim kendi kendime
odun gibi adamsın diye...

çiçeği övüyorsun
böceği yeriyorsun
ruh güzelliğinin mi bu yansıttığın
yoksa riyaya alışık dilin mi söyleten
toprağa minnetini sunarken
umurunda olmuyor ekmek vermeyen taş
bu işte bir yanlışlık var
azizim
bu işte bir yanlışlık var

boşu boşuna gülmüyor kargalar
çok bilene bir bildiğimi söyleyeyim bari
hisleriyle konuşurmuş hayvanlar

anladım.
karşılık bekliyorsun bu çektiğın zahmetten
yılanı deliğinden çıkarmak için yapıyorsun
bütün bunları
belli ki gırtlığına çökeceksin
ee yılan bu
çıkarmı deliğinden?
uydurduğun yalana
ne kadar inanır yılan

Arap Kurt

Yalancı bahar

hangi güle dokunsan boynunu düşürür yana
isyan eden yıldızlar yeltenir intihara
ellerim kesik kesik
hâlâ kanatır gül kurusu
böyle çile görmedim
bir yanım ateşlerde
üşür diğer yarısı

doğrulup uzansa gölgem
yetişmez ki buluta
aynalar simsiyah
hüzün yağmış umuda
hayat iki kaş arası kadar
alnımda ölüm ıslaklığı
adım atsam nehire
karşıyaka da mahşer

kelebek ölüsüyle uyanır yaslı çiçekler
umut bağladığım yağmur
gelmez
ikinci vaktini bekler...

Arap Kurt

Yalanmış...söz

kulağıma söylenen bir yalanmış ömrüm...

Arap Kurt

Yaprak mezarlığı

yağmur suları
yavaş yavaş dokundu önce
sonra boğup yaprağı
yere düşen ölümü yıkadı

hiç bir şey yaşanmamış gibiydi
gece karanlığında sürüklerken mazgala
oldu bittiye geldi hayat

Arap Kurt

Yara...söz

her yara acı verecek değil ya,gurur duyduğum yaralar da var...

Arap Kurt

Yarsızım

ayrılıklar gün batımına benzer
o dağların arkasına göz düşer
sevda türküleri lebinde anzer
can dedikçe yüreğime köz düşer

yar dese ki kafdağına al götür
benim için lalezardan gül getir
bir sen ol gönlümde geçmişî bitir
vuslat dedikleri çarka öz düşer

ve seninle ömür boyu akdimiz
kavuşmaya yetecek mi vaktimiz
o sevda ki sermayemiz nakdimiz
bu yolda can verilmezse söz düşer

kırılan gönlümün farkı yok taştan
bulutlar göze ağar kurtulmaz yaştan
gün gelir kışlar eksilmez baştan
ömür denilen takvimden yaz düşer

ey kurt oğlu varı yoğu bitirdin
kırk dereden bin bir misal getirdin
na hak yere gelip tahta oturdun
yarı ağyarı bilmezsen yüz düşer

Arap Kurt

Yazamadıklarım

yazdıklarımın,daha çok yazamadıklarım
kaderleri,kar tanesi kaderi
köşeye,bucağa serpiştiriyorum
öylesine
avuçlarımda eriyor bir çoğu
zihnimin karanlık köşesinde
kalbimin hücrelerinde mahkum
şiiirlerim
sabaha çıkmıyor
geceye söylediklerim

bir tek sen biliyorsun
küsünüğümü
yazamadıklarım...

Arap Kurt

Yazık

Kırlangıçların tükürüğüyle tutturduğu
çamur kadar sağlam değilmiş insanlığımız

al yanaklı bir kızın düşlerini
kabusa çeviriyor
siyah peçeli bir adam

Yazık
ne yazık ki
çok yazık

Çağ zebani üretiyor
İnsan insanı yiyor azizim
İnsan insanı

Arap Kurt

Arap Kurt

Yıkık cümle

"doğru düzgün savaşamadık seninle dünya"

cümle bitti
görevini tamamladı nokta
virgüle yer yok aramızda
geride kalanlara bırakıyorum ünlemi
birden çok soru işaretiyle birlikte

Arap Kurt

Yıkıntı

ısrırgan otundanım,istemem dokunmanı
ısyan edip gönlüne,kadere yakınmanı

aykırıyım doğustan,tanımam kiralını
alt üst ettim hayatın,değişmez kuralını

gözlerimden saçılan,ışık değil de ateş
görmüyorum dünyayı,mızrak olunca güneş

diken ucunda yaşar,zihnimde yatan uyku
yıllanır benliğimde,zulmet denilen korku

kendimin hapsindeyim,kafes içinde kafes
dışimin dokunduğu,öfkesi zanlı nefes

kızılıcak şerbetidir,dilin değişmez tadı
bunun adı hayat mı,"yıkıntı" bir adamdı...

Arap Kurt

Yıldızlar ağlar

avucumuza dűsse
gerçekleşip
göge iliştiirdiğimiz dilekler
ne yapardık acaba?

belki
anlamını yitirirdi
her şey
erişilmeze erişince

ama
bu kezde yıldızlar ağlardı
onca umudu düşürünce
kimin derdi yok ki?

Arap Kurt

Yıldızları paylaşamak

gökteki yıldızları birbirine karıştırıp
tekrar tekrar saymak gibi bir şey hayat

..
henüz hayatı tanımazken
amca oğlumla toprak damlarda uyurduk
hayaller kurardık safça
köy çocuğunun hayali ne olacak
olsa olsa göğü paylaşmak
ama
yıldızları paylaşamazdık
büyüklerine ve parlaklarına benim derdi
ister istemez küçükleri bana kalırdı

o uyurdu
yıldızların hepsi
hatta gökyüzü
benim olurdu...

Arap Kurt

Yıllar

ömür denmiş oyuna
ben kapıldım suyuna
öbür dünya köyüne
şimdiden gider oldum

sırdaş oldum taş ile
bayram geldi kış ile
gözümdeki yaş ile
büsbütün keder oldum

kocadı gitti beden
neden içinde neden
yerini buldu giden
yaşarken heder oldum

gözlerimden ışığı
elimdeki kaşığı
altımdaki beşiği
alanı güder oldum

kurtoğlu faka bastın
söyle kimedir kastın
sende mi yıla küstün
kırk sekiz eder oldum

Arap Kurt

Yitirdiğim yaşama sevinci

ne güzel gülerdin
toprak kokulum
bahar gibi
çiçek çiçek

sen varken
dolardı dünya
ve
umut
içimdeki kıvılcım
endişesiz yanan ateş
gün
yarın
ölümü hesaba katmadığım gelecek

anam
kadınım
oğlum
kızım
bağ
bahçe
bostan
ağaçtaki kuşlar
gökte uçan güvercin
avludaki köpek
börtü
böcek
kısacası her şeye
anlam kazandırırdı varlığın
efkarın yerini alırdı gülücük

şimdi boynum bükük
anlamsızlaştı her şey
kimseye diyemiyorum derdimi
şiir oluyorsun kalemimde
satır satır
babam
acının üstüne
tattığım acı
yitirdiğim yaşama sevinci

ölüm yıldönümün yaklaştıkça
arıyorum köşe bucak
gözlerim doluyor
zor tutuyorum kendimi
annemin yanında
ağlamamak için
ister istemez kabulleniyorum
başka bir şey yok yapacak

ne güzel kokardın
toprak kokulum

bahar gibi
çiçek çiçek...

Arap Kurt

Yok

göçük altında kalmış gibiyim
kimse yok mu?
diye bağıracam
ama
korkuyorum

karşidan bir ses
yok!
derse diye

Arap Kurt

Yol Ayrımı

gecenin içinden yükselen çığlık
sanki gök kubbenin çöküşü gibi
şu yalan dünyada huzur bir anlık
güneşin şafağı söküşü gibi!

yüreği sarınca çile örgüsü
paslanır gönülde mahpus sürgüsü
ağıta dönüşür sevda türküsü
ağlayan gözlerin gülüşü gibi

karanlıkta pırıl pırıl yıldızlar
güneşi görünce yüzünü gizler
geldiğin yollardan silinen izler
tomurcuğun dalda soluşu gibi

(Günbatımı düşleri...S.45)

Arap Kurt

Yol hikayeleri -3

hatıralar cana vurur
gözlerimde gözün kalmış
ismin geçse zaman durur
kulağımda sözün kalmış

isterse doğmasın güneş
karanlığa oldum kardeş
yol bekleyen ahraz sırdaş
yüreğimde sizin kalmış

kapıları kapatmışım
gönlüme hüznü katmışım
efkârı sırta atmışım
kollarımda nazın kalmış

Arap Kurt

Yol hikayeleri...4

zarf içinde
eski bir mektup
gülde kurumuş kokun

gün gibi aleni
belirgin
ve
uzak
birbirinden iki yaprak

geçmiş zaman konuşurken
an ahraz
yalnızlık duymaz sesimi
sağırlaşmış çorak toprak

öncesi olmayan
yokluk olur mu
vardık
yoktuk
vesselam

Arap Kurt

Yol hikayeleri...5

ak düşmüş gecenin saçlarına
kirpiklerine kadar kırağı
sisin içinden bir adam çıkagelir
tükenen yollar son durağı

elleri boş
derman yok dizlerinde
sanki çığ altında bırakmış her şeyi
pişmanlık ayak izlerinde

bu günlerin geçeceğini söyleyin ona
mutluluğun ömrü mum kadar kısa
acılardan nasibini almamış hayat
sabır hükmederken taşın
nimetten şikayet olur mu haşa

bu günlerin geçeceğini söyleyin ona
baharı müjdeleyin şimdiden
çölgülü güneşi istemezken
güneşe aşık değil mi kardelen

(Aşkın (e) hali edebiyat dergisi 10.yıl
37.sayı sayfa 35)

Arap Kurt

Yol hikâyeleri...2

yaralı bir turna indi gözlerime
kirpiklerime dokunarak
telaşlı
ve
ürkek
birazda yorgun

tuza banıp kanatlarını uzaklaştı
neden indiğini unutarak...

Arap Kurt

Yolun sonundaki ışık

gözlerimi kaçıyorum
gözlerine bakmamak için
kulaklarımın aşına olduğu çığlıklar
sağır edecek beni bir gün

bir çocuk direnirken soğuğa
tırnaklarım sızlar
ah toprak
ah taş
kana susamış çöl
gittikçe uzaklaşır
uzayan yolun sonundaki ışık

düşündükçe uykularım kaçar
çaresiz babaları
annelerin gözyaşı
içime akan ağıt
bomba
top
tüfek
çocuklar ölümlerle yan yana yürür
tank
uçak
gemi
oyun oynadığı ne varsa canını alır

fersiz bir ışık var yolun sonunda
ha söndü
ha sönecek
kimi görecek
kimi göremeyecek

dayanın
ey mazlumlar
ey masumlar
ey sabiler
o ışık yeniden ferlenecek
o ışık iman
o ışık inanç
o ışık hayata tutunmak

ve bir umut yeşerecek
doğan güneşle birlikte
devran bu
hep mazlumlar değil ya kahrı
gün gelecek devran dönecek
gün gelecek
zalimlerden kurtulacak insanlık

Arap Kurt

Yorgunluk

bir anda boşalıyor kainat
tamtakır
hiç bir anlamı yok
siluetlerin

en son duyulan kuşların kanat sesleri
sessizlik hüküm sürüyor
sus/a sus/amışken alem
tüy kadar hafifliyor insan

anlamsız
karşılıksız
sorular kurcalamıyor beynimi
her şeyden bi haber çocuk edasındayken
aniden çıkageliyorsun
soğuk rüzgarların eşliğinde...

bir anda
buğday başağı gibi eğiliyorum
yorgunluk bu olsa gerek

anlıyorum ki
hasat zamanı gelmiş
sararmış yapraklar
hazanı yaşıyor zamanla insan...

(Günbatımı düşleri...S.120)

Arap Kurt

Yorgunum...söz

dur durak bilmezdi çocukluğum,şimdi yorgunum

Arap Kurt

Yusufçuk

sulusepken kar yağıyor
daireler çiziyor
yusufçuk kuşu

kanatları ıslanmış
görmüyor gözü
belli ki yol arıyor
yenmek için çaresizliği...

(umut biraz gecikecek)

Arap Kurt

Zaman sızım

sevmeyen anlar mı gönül dilinden
deryalar içmişim yarın elinden
yanar avuçlarım çeksem belinden
yokluğunda yarı sorar mı zaman

bir gün batımında senden giderim
senli hayalleri azık ederim
oyun oynar durur bana kaderim
kırılan gülümü sarar mı zaman

çıkmaza düşmüşse bu kulun yolu
dinmez olur sancı acırsa solu
sarmak istedikçe kırılır kolu
divane gönlümü yorar mı zaman

derdimi bilensin çare ararım
Allah'a ayandır çile sararım
attığın ateşle hala yanarım
acaba maziyi arar mı zaman

bir dostum olsunda canımı alsın
kıymetin bilmezsem taşlara çalsın
sana verdiklerim kalbinde kalsın
dünü unutmaya yarar mı zaman

kurt oğlu yastadır sesi duyulmaz
ölmeden mezara insan konulmaz
bu dert bende iken iflah olunmaz
ak düşmüş saçımı tarar mı zaman

Arap Kurt

Zenginlik

en büyük zenginlik
bir nesneye
ya da
bir düşünceye
benim diyebilmektir
fakirlik ise
benim diyememektir...

Arap Kurt

Zılgıt...Söz

it itin kuyruğuna basarsa,zılgıtı kedi yermiş

Arap Kurt

Züğürt...söz

harami sefa sürer,avukatlığını züğürt yapar

Arap Kurt